

UNIVERZITA PALACKÉHO V OLOMOUCI
PEDAGOGICKÁ FAKULTA
KATEDRA ČESKÉHO JAZYKA A LITERATURY

Bc. Táňa Brňáková

**Interpretace a komparace vybraných děl
na motivy pohádky
Kráska a zvíře**

Diplomová práce

OLOMOUC 2020

Čestné prohlášení

Prohlašuji, že jsem diplomovou práci vypracovala samostatně a použila jen uvedené bibliografické a elektronické zdroje.

V Olomouci dne 1. 4. 2020

.....

Poděkování

Děkuji Mgr. Janě Sladové, Ph.D za odborné vedení práce, věcné připomínky, dobré rady a vstřícnost při konzultacích a vypracovávání diplomové práce.

OBSAH

1. Úvod	6
2. Biografie a bibliografie autorů	7
2.1 Jeanne - Marie LePrince de Beumont	7
2.2 Sarah J. Maas	8
2.3 Rosamund Hodge	9
2.4 Meagan Spooner	10
3. Interpretace a analýza díla	12
3.1 Kráska a Zvíře	12
3.2 Dvůr trnů a růží	13
3.3 Krutá krása	15
3.4 Na lovu	16
4. Dějová linie	19
4.1 Kráska a Zvíře	19
4.2 Dvůr trnů a růží	23
4.3 Krutá krása	32
4.4 Na lovu	38
5. Analýza postav	41
5.1 Kráska a Zvíře.....	41
5.1.1 Kráska	41
5.1.2 Otec	42
5.1.3 Sestry	42
5.1.4 Zvíře	43
5.2. Dvůr trnů a růží	43
5.2.1 Feyre	43
5.2.2 Tamlin	44
5.2.3 Otec	45
5.2.4 Sestry	46
5.2.5 Lucien	47
5.2.6 Amarantha	47
5.2.7 Rhysand	48
5.3. Krutá krása	49
5.3.1 Nyx Triskelionová	50

5.3.2	Astraia Triskelionová	50
5.3.3	Otec/Leonidas Triskelion	51
5.3.4	Telomache	51
5.3.5	Laskavý pán/Ignifex/Marcus Velarius Lux	51
5.3.6	Stín	52
5.4.	Na lovu	53
5.4.1	Jeva/Kráska	53
5.4.2	Otec	53
5.4.3	Sestry	54
5.4.4	Solmir	54
5.4.5	Zvíře/Ivan/Eoven	55
5.4.6	Pták Ohnivák	55
6.	Analýza motivů	57
6.1	Kráska	57
6.2	Sestry	57
6.3	Zvíře	58
6.4	Růže	58
6.5	Kletba	58
6.6	Láska	59
6.7	Kouzla	59
6.8	Smrt/Obětování	60
7.	Komparace literárních děl	61
7.1	Prostředí	61
7.2	Autorský tyl	62
7.3	Kompozice	70
8.	Závěr	73
	Tištěné a internetové zdroje	75

1. Úvod

Cílem této diplomové práce je komparace tří verzí velmi známého a oblíbeného příběhu o *Krásce a zvířeti*. Pohádka o krásné dívce a prokletém zvířeti je čtenářům známá již mnoho let a my se zaměříme zejména na její verzi z 18. století, kterou napsala *Jeanne-Marie LePrince de Beaumont*.

Dále byla pro komparaci vybrána novodobá díla *Dvůr trnů a růží* od americké spisovatelky *Sarah J. Maas*, *Krutá krása* od *Rosamund Hodge* a *Na lov*, kterou napsala *Maegan Spooner*.

Struktura práce je tvořena úvodními kapitolami, ve kterých se budeme věnovat životu a literární tvorbě autorek. Nastíníme jejich dětství a začátky spisovatelské kariéry.

V dalších kapitolách se zaměříme na všechna čtyři díla samotná. Jednotlivé příběhy se budeme snažit analyzovat a objasnit jejich podstatu, abychom s nimi mohli dále pracovat. Ačkoliv mají příběhy mnoho společných rysů, každá autorka vytvořila zcela odlišné prostředí i charakteristiky postav. V původní verzi z 18. století se dostaneme na statek nedaleko města ve světě obyčejných smrtelníků. Ve *Dvoru trnů a růží* přejdeme na Jarní dvůr do vílího světa, Prythianu. *Krutá krása* nás zavede na Peloponéský poloostrov do města Arkádie, kde kromě antických myslitelů a rolníků žijí také démoni. A *Na lov* se bude odehrávat v zasněženém Rusku, ve kterém se bude svět smrtelníků propojovat s pohádkovým světem, ve kterém žije tři hlavá saň nebo pták Ohnivák.

Při analýze pro nás bude důležité rozpoznat, co měly příběhy společné, a co naopak ne.

Tím se poté budeme zabývat ve čtvrté kapitole. Pokusíme se nalézt znaky stylu autorek a jejich inspiraci při tvorbě literárních děl. V této části pro nás budou velmi přínosné informace, získané z korespondenčních rozhovorů se *Sarah J. Maas*, *Rosamund Hodge* a *Maegan Spooner*, které jsou vedené autorkou diplomové práce.

V páté kapitole nás v jednotlivých dílech budou zajímat postavy a jejich bližší charakteristika. Právě postavy byly v každém díle stěžejní, a ačkoliv všechna díla měla podobný základ, jednotliví hrdinové se velmi lišili.

A dále se zaměříme na všechna čtyři díla komplexně a budeme rozebírat jejich společné motivy. V této části práce přiblížíme a navzájem porovnáme jednotlivé verze příběhu o *Krásce a zvířeti*.

V poslední části se dostaneme ke komparaci. Při ní se budeme zabývat prostředím, autorským stylem a kompozicí vybraných titulů. Na základě komparace se budeme snažit doložit, v čem mají tituly společné rysy a v čem se naopak zásadně liší.

2. Biografie a bibliografie autorů

2.1 Jeanne – Marie LePrince de Beaumont

Francouzská spisovatelka, která vytvořila legendární příběh o krásné mladé dívce, jež svou upřímnou láskou zachránila prince proměněného v hrůzostrašné Zvíře. Zatím se ještě nebavíme o samotné *Jeanne-Marie LePrince de Beaumont*, ale o její předchůdkyni *Gabrielle-Suzanne Barbot de Villeneuve*. Ta totiž v 17.století vytvořila velmi obsáhlou novelu, které dala název *La Belle et la Bête*. Příběh čtenáři mohli nalézt v díle *La jeune américaine, et les contes marins*.¹

Gabrielle-Suzanne dala svému příběhu románovou formu a jeho obsáhlost čtenářům značně znepríjemňovala čtení.

Právě proto po její smrti variantu rozsáhlého příběhu radikálně zkrátila a přetvořila *Jeanne-Marie LePrince de Beaumont* (skutečným jménem *Marie-Barbe*), která je mnohdy označována právě za prvotní autorku tohoto díla (to proto, že ve své verzi se *Madam de Villeneuve* neoznačila za autorku). *Madam de Beaumont*, tak světu roku 1756 dala asi nejznámější verzi nesmrtelného příběhu, která se poté po staletí stala inspirací pro další mnohé autory.

Jeanne-Marie se narodila 26.4. roku 1711 v Rouenu. Byla jedna ze dvou dcer, jejímiž rodiči byli *Marie-Barbe Planart* a *Jean-Baptist LePrince*. V raném dětství ovšem o svou matku přichází, a tak se již v 11 letech musela se svou mladší sestrou Catherine Aimée naučit žít bez ženského elementu v rodině. Když jí bylo 14 a Catherine 12 let, začaly navštěvovat klášterní školu v Ernementu. Tady poté také započala její éra učitelství, jež pokračovala ještě dalších 9 let. Školu *Jeanne-Marie* opustila až roku 1735, když se vydala do východní Francie do sídla jejího otce a jeho nové manželky v Metz. Zanedlouho poté byla jakožto guvernanka zaměstnána v sídle Lunéville, které patřilo vévodovi Leopoldovi, synovci Ludvíka XIV. *Jeanne-Marie* zde poté vychovávala nejstarší z jeho dcer, Elizabeth-Theresu. O dva roky později, v roce 1737, přestalo být jejich služeb potřeba, jelikož si dívka vzala za muže sardského krále Charlese-Emanuela III. Mladá žena tak zůstala nezaměstnaná. Jelikož jí ale pobyt na Lunéville zajistil mnoho kontaktů se známými spisovateli a filozofy, jako byli Voltaire či Coyer, dlouho nad ztrátou práce netruchlila. Právě zmíněný Coyer ji totiž v roce 1748 inspiroval při tvorbě jejího prvního díla *Réponse à „L'Année Merveilleuse“*. Voltaire zase v letech 1750-1752 velmi hojně přispíval svými eseji, dopisy, básněmi, do jejího

---

¹ V Anglii dílo vyšlo pod názvem *The young American girls and the sea tales* (Mladé americké dívky a pohádky z moře – překlad názvu díla autorkou diplomové práce).

magazínu *Nouveau Magasin Français*. Jedna z básní, *Babouc, ou le monde comme il va* (*Le Monde comme il va*), byla dokonce v magazínu v roce 1750 publikována po dobu několika měsíců.

Mezi oblíbenkyně, které *Beaumont* měla v ženské autorské sféře a které ji povzbuzovaly k propagaci vlastních děl, patřily *Christine de Pizan* a modernější *Mesdames de La Fayette* a *de Tencin*. Byla si vědoma absence vzdělaných ženských autorů a značné misogynie v tehdejší francouzské společnosti 18.století, a proto se chtěla co nejvíce vzdělávat a přispívat společnosti svými díly.

V roce 1748 odjela z Francie do Londýna, kde se stala instruktorkou aristokratických mladých dam několika prominentních rodin. Během patnácti let v Anglii se *Beaumontová* setkala s mnoha vlivnými lidmi, s nimiž zůstala v kontaktu po zbytek svého života. A zde také potkala Thomase Tyrella, francouzského vyhnance, který pracoval s Britskou rozvědkou – proto si také změnil jméno Pichon na Tyrell –.

Je doloženo, že se jim narodila dcera Elizabeth a že spolu žili jako manželé až do roku 1763. V tomto roce se totiž *Jeanne-Marie* i s dcerou vrátila zpátky do Francie.

Velká část jejího života byla následně vylíčena v dopisech Tyrellovi, které pokrývaly dvanáctileté období (1763-1775). Nyní jsou tyto historické dopisy archivovány v městské knihovně ve francouzském Vire. Nakonec se *Beaumont* přestěhovala do Avallonu v Burgundsku, kde trvale pobývala deset let, tedy až do její smrti v roce 1780 v jejích 69 letech.

Její forma *Krásky a zvířete* ještě nebyla vyloženě pohádkou pro děti, ale spíše příběhem s častými tajemnými a temnými prvky. Na motivy původního díla od *Jeanne-Marie* vznikla v roce 1889 známá klasická pohádka pro děti, kterou do své *Modré knihy pohádek*² vložil spisovatel *Adrew Lang*. Tento skotský folklorista se ve své verzi snažil kombinovat prvky od *Villeneuve* i *de Beaumont*, a to proto, aby bylo v pohádce zachováno co nejvíce originálního folkloru. Stejně jako *de Beaumont*, *Krásku a zvíře* zpracoval na skromnější počet stránek než *Villeneuve*.

2.2 Sarah J. Maas

Sarah J. Maas je americkou spisovatelkou, která se mezi čtenáři proslavila young adult a fantasy knihami. Narodila se 5.3.1986 v New Yorku a v roce 2008 promovala na Hamilton College s vyznamenáním v oboru kreativní psaní. Své spisovatelské začátky započala již v šestnácti letech, kdy napsala první řádky knihy *Skleněný trůn*. Tato kniha se stala její

---

² Originální název je *The blue fairy book*.

prvotinou a *Maas* s ní odstartovala svou kariéru. Nyní tuto knihu můžeme ve světě koupit v 35 jazycích.

V roce 2015 se vdala a o tři roky později se jim s manželem narodilo první dítě. Nyní žije šťastně se svým manželem, synem Taranem a psem v Pensylvanii.

Během velice krátké doby se z ní stala světoznámá spisovatelka a její tituly se dostaly na přední příčky v knihkupectvích. Můžeme ji tedy zařadit mezi bestsellerovou spisovatelku, která každým svým dílem získává stále nové fanoušky.

Ve svých knihách vytvořila nové světy, do kterých zasadila příběhy originálních hrdinů. Jelikož jako malá velmi obdivovala pohádky, všechny její knihy se starým folklorem inspirovaly.

Napsala dvě světově známé a mezi čtenáři oblíbené fantasy série – *Skleněný trůn*³ a *Dvůr trnů a růží*⁴. Zatímco *Skleněný trůn* je modernější verzí *Popelky*⁵, *Dvůr trnů a růží* nalézá svou inspiraci v populární pohádce *Kráska a zvíře*⁶.

Celkově v České republice autorce vyšlo u nakladatelství CoBo 13 knih a další se již připravují k překladu. Díky sociálním sítím je Sarah velmi aktivní a dostává se do úzkého kontaktu se svými fanoušky. Ačkoliv je časově vytížená, často vyhoví prosbám o soukromé rozhovory, které probíhají nejčastěji přes e-mailovou komunikaci.

K informování o novinkách, nových nápadech či termínech besed využívá zejména domény jako jsou instagram, facebook, youtube či její osobní stránky. Na těch se také fanoušci mohou dočíst základní informace o všech jejích titulech, a také o tom, na jé knize právě pracuje. Autorka nyní připravuje pátý díl ze série *Dvoru trnů a růží*.

2.3 Rosamund Hodge

Rosamund Hodge vyrostla v Los Angeles a už od raného věku našla velkou zálibu v knihách. Četla všechny žánry, které se jí tehdy dostaly pod ruku, ale během let si nejvíce oblíbila fantasy a knihy o mytologii. To také následně zásadně ovlivnilo její spisovatelskou tvorbu. Během dospívání si přivydělávala jako domácí učitelka.

Na univerzitě v Dallasu získala titul z angličtiny a v Oxfordu titul ze středověké angličtiny.

Kromě výše zmíněných žánrů knih miluje také poezii, a to zejména od T.S.Eliota. V dnešní době žije spokojený život v Seattlu se svým přítelem, psem a velkou spoustou knih.

Psaní se začala věnovat již v dětství a to z poměrně zvláštního důvodu.

---

³ Originální název je *Throne of Glass*.

⁴ Originální název je *A Court of Thorns and Roses*.

⁵ Originální název je *Cinderella*.

⁶ Originální název je *The Beauty and the Beast*.

„Můj bratr vedl ve třinácti letech spisovatelský klub, do kterého jsem se chtěla také přidat. Bohužel mě ale odmítl, a to proto, že jsem měla teprve 8 let. Samozřejmě mě to velmi rozčílilo a v ten moment jsem si slíbila, že se stanu spisovatelkou a dokážu mu, že na to mám (a on bude litovat, že mě odmítl). Samozřejmě jsem to myslela vše v dobrém. A v podstatě mu dnes mohu poděkovat, jelikož v roce 2014 jsem vydala svůj první román u Harper Collins.“⁷

Její povaha se jí tedy mnohonásobně vyplatila a ona se díky dětské křivdě stala známou spisovatelkou, kterou vyhledává nespočet čtenářů. Stejně jako mnoho dalších autorek v dnešní době, bývá i *Rosamund* se svými fanoušky v kontaktu. Má založené účty na instagramu, facebooku a twitteru, a také spravuje své osobní stránky. Z každé příchozí zprávy má velkou radost a je ochotná dávat rozhovory, které se týkají tvorby jejích dosavadních i budoucích děl. U nás autorce zatím vyšly dvě knihy: v roce 2018 to byla *Krutá krása*⁸ a v tomtéž roce vyšla i její druhá kniha *Karmínové pouto*⁹. Obě knihy jsou inspirovány pohádkovými příběhy. U *Kruté krásy* se autorka pustila do předělávání klasického příběhu *Krásy a zvířete* a u *Karmínového pouta* si vypůjčila námět od bratří Grimmů a dala jejich *Červené karkulce* zcela nový rozměr.

Obě její knihy vyšly u nakladatelství Coobook, které se specializuje na knihy pro děti a mládež, a vydává tak knihy nejčastěji označené jako young adult.

2.4 Meagan Spooner

Meagan Spooner měla ke knihám velmi vřelý vztah již od útlého dětství. Její pokoj zaplňovalo velké množství knih, a ona díky tomuto času stráveného u nespočtu příběhů, dostala chuť také sama psát.

Ještě předtím než se ale vydala po cestě své spisovatelské kariéry, toužila být archeoložkou, mořskou bioložkou a astronautkou. Strašně ráda něco objevovala, zkoumala a cestovala a ve svém zaměstnání si přála všechny své záliby spojit. Právě cestování bylo poté velkým přínosem pro její pozdější inspiraci při vytváření dobrodružných fantasy příběhů.

S rodinou navštívila skoro celý svět. Podívala se do Egypta, Řecka, Jižní Afriky, na Galapágy a nevyhnula se ani Arktidě. Její dobrodružný duch v ní díky těmto výpravám stále vzrůstal, což poté mohla využít při své autorské tvorbě. Jak sama totiž říká:

„(...) Díky cestování jsem objevila mnoho kultur či odlehlých koutů světa a z každé z těchto cest jsem mohla kousek vložit do svých knih. Díky tomu na ně nikdy nezapomenu a i mí čtenáři v mysli navštíví místa, která jsem si já sama velmi oblíbila.“¹⁰

⁷ Informace z rozhovoru se spisovatelkou Rosamund Hodge vedeného autorkou diplomové práce korespondenční formou.

⁸ Originální název je *Cruel Beauty*.

⁹ Originální název je *Crimson Bound*.

¹⁰ Informace z rozhovoru se spisovatelkou Meagan Spooner vedeného autorkou diplomové práce korespondenční formou.

Vystudovala také herectví na Hamilton College v New Yorku, a poté žila několik let v Austrálii.

V současné době žije a píše v Asheville v Severní Karolíně. Toto místo pro ni ale nemusí být trvalé na dlouho, jelikož láska k cestování ji stále neopustila.

Ve svém volném čase velmi ráda čte, hraje na kytaru či videohry a stará se o svou milovanou kočku.

Nakladatelství CoBoo vydalo od *Meagan* v České republice 4 knihy, a to v roce 2012 *Ptačí zpěv*¹¹ a o 2 roky později druhý díl ze série, knihu *V podsvětí*¹².

Dále pak v roce 2018 vyšla kniha *Na lovu*¹³ a hned na to v roce 2019 kniha *Sherwood*.

První dvě knihy autorka vytvořila jako čistě fantasy díla. V příbězích popsala smyšlené světy a zcela originální postavy. Naproti tomu *Na lovu* a *Sherwood* jsou moderními adaptacemi starých příběhů a pohádek. Při tvorbě knihy *Na lovu* se nechala inspirovat nesmrtelnou pohádkou *Kráska a zvíře* a pohádkou *O ptáku Ohniváku*. Právě vlna ruského folkloru je v knize využita opravdu hodně.

A s její nejnovější knihou *Sherwood* se vrací do doby *Robina Hooda* a jeho morálního „braní bohatým a dávání chudým.“

---

¹¹ Originální název je Skylar.

¹² Originální název je Shadowlark.

¹³ Originální název je Hunted.

3 Interpretace a analýza díla

3.1 Kráska a Zvíře – Jeanne-Marie LePrince de Beaumont

Kdo by neznal pohádku o krásné a laskavé dívce, která díky svému dobrému srdci zachrání prince, proměněného ve strašlivé zvíře. Z pohádky, jejíž kořeny sahají až do 18 století, se stal příběh, podle kterého vzniklo nespočet adaptací – ať filmových či knižních -, čímž se udržuje v povědomí všech generací.

Jak již bylo zmíněno výše, *Jeanne-Marie LePrince de Beaumont* příběh jako první přetvořila tak, aby jej mohli číst a pochopit i mladší čtenáři. Na její práci poté navázalo mnoho autorů, kteří opět trochu pozměnili části příběhu, a vzniklo tak velké množství pohádek se stejným základem, ale rozdílnými drobnostmi. Mezi ty nejznámější autory patří například skotský spisovatel *Andrew Lang* a němečtí rodáci, bratři *Grimmové*.

Andrew Lang pohádku v roce 1889 vložil do své *Modré knihy pohádek*¹⁴, která obsahuje celkem 32 příběhů pro dětské čtenáře. Podstatu příběhu a jeho základní charakteristiku ponechal stejnou, avšak pozměnil některé detaily, které zřejmě podle něj nebyly pro jeho verzi až tak významné.

Z hlavních hrdinů ponechala pouze kupce a jeho tři dcery. V původní verzi tři bratři děj zásadně neovlivnili, jelikož byli buď v povzdálí, nebo odešli do války. Tím pádem výňatkem tří bratrů nijak dějovou linii nepozměnil, a čtenáři tak nebyli o hlavní myšlenku díla ochuzeni. Právě *Langova* verze je často mezi čtenáři známá nejvíce.

Příběh, který vytvořila *de Beaumont*, byl zasazen do neznámého času a doby, což bývá u pohádek typické – čtenář se má zaměřovat zejména na hlavní linii a myšlenku díla. Z úvodní věty „*Žil, byl jeden velmi bohatý kupec, který neměl ženu, ale měl šest dětí, tři syny a tři dcery.*“¹⁵ se hned v úvodu dozvídáme základní informace, a to, že se bude děj odehrávat okolo rodiny kupce. Navíc také víme, že rodina je neúplná a že s otcem žije jeho šest dětí. Autorka se snažila vytvořit příběh uvěřitelně a reálně, díky čemuž se čtenář v průběhu děje setkávali s podrobnými přesnými údaji a informacemi, které byly přínosné pro jeho představivost – k tomu se v textu vrátíme ještě později - .

Stejně jako v mnohých dílech pro děti, byla i zde využita kouzla. Princ byl čarodějkou proměněn do podoby Zvířete, a také jeho zámek obklopovalo mnoho kouzelných předmětů.

¹⁴ Originální název díla je *The blue fairy book*.

¹⁵ LEPRINCE DE BEAUMONT, Jeanne-Marie. *Kráska a zvíře*. Praha: AVENTIUM s.r.o., 2014. ISBN978-80-7442-046-7. str. 1

“Ve svém zrcadle viděla, že je její otec nemocný z toho, že ji ztratil, a ona si ho přála znovu vidět.(...) “Díky vašemu kouzelnému zrcadlo vím všechno.”

(...)

“Až se budete chtít vrátit, stačí, abyste položila svůj prsten na stůl, až půjdete spát.”

(...)

“Kráška v duchu poděkovala Zvířeti za jeho pozornost, dala si stranou ty nejobyčejnější šaty, které v kufříku našla a slušce řekla, aby zbylé šaty dala jejím sestrám jako dárek. K jejímu úžasu po vyslovení těchto slov kufřík se všemi věcmi zmizel.”¹⁶

V díle byla velmi promyšleně spojena pohádková část s částí naučnou a výchovnou. Kráška prince zachránila jen díky svému dobrému srdci a naproti tomu její sestry byly za pýchu magickou silou navždy potrestány. Čtenář by si tak měl odnést v povědomí, že vnitřní hodnoty, lidské činy a chování o člověku vypoví daleko víc než jeho vzhled. Vnější a vnitřní krása je tu tedy brána ve velkém rozporu. Ve většině příběhů pro děti jsou vždy záporné postavy popisovány jako osoby velmi nepěkné až šeredné, aby už jen jejich samotný zjev vyvolal ve čtenářích negativní pocit. *Madame de Beaumont* se ale spíše touto formou snažila vštípit myšlenku, že všechno nemusí být takové, jaké se to na první pohled jeví.

Dílo *Kráška a zvíře* vyšlo v mnoha vydáních, a pro tuto diplomovou práci bylo vybráno vydání z roku 2015 s ilustracemi od Lud'ka Maňáska, které vydalo nakladatelství Aventium.

3.2 Dvůr trnů a růží – Sarah J. Maas

Mezi velmi známé novodobé adaptace příběhu *Krásky a zvířete* patří dílo americké spisovatelky *Sarah J. Maas*, která se díky němu dostala do povědomí celého světa a stala se oblíbenou autorkou mnoha tisíců čtenářů. Jelikož knihu vytvořila ve 21.století, pojala ji o poznání modernějším způsobem než autorka původní verze, a zasadila příběh do vymyšleného světa Prythian. Více než pohádku připomíná tedy autorčino originální zpracování dobrodružnou fantasy. Základní rysy pohádky *Maas* v knize ponechala (*hlavní hrdinka má dvě sestry, je bez matky, dostane se ke Zvířeti a musí zlomit kletbu*), ale zbytek vytvořila zcela podle své vlastní fantazie.

Kromě hlavní inspirace z knihy z 18.století, navíc také přiznává, že se při tvorbě díla zaměřila navíc na *Legendu o Tam Linovi*¹⁷ a pohádku *Východ Slunce a Západ Měsíce*¹⁸.

„Při psaní *Dvoru trnů a růží* jsem měla v hlavě tři mé nejoblíbenější pohádky. *Krásku a zvíře*, kterou jsem v dětství milovala. Dodnes ráda vzpomínám na její animované zpracování od

¹⁶ LEPRINCE DE BEAUMONT, Jeanne-Marie. *Kráška a zvíře*. Praha: AVENTIUM s.r.o., 2014. ISBN978-80-7442-046-7. str. 35-38

¹⁷ Originální název díla je *The Legend of Tam Lin*.

¹⁸ Originální název díla je *East of the Sun and the West of the Moon*.

Walta Disneyho. Vždy jsem u ní plakala, když se Kráska na konci do Zvířete opravdu zamilovala.

Poté z norského folkloru pohádku Východ Slunce a Západ Měsíce, která je tou úplně nejoblíbenější ze všech pohádek, které jsem jako malá znala. Je v ní úžasně popsána ženská síla a to, že dokáže v podstatě vše zachránit pouze jedna dívka a její dobré srdce.

A nakonec irskou legendární baladu o Tam Linovi. Všechny jsem je v hlavě spojila dohromady, různě je přetvářela a z každé jsem do své knihy vložila kousek.“¹⁹

Východ Slunce a Západ Měsíce vypráví příběh o princovi, jehož zaklekla zlá čarodějnice v bílého medvěda, protože si ji nechtěl vzít za manželku. Jednoho dne potká medvěd chudého rolníka a požádá jej, aby mu dal jeho nejmladší a nejkrásnější dceru za manželku. Na oplátku mu dá bohatství, kolik si bude přát. Rolníkova dcera se zprvu zdráhá a nechce být jeho manželkou, ale nakonec ji otec přemluví a ona se vydá se zvířetem. Dorazí společně do krásného zámku, kde začne dívka od teď bydlet. Ačkoliv je za denního světla její manžel bílý medvěd, každou noc se promění v člověka. Jelikož je ale vždy tma, dívka ještě neviděla jeho lidskou tvář.

Když poté dívka onemocní, medvěd jí dovolí, aby jela za svou rodinou, ale má jeden požadavek – aby nemluvila se svou matkou - .

Jen co dívka přijede, jeho slib poruší a řekne matce, co se každou noc s jejím mužem děje. Ona jí poradí, aby si doma vzala svíčku a sirky a potají se podívala, jak její muž vypadá.

Hned první noc po svém návratu dívka uposlechne rady své matky a uvidí, že její muž je velmi krásný. Naneštěstí jí ale ukápnou vosk na jeho tvář a on se probudí. Řekne jí příběh o tom, jak byl zakletý a mohl se vysvobodit jen tím, že by si vzal dívku, která by jej víc jak rok neviděla v jeho lidské podobě. Tím, že jej dívka spatřila ho uvrhla do moci zlé čarodějky. Jakmile svá slova dořekne, zmizí. Dívka se tak vydává na dlouhou a strastiplnou cestu, aby svého milého zachránila. Po cestě do zámku Východu Slunce a Západu Měsíce, potká tři pocestné, od kterých získá tři zlaté předměty: *jablko, hřeben a kolovrat*.

Jakmile se dívka dostane do okolí zámku čarodějnice, postaví se na trh a dá k prodeji své zlaté jablko. Zámecká paní po něm ihned zatouží a chce jej odkoupit za jakoukoliv cenu. Proto také přijme požadavek mladé trhovkyně, která chce, výměnou za jablko, být sama v noci s princem. Čarodějka je ale vychytralá a uspí svého nastávajícího kouzelným lektvarem. V noci s ním tedy dívka nemůže promluvit.

Dalšího dne se celá situace opakuje, ale nyní nechce čarodějka zlaté jablko, ale zlatý hřeben na pročešávání svých vlasů. I nyní se spolu domluví na ceně, jako minule, a dívka tak získá další noc s princem. Ten ale opět spí tvrdým spánkem. Naštěstí její marné snahy o probuzení

---

¹⁹ Informace z rozhovoru se spisovatelkou Sarah J. Maas vedeného autorkou diplomové práce korespondenční formou.

uslyší jeden z princových strážných a rozhodne se dívce pomoci. Když dalšího dne na trhu čarodějka kupuje u mladé dívky zlatý kolovrat, strážný řekne vše princovi. Díky tomu princ tajně nevypije lektvar na spaní a konečně se svou milovanou setká.

Tato pohádka, známá také pod názvem *Bílý medvěd král*, byla v roce 1991 zfilmována. Stala se tak velmi věrnou kopií norského příběhu, který si díky této verzi mohl oblíbit v podstatě celý svět.

Dalšími důležitými impulsy pro tvorbu spisovatelky byly (a stále jsou) hudba a snaha představit čtenářům folklory z různých kultur. *Maas* navíc velmi lituje, že se na mnoho legend, písní a pohádek během let zapomnělo. Touto formou chtěla tedy ukázat, jaké příběhy a stvoření dříve obklopovaly lidovou kulturu.

Legenda o Tam Linovi byla pro autorku také velmi důležitá, jelikož hlavního hrdinu pojmenovala stejným jménem, a to Tamlin. A také v příběhu velmi detailně popsala tradiční rituál plodnosti a hojnosti, který přetvořila ve vílí vítání jara. Příběh, ze kterého *Maas* čerpala, totiž vyprávěl o stvoření, které právě tohoto rituálu užívalo k hledání své družky.²⁰

A samotná hudba byla při jejím psaní stěžejní, neboť, jak sama říká: „*Prvotní úryvky ze začáteční scény z knihy, kdy je Feyre v lese a loví velkého vlka, se mi v hlavě vyrojily během poslouchání Princess Mononoke soundtrack. Najednou jsem v mysli uviděla zasněžený les a dívku, která v křoví čeká na to, až vystřelí šíp na velkého šedého predátora.*“²¹

Dvůr trnů a růží vydalo nakladatelství CooBoo v Praze v roce 2016. Do stejnojmenné série autorka v nadcházejících třech letech přidala ještě další 3 tituly (*Dvůr mlhy a hněvu*²², *Dvůr křídel a zmaru*²³ a *Dvůr mrazu a hvězd*²⁴), které na „*Dvůr*“ navazují, ale již pozměňují původní koncept příběhu.

V roce 2018 zakoupily producentské společnosti *Constantin* a *Tempo production* práva a nyní vzniká podle knižní předlohy celovečerní film.

3.3 Krutá krása – Rosamund Hodge

Rosamund Hodge vytvořila velmi zajímavou adaptaci *Krásky a zvířete*, kterou navíc spojila s řeckými a římskými bájemi a pověstmi. Původně ale nepociťovala velkou touhu zabývat se ve své tvorbě právě *Kráskou a zvířetem*. Příběh se jí líbil, ale nestal se její nejoblíbenější pohádkou. Daleko raději četla řecké báje a pověsti a narazila díky tomu na mýtus o *Erósovi a*

---

²⁰ v legendě o Tam Linovi.

²¹ Informace z rozhovoru se spisovatelkou Sarah J. Maas vedeného autorkou diplomové práce korespondenční formou.

²² Originální název díla je *A Court of Mist and Fury*.

²³ Originální název díla je *A Court of Wings and Ruin*.

²⁴ Originální název díla je *A Court of Starlight and Frost*.

*Psyché*²⁵. Tento příběh si zamilovala, ale nikdy neplánovala, že by jej přetvořila. Až po letech, když četla pohádku *Východ Slunce a Západ Měsíce*, si začala všechny tři příběhy spojovat v myslí dohromady.

Kráska a zvíře pro ni tedy není pouze jedním příběhem, ale tapisérií různých příběhů o statečných mladých ženách, které cestují a vdávají se za monstra, která jsou uvnitř pravými muži. A nebo také za muže, kteří jsou monstry v duši – jako je například pohádka *Modrovous*²⁶ - . A právě někde na pomezí všech těchto příběhů našla inspiraci pro ten, který nakonec sepsala.

Autorčina záliba v řecké mytologii byla v díle velmi výrazně zastoupena prostřednictvím mnohých mýtů a legend, o kterých se v příběhu hrdinové baví. Už jen samotná jména hlavních postav – Nyx, Astraia, Thisbe, Leonidas, Ignifex apod. – odkazovala na athénský kulturní život. Stejně tak i učení hermetiky, na které bylo v knize velmi často odkazováno, pochází z kolébky Řeků a také Egyptanů. Nešlo totiž o smyšlené učení a jeho principy, ale o duchovně-naukovou tradici, ze které poté vychází i samotná alchymie. Za myslitele, díky němuž o tomto učení víme, je považován egyptský mudrc *Hermes Trismegistos*.

Hodge v knize vyjádřila podstatu tohoto filozofického učení a seznámila čtenáře se dvěma hlavními principy hermetismu.

„*Jak nahoře, tak dole. Jak uvnitř, tak venku.*“ Tuto myšlenku může čtenář interpretovat jako jednotu či sounáležitost. Všichni jsme podle ní tvořeni jedním a tímtéž, což všechny staví na stejnou úroveň. Prostřednictvím knihy autorka apelovala na čtenáře a snažila se jim mnohdy opomíjenou filozofii přiblížit. Proto také byl příběh místy složitější na pochopení. Zejména pak část, kdy Nyx vysvětlovala, na jakém principu hermetika funguje. Navíc do reálných informací často vložila magické prvky. „*Špičkou prstu jsem se dotkla podstavce lampy a načrtla smyčky hermetického znaku rušícího spojení lampy s vodou. U tak malé lampy nebylo třeba znak vepsat křídou či rydlem, stačilo jen gesto. Když se Srdce vody roztrhlo a lampa zůstala spojena jen se třemi živly, zablikala a její světlo zčernalo.*“²⁷ Z toho lze usoudit, že kniha je určena spíše starším a vyzráljším čtenářům, kteří si uvědomí podstatu a hloubku hermetické filozofie.

Krutou krásu vydalo v roce 2018 pražské nakladatelství Coobook, jehož výhradním zaměřením jsou právě tituly pro dospívající čtenáře.

3.4 Na lovu – Meagan Spooner

²⁵ Originální název díla je *Cupid and Psyché*. Vypráví o královské dceři, které je předurčeno, že se musí vdát za „monstrum“. To se ale nakonec ukáže jako bůh lásky, Erós.

²⁶ Originální název díla je *Bluebeard*.

²⁷ HODGE, Rosamund. *Krutá krása*. Praha: Coobook, 2018. ISBN 978-80-7544-529-2. str.13

Kráska a zvíře zahalená do sněhové vánice, ruských pohádek a vlčí kožešiny. Takto mohl na čtenáře působit příběh od *Meagan Spooner*. Bylo v něm totiž využito mnoho magických prvků, které celý děj navracely k původním ruským pohádkovým kořenům. „*Chtěla jsem, aby se v příběhu objevily postavy, které si čtenáři mohou pamatovat ze svého dětství. Vasilisa Překrásná nebo pták Ohnivák byly postavy z populárních ruských pohádek, které jsem jako malá milovala. Stejně jako Jeva jsem v dětství toužila potom chytit nadpozemského ptáka a poslouchat v pokoji jeho líbeznou hudbu. Když jsem tedy začala psát knihu Na lovu, měla jsem jasno, jací hrdinové se v něm objeví.*”²⁸

Stejně jako v původní verzi *Kráky a zvířete*, i tady byla neúplná rodina, která nešťastnou náhodou přišla o všechnen svůj majetek. Ovšem povahové rysy a vztahy mezi jednotlivými postavami byly zcela odlišné. Všechny sestry se velmi milovaly a jedna druhé by nikdy neublížily. Zvíře nemělo jen zvířecí vzhled, ale také povahu. Bila se v něm lidskost a pudovost vlka a roky samoty v lese postupně zahalyly jeho mysl a on si už nepamatoval časy, kdy byl pouze člověkem.

Namísto oběti, kterou měla Kráska vykonat pro svého otce, použila autorka pomstu. Jakmile nejmladší dcera našla v lese otce mrtvého, myslela si, že ho zabilo Zvíře a vydala se za ním, aby ho mohla zabít.

Bylo zde také poukázáno na to, že dětská mysl a fantazie je mnohem vnímavější a otevřenější kouzlům než mysl dospělého člověka. Jen díky tomu, že Jeva v magii věřila a dokázala jí otevřít své srdce, uviděla les v jeho opravdové pohádkové podobě.

I když se velká část postav skládala z hrdinů dětských pohádek, *Spooner* příběh směřovala spíše starším čtenářům. Pohádkovou část tedy vyvážila popisem lovení a zabíjení. Jeva měla jednu část ještě dětskou a snila o pohádkových stvořeních, ale nebála se ulovit jelena, zabít králíka nebo podříznout hrdlo Zvířeti.

„*Králík vypísl a Jeva ucítla spokojené zamrazení v zádech. Cítila se úžasně, když sklonila luk a navlékla si ho na záda. Vzrušení opadlo, když přistoupila ke králíkovi a viděla, že sebou ještě škube. Nebyla to čistá rána. Rychle se sehnula, zarkoutila králíkovi krkem a ukončila jeho trápení.*”²⁹

A v převyprávěných ruských pohádkách a ptáku Ohniváku byla ukryta také výchovná stránka díla. Postava Eovena, která pocházela z pohádky o Ivanovi, byla chamtivá a všechno jí bylo málo. Získal koně Zlatohříváka i Vasilisu Překrásnou, ale nic z toho mu nestačilo. Neposlouchal varování kouzelného vlka a zatoužil i po ptáku Ohniváku. Ohnivák mu ale uletěl a Eovenovi po něm zbylo jen jedno zlaté pírkó. Poté pro něj přetalo mít vše, čeho

²⁸ Informace z rozhovoru se spisovatelkou Meagan Spooner vedeného autorkou diplomové práce korespondenční formou.

²⁹ SPOONER, Meagan. *Na lovu*. Praha: Cooboo, 2018. ISBN 978-80-7544-500-1. str. 49

dosáhl, smysl. Marnivost se pro něj stala prokletím a autorka chtěla, aby si čtenář vzal z Eovena poučení. Symbol Ohniváka dával čtenáři prostor pro zamyšlení se nad hloubkou sdělení, které mohl v díle “mezi řádky” najít. Stejně jako například v *Modrém kvítku* od *Novalise*, tak i tady autorka chtěla ukázat, jak pošetilé může být, když se někdo neustále jen za něčím žene. Pták Ohnivák symbolizoval chtíč, marnivost a vzdálený cíl. Jen tím, že ho hrdinové nemohli získat, po něm tak moc prahli.

Na lovu bylo vydáno v Praze v roce 2018 v nakladatelství Cooboo. Původně příběh autorka plánovala sepsat jako trilogii, ale nakonec uzavřela vše v jedné knize.

4 Dějová linie

4.1 Kráska a zvíře – Jeanne-Marie LePrince de Beaumont

Jeanne-Marie vytvořila v 18. století netradiční pohádku, vyprávějící o mladé dívce, která díky morálním hodnotám zachrání svou rodinu i zakletého prince.

Dívka je na začátku v knize představena jako Kráska. Takto jí všichni říkají díky její vnější i vnitřní kráse. Kráska pochází ze zámožné rodiny kupce a žije s rodinou v přepychovém domě ve městě. Má milujícího otce, tři bratry a dvě sestry. Vztah s otcem má Kráska láskyplný a mírumilovný, se svými bratry poměrně neutrální, ale bohužel její dvě sestry ji v lásce vůbec nemají. Sama Kráska k nim nic zlého necítí, ba naopak vždy se na nich snaží najít to lepší. Ony na ni ale žárlí. Zejména na její krásu a na to, že je mezi lidmi velmi oblíbená. Všichni okolo totiž vidí, že je nejmladší ze sester skromná, slušná a laskavá ke všem lidem i tvorům. Naproti tomu její starší sestry „*si zakládaly na bohatství a byly pyšné. Hrály si na dámy a nechtěly se stýkat s dcerami ostatních kupců. Každý den chodily na bály, do divadla, na procházky, a svou mladší sestru, která trávila většinu času čtením knih, zesměšňovaly.*“³⁰

Ačkoliv by s nimi Kráska velmi ráda vycházela, jejich zkažený charakter jim brání v tom, aby svou sestru přijaly a naučily se tolerance a lásky k druhým.

Ani jedno z kupcových dětí nemá vzdělání, jen jediná Kráska pochytila mnoho rad a pravidel z naučných i zábavných knih, které ve svém volném čase vášnivě čte.

Kolem všech tří dcer se seskupuje velké množství potenciálních nápadníků s žádostmi o sňatek. Ke smůle všech mladých mužů ale ani jedna o manželství nestojí. Kráska je příliš mladá a navíc chce zůstat se svým otcem a co nejvíce mu pomáhat. Její sestry sice se sňatkem také nesouhlasí, ale ze zcela jiného důvodu. Říkají: „*že se nevdají, dokud je o ruku nepožádá nějaký vévoda nebo hrabě.*“³¹

Jejich život jednoho dne zásadně poznamená nehoda, kvůli které kupec přijde o velkou část svého majetku. Všechno se najednou pro celou rodinu od základů změní. Opustí ruch města, usadí se v malém hospodářství a hluboce sleví ze svých dosavadních standardů. Pro všechny je to velká ztráta.

Nejhůře to ale nesou Krásčiny sestry. Na práci nejsou zvyklé, jelikož dříve celé dny řešily pouze to, co si vezmou na sebe, a kdy si koupí nově šaty nebo šperky. Život mimo město jim připadá pod jejich úroveň, a proto v hospodářství rozhodně nechtějí zůstat. Rozhodnou se rychle využít dlouho odmítaných nabídek a provdat se za jednoho z dřívějších nápadníků.

³⁰ LEPRINCE DE BEAUMONT, Jeanne-Marie. *Kráska a zvíře*. Praha: AVENTIUM s.r.o., 2014. ISBN978-80-7442-046-7. str. 6

³¹ LEPRINCE DE BEAUMONT, Jeanne-Marie. *Kráska a zvíře*. Praha: AVENTIUM s.r.o., 2014. ISBN978-80-7442-046-7. str. 6

Jaké je ale jejich překvapení, když už o ně nemají nápadníci vůbec zájem. A podobný postoj k nim má i zbytek měšťanstva. Sestry najednou zjistí, že si dříve ani neuvědomovaly, že by jejich nadřazené chování a pýcha mohli být trnem v oku lidem kolem nich.

„Dobře jim tak, nezaslouží si slitování! Jsme rádi, že je jejich pýcha pokořena, mohou jít dělat dámy k ovcím.“³²

Nezbývá jim tedy nic jiného než nový osud i status s nelehkým srdcem přijmout.

Kráska sice také po starém životě truchlí, ale její přístup pramení z její čisté duše. *„Co naplat, pláč mi majetek zpátky nevrátí. Musíme se snažit být šťastní i bez bohatství.“³³*

Nový život pro ně znamená také nové starosti a povinnosti. Otec se svými syny se starají o půdu, Kráska velebí domácnost a stará se o to, aby měli všichni co jíst. Zanedlouho ale sama zjistí, že všechno zlé je pro něco dobré. Sice se *„ze začátku cítila hrozně unavená, protoženebyla zvyklá“³⁴*, ale za nedlouho *„byla mnohem silnější a zdravější než předtím.“³⁵*

Její sestry všechnu práci nechávají na ni a celý den se jen stále litují a vzpomínají na starý život v blahobytu. Pokoře a pracovitosti jejich sestry se vysmívají a dívají se na ni skrz prsty.

Jakmile žijí na vesnici skoro rok, dostane kupec zprávu, že v přístavu kotví loď, na které má značnou část svého dřívějšího zboží. Pro všechny to je radostná zpráva a otec se rychle chystá na cestu do města. Pod vidinou nových peněz ho starší dcery prosí, aby jim z města něco přivezl. Kupec jim chce udělat radost, tak jim přislíbí dary z cest. Kráska nechce otci přidělovat starosti, tak si od něj přeje pouze jednu jedinou růži.

Nikdo z nich ale netuší, že ze zboží na otce nečeká ani zlaťák, jelikož je všechno zabaveno soudem. Domů se otec vrací smutnější než kdy dřív.

Během cesty se spustí strašná bouře a kupec kvůli ní zabloudí v temném lese. Projíždí neznámými temnými cestami a najednou narazí na velký zámek.

V obrovském stavení na něj čeká přichystaný jídelní sůl, který se prohýbá pod čerstvě připraveným jídlem a pitím. Kupec dlouho váhá, jestli smí využít pohostinnosti neznámého pána domu, ale nakonec ho přemůže hlad a on se do jídla pustí. Po syté večeři se vydá do další části zámku a najde připravený pokoj, ve kterém usíná a spí až do rána.

Po snídani, kterou najde připravenou na stole, se vydá na cestu do vesnice. Když ale míjí zahradu okolo zámku, zahlédne popínavé růže a vzpomene si na přání své nejmladší dcery. Jednu růži tedy utrhne.

³² LEPRINCE DE BEAUMONT, Jeanne-Marie. *Kráska a zvíře*. Praha: AVENTIUM s.r.o., 2014. ISBN978-80-7442-046-7. str. 8

³³ LEPRINCE DE BEAUMONT, Jeanne-Marie. *Kráska a zvíře*. Praha: AVENTIUM s.r.o., 2014. ISBN978-80-7442-046-7. str. 9

³⁴ LEPRINCE DE BEAUMONT, Jeanne-Marie. *Kráska a zvíře*. Praha: AVENTIUM s.r.o., 2014. ISBN978-80-7442-046-7. str. 9

³⁵ LEPRINCE DE BEAUMONT, Jeanne-Marie. *Kráska a zvíře*. Praha: AVENTIUM s.r.o., 2014. ISBN978-80-7442-046-7. str. 10

V tu chvíli se ozve hrozná rána a kupec před sebou uvidí strašlivé zvíře. Je celý vyděšený a má strach z blížící se smrti. K jeho překvapení ho Zvíře nenapadne, kvůli utržené růži z jeho zahrady mu pohrozí smrtí. Kupec Zvířeti vyličí, že růži chce pro svou dceru, což ho trochu obměkčí. Udělá mu návrh. „Říkáš, že máš doma dcery! Dobrá, jsem ochoten ti odpustit, když jedna z tvých dcer dobrovolně přijde zemřít místo tebe. Neodporuj mi! Jestli tvoje dcery odmítnou za tebe zemřít, přísahaj, že se sem vrátíš do tří měsíců!“³⁶

Kupec nabídku přijme, ačkoliv nechce obětovat ani jednu ze svých dcer. Má v plánu, že se s nimi doma naposledy rozloučí a vrátí se na zámek zemřít.

Doma svým dcerám poví, co se mu po cestě přihodilo. Starší dcery ze všeho viní Krásku a jsou k ní ještě víc nedůtklivé a zlé. Ona ale nechce otce nechat napospas Zvířeti a nabídne se, že se za něj půjde na zámek obětovat. Navzdory otcovým protestům se nakonec vydají na cestu vstříc svému osudu.

Stejně jako minule je i nyní zámek opuštěný a je v něm pro návštěvníky přichystaná velká hostina. Po večeři ze na zámku zjeví Zvíře a oba hosty přivítá. Je vidět, že je rádo, že za ním Kráska přišla dobrovolně. „*Jste moc hodná. A já jsem vaším dlužníkem. Vy pane, můžete zítra ráno odejít a už se sem nikdy nevrátíte! Nashledanou, Krásko, zítra se uvidíme.*“³⁷

Otec má ze všeho velký strach, ale Kráska mu přísahá, že ona strach nemá a že zůstane čekat na svůj osud.

„*Věřte mi, otče,*“ *objala ho. „Odjedete ráno a necháte mne tu s pomocí Boží. Třeba bude mít Zvíře slitování.*“³⁸

Ráno se Kráska s otcem rozloučí a čeká, jak Zvíře naloží s jejím životem. Neví, kolik času jí ještě zbývá, a tak se rozhodne podívat, jak zámek vypadá. Interiéry zámku jsou opravdu skvostné a Kráska s úžasem objevuje, jaké komnaty se zde ukrývají. Mezi mnoha dveřmi najde také komnatu, kde je napsáno její jméno. V ní objeví spoustu knih a krásný klavír. Ihned se raduje, jelikož má novou naději, že Zvíře není tak zlé, jak si otec myslí.

„*Nechce, abych se nudila,*“ *řekla potichu a hned si pomyslela: „Kdybych tu měla žít více než jeden den, tak by mi přece Zvíře nezařizovalo takový pokoj.*“³⁹

Zvíře se ke Krásce chová daleko lépe, než si vůbec dokázala v jejich starém stavení představit. Nazývá ji paní domu a je k ní laskavý a zdvořilý. Celý den si dívka může dělat co chce, a až večer v devět hodin k ní Zvíře vždy usedne k večeři. Jak plyne čas, začíná si dívka na přítomnost Zvířete čím dál více zvykat, a někdy se na jejich společný večer dokonce těší.

³⁶ LEPRINCE DE BEAUMONT, Jeanne-Marie. *Kráska a zvíře*. Praha: AVENTIUM s.r.o., 2014. ISBN978-80-7442-046-7. str. 18

³⁷ LEPRINCE DE BEAUMONT, Jeanne-Marie. *Kráska a zvíře*. Praha: AVENTIUM s.r.o., 2014. ISBN978-80-7442-046-7. str. 25

³⁸ LEPRINCE DE BEAUMONT, Jeanne-Marie. *Kráska a zvíře*. Praha: AVENTIUM s.r.o., 2014. ISBN978-80-7442-046-7. str. 26

³⁹ LEPRINCE DE BEAUMONT, Jeanne-Marie. *Kráska a zvíře*. Praha: AVENTIUM s.r.o., 2014. ISBN978-80-7442-046-7. str. 27

Uvědomí si, že i když podoba Zvířete na první pohled nahání hrůzu, jeho činy dokazují, že uvnitř má dobré srdce. „*Nejste zvíře! Je mnoho lidí, kteří jsou více zvířete, než vy, odporovala mu Kráska. „Mám vás s vaší zvířecí podobou raději než ty, kteří pod lidskou maskou schovávají zkažená, zlá, špatná a nevděčná srdce.*“⁴⁰

Po třech měsících, co dívka žije na zámku, se jí Zvíře začne každý večer u večeře ptát, jestli si ho nechce vzít za manžela. Kráska ho s těžkým srdcem vždy odmítá. „*Rmoutíte mě, Zvíře. Jsem moc upřímná na to, abych vás nechala věřit, že si vás někdy vezmu. Avšak budu ráda vaší přítelkyní, a to by vám snad mohlo stačit.*“⁴¹

Jejího nápadníka to velmi zarmoutí, ale nenaléhá na ni a snaží se, aby se měla na zámku stále co nejlépe. Jediné, o co jí žádá, je, aby ho nikdy neopustila.

Dívka nemá proč by svého hostitele opouštěla. Chová se k ní velmi pěkně a dostává od něj překrásné věci. Stále ale myslí na svou rodinu a zejména na svého otce. Poté co její bratři odešli na vojnu, hospodaří na vesnici sám pouze s jejími sestrami.

Navíc Kráska díky kouzelnému zrcadlu zjistí, že je její otec nemocný a ona ví, že mu musí jít pomoci. Nemůže tedy splnit prosbu Zvířete, aby ho nikdy neopustila.

„*Ráda bych vám slíbila, že vás nikdy neopustím,*“ řekla Zvířeti. „*Ale moc bych si přála vidět svého nemocného otce. Jestli mi to zakázete, zemřu zármutkem*“⁴²

Jelikož jí má Zvíře opravdu rádo, nechce, aby se trápila a pustí ji ze zámku pryč. Jeho šlechtnost je opravdu velká, protože v hloubi duše se sám bojí, že už Krásku neuvidí. Dívka nechce využít jeho velkorysosti a slibuje mu, že se vrátí zpátky. „*Na to vás mám příliš ráda, než abych způsobila vaši smrt. Slibuji, že se vrátím za sedm dní.*“⁴³

Díky kouzlům se Kráska ráno probudí ve svém starém domově a ihned utíká za svým otcem. Ten je z návratu své nejmladší a nejmilejší dcery velmi šťastný. Vypytává se jí na všechno, co zažila během měsíců na zámku a přemlouvá ji, aby se už zpátky nevracela. Dívka ale nechce porušit slib, který Zvířeti dala.

O její návštěvě se záhy dozvídají také její dvě sestry. Během nepřítomnosti Krásky se obě vdají, ale bohužel jejich manželství nejsou šťastná. Jedna má manžela, který má raději sám sebe než ji a druhá se provdala za muže, který se všem jen vysmívá. Opět tedy na bezelstnou nejmladší sestru žárlí. Vidí, že vypadá ještě lépe než kdy předtím a rozhodnout se, že jí zabrání, aby se na zámek vrátila. Doufají, že se Zvíře rozhněvá a odvděčí se jí smrtí.

Použijí přetvářku a Krásce namluví, že kvůli dřívějšímu stesku s ní chtějí strávit ještě pár dní.

⁴⁰ LEPRINCE DE BEAUMONT, Jeanne-Marie. *Kráska a zvíře*. Praha: AVENTIUM s.r.o., 2014. ISBN978-80-7442-046-7. str. 32

⁴¹ LEPRINCE DE BEAUMONT, Jeanne-Marie. *Kráska a zvíře*. Praha: AVENTIUM s.r.o., 2014. ISBN978-80-7442-046-7. str. 35

⁴² LEPRINCE DE BEAUMONT, Jeanne-Marie. *Kráska a zvíře*. Praha: AVENTIUM s.r.o., 2014. ISBN978-80-7442-046-7. str. 36

⁴³ LEPRINCE DE BEAUMONT, Jeanne-Marie. *Kráska a zvíře*. Praha: AVENTIUM s.r.o., 2014. ISBN978-80-7442-046-7. str. 38

Kráska nechce rodinu zklamat a zdrží se déle než má v plánu. Má ale trochu výčitky svědomí. Ví, že nedodržela slib a má najednou o Zvíře velký strach. Navíc si uvědomí, že po čase, který s ním strávila si na něj zvykla, a má ho dokonce i ráda.

„Nezáleží přeci ani na kráse ani na vtipu.“ Uvažovala dále v souvislosti s manželou svých sester. „Záleží na duchaplnosti a charakteru člověka. A moje Zvíře to všechno má. Nemiluji ho, ale cítím k němu úctu, přátelství. Nemůžu ho trápit!“⁴⁴

Rozhodne se rychle vrátit zpátky do zámku v lese. Cestu zná její kůň nazpaměť, a tak se na cílové místo dostává za velmi krátkou dobu. Po příjezdu ale Kráska nemůže svého dřívějšího hostitele nikde najít.

A když se nedostaví ani večer k přichystané večeři, jde ho dívka hledat. Zanedlouho ho najde ležícího v zahradě. Na první pohled jí je jasné, že umírá. Snaží se ho zachránit a omyje mu hlavu čistou vodou, a on poté otevře oči.

„Zapomněla jste na svůj slib. Kvůli tomu jsem se rozhodl, že umřu hladem. Ale teď umírám štěstím, že jste se vrátila a že jsem vás mohl ještě jednou uvidět“⁴⁵

Dívka nechce, aby zemřel. Má ho velmi ráda a právě na sklonku jeho života zcela jasně ví, že si ho chce vzít za muže. Jakmile vykřikne: „dávám vám svoji ruku,“⁴⁶ Zvíře se na místě promění v krásného prince. Ten jí poví, že ho do této podoby zaklela víla a on čekal, až si jej bude chtít vzít dobrovolně krásná dívka za muže. Poté se oba vydávají zpět k zámku, kde na ně čeká víla i Krásčina rodina. Víla Krásce prozradí, že nyní našla svou odměnu za to, že vždy dala přednost charakteru a lásce před pomíjivou a mnohdy falešnou vnější maskou a pozlátkem. Novomanželům přeje mnoho štěstí do života a dvě starší sestry pro jejich pýchu, závist a chamtivost promění v sochy. Těm totiž, stejně jako dívkám, chybí duše i srdce.

4.2 Dvůr trnů a růží – Sarah J. Maas

Příběh čtenáře zavede do světa, ve kterém vedle sebe žijí lidé a víly. Lidská říše je oddělena zdí od nadpřirozeného světa, *Prythianu*. Říše víl je rozdělena na jednotlivé dvory: *Jarní dvůr*, *Letní dvůr*, *Podzimní dvůr*, *Zimní dvůr*, *Jitřní dvůr*, *Denní dvůr* a *Noční dvůr*. Sedmi dvorům vládnou vznešené víly, o kterých si lidé vyprávějí temné legendy. Před mnoha lety lidé a víly uzavřely *Úmluvu*, podle které si nebudou křížit cesty a navzájem se zabíjet. Vesničané bydlící blízko zdi mají k vílím stvořením velký odpor a za mnohé uplynulé roky si vytvořili amulety na ochranu, kdyby je náhodou chtěla nějaká víla napadnout. Z dávných legend také vyčetli, že kouzelné bytosti neumějí lhát.

⁴⁴ LEPRINCE DE BEAUMONT, Jeanne-Marie. *Kráska a zvíře*. Praha: AVENTIUM s.r.o., 2014. ISBN978-80-7442-046-7. str. 42

⁴⁵ LEPRINCE DE BEAUMONT, Jeanne-Marie. *Kráska a zvíře*. Praha: AVENTIUM s.r.o., 2014. ISBN978-80-7442-046-7. str. 47

⁴⁶ LEPRINCE DE BEAUMONT, Jeanne-Marie. *Kráska a zvíře*. Praha: AVENTIUM s.r.o., 2014. ISBN978-80-7442-046-7. str. 47

Hlavní dívčí hrdinka pochází z lidské říše z velmi chudé rodiny, která žije na okraji vesnice vedle zdi v nejnuznějším domě z celého okolí. Jejich jedinou obživou je lov. Díky němu mají co jíst, a také co prodávat na trhu. Jejich finanční situace je opravdu žalostná a oni přežívají ze dne na den.

Ne vždy tomu bylo ale stejně.

Dříve patřila celá rodina mezi vysoce postavené obyvatele. Všichni je chodili navštěvovat a zvali je do společnosti. Tři mladé sestry Nesta, Feyre a Elain byly obletovány nápadníky a během dne se věnovaly činnostem, jako bylo vyšívání, malování či hraní na hudební nástroje. Stačila ale jediná událost a jejich životy se zcela změnily.

Kvůli tomu se také z křehké Feyre musela stát dívka, která se nebojí vyrazit do lesa ulovit pro svou rodinu večeři.

„Mého otce nazývali kupeckým princem. Jenže ten titul, který zdědil po svém otci a jeho otci předtím, byl lež. Měli jsme jen dobré jméno, které zastíralo ohromné dluhy, v nichž jsme byli zabředlí už tři generace. Otec se roky snažil najít způsob, jak je umenšit, a když objevil příležitost je splatit, chopil se jí bez ohledu na riziko.

(...) Před osmi lety naložil naše bohatství na tři lodě mířící do Bhataru, kde měly nakoupit vzácné koření a látky.

(...) Když šly lodě ke dnu, věřitelé se na něj vrhli jako smečka vlků a rvali ho na kusy, dokud mu nezbylo nic než zhanobené jméno a pár zlatek, za které si mohl koupit chalupu. Otce..se poté přestal o cokoli snažit.“⁴⁷

Má sice ještě starší i mladší sestru, ale ty se k práci moc nemají. Nesta, nejstarší z dívek, nad lovem ohrnuje nos a vždy jen čeká na to, co Feyre uloví a uvaří. Elain, nejmladší ze sesterské trojice, by i ráda pomohla, ale je ze všeho velmi vystrašená, a navíc ji Feyre chce chránit a ulevit jí od drsné práce. Jde jí hlavně o to, aby se o sestry i otce postarala. Jednak to slíbila své matce na její smrtelné posteli, a také jí nic jiného její srdce ani nedovolí.

Místo toho, aby se během dne věnovala běžným činnostem, jako její vrstevnice, musí Feyre zastat roli hlavy rodiny, což není nijak lehké. Nejenže často chodí do lesa, kde celé hodiny čeká na vhodnou zvěř, která by posloužila jako zásoba jídla pro ni i pro tři další hladové krky, ale zároveň postupně přichází o svou dospívající křehkou stránku. Dříve milovala plátno, barvy a malování. Každý kout jejího pokoje zdobí nějaká malba či ornament. Na tyhle příjemné chvíle nyní ale nezbyvá čas.

Jednoho zimního večera číhá opět v lese a má pocit, že se domů vrátí s prázdnýma rukama. Všude kolem ní se snáší pouze *„chomáče vloček, které zakrývaly její stopy. Spolu s nimi však pohřbívaly i možnost vyhledat kořist.“⁴⁸*

⁴⁷ MAAS, Sarah J. *Dvůr trnů a růží*. Praha: CoBoo, 2016. ISBN 978-80-7544-148-5. str. 173

⁴⁸ MAAS, Sarah J. *Dvůr trnů a růží*. Praha: CoBoo, 2016. ISBN 978-80-7544-148-5. str. 9

Po nesnesitelně dlouhé době však zahlédne ve křoví obrovského šedého vlka. V první chvíli je z něj vystrašená, jelikož ji hlad vylákal až do temného středu lesa, kde ještě nikdy dřív nebyla. Ví ale, že pokud přijde domů bez nově uloveného masa, zahyne tak jako tak. Nemá tedy na výběr a riskuje vlastní život a vydá se poprvé ve svém životě lovit nepředvídatelného lesního predátora.

„V tom však z keře vedle mě zazářila dvojice zlatých očí. (...) Byl obrovský – mohl být velký jako poník. V puse mi vyschlo. Šlo o jednoho z těch přerostlých vlků, před nimiž nás varovali.. (...) Vlk vyskočil z křoví jako blesk v odstínu šedé, bílé a černé a žluté tesáky se mu leskly. Na otevřeném prostranství působil ještě gigantičtěji, jako zázračné spojení svalů, rychlosti a kruté síly. Střelila jsem po něm.“⁴⁹

Za jeho kožešinu dostane na trhu větší obnos peněz a maso chce připravit a usušit, aby ho doma mohli jíst několik měsíců. Než se ale stihne radovat ze svého úlovku, objeví se u nich v chatrči obrovské zvíře, které všem nahání hrůzu.

Dozvídá se od něj, že vlk byl vznešenou vílou z Prythianu. Zvíře má tedy právo vyžadovat život za život a Feyre s ním musí odejít za zeď. Jediné, o co má dívka v tu chvíli strach, je její rodina. Ví, že lovit umí jedině ona a že bez její pomoci nepřežijí moc dlouho. Nemá ale jinou možnost a musí tajemnou bytost následovat.

Pomocí magie Zvíře dívku uspí a ona se další den ráno probouzí již ve velkém paláci ve vílí říši. Ačkoliv má strach, že brzy přijde o život, chce se o této říši dovědět co nejvíce. V jejím novém domově se k ní všichni chovají velmi mile. Má vlastní komornou, překrásný pokoj a dole v hale na ní čeká prostřený stůl. U něj potkává muže s plavými vlasy v překrásné zlato smaragdové masce. Ta ale celá zastíňuje jeho obličej, a Feyre tak může vidět jen jeho výrazné zelené oči.

„Maska ponechávala odhalené pouze jeho oči, které byly stejné jako v jeho zvířecí podobě, silnou čelist a sevřená ústa.“⁵⁰

Zjišťuje, že tento muž je Zvíře, které ji do sídla přivedlo. Víla se jí představí jako Tamlin. K jejímu dalšímu velkému překvapení jí pán domu řekne, že si může dělat, co chce, jelikož není jeho vězeň, ale host. S Tamlinem žije na zámku, kromě služebnictva, i jeho pobočník Lucien. Jeho tvář také zakrývá maska, která má bronzovou barvu s měděnými ornamenty, což výrazně doplňují jeho „lišácky“ rudé vlasy.

„Měl rudé vlasy a byl oděný v hezké haleně měkkého stříbrného odstínu. I on měl nasazenou masku. (...) Jeho maska byla bronzová a vyhotovena do podoby lišky. Skrývala vše kromě dolní poloviny jeho tváře – a z větší části zastírala nehezkou jizvu po sečné ráně, jež se mu

⁴⁹ MAAS, Sarah J. *Dvůr trnů a růží*. Praha: CoBoo, 2016. ISBN 978-80-7544-148-5. str. 12-14

⁵⁰ MAAS, Sarah J. *Dvůr trnů a růží*. Praha: CoBoo, 2016. ISBN 978-80-7544-148-5. str. 58

táhla od obočí k čelisti. Masku však nedokázala zakrýt chybějící oko – ani zlatou oblou kuličku, která ho nahradila a pohybovala se, jako by jí skutečně viděl.“⁵¹

Ze začátku spolu trojice moc nevychází, jelikož dívka má z obou mužů strach a oni jí naopak dávají najevo, že je smrt jejich přítele, který se proměnil ve vlka, velmi rmoutí. Postupem času ale vychází najevo, že život v kouzelné říši není vůbec tak strašný, jak si lidé myslí. Feyre je od samého začátku plná předsudků, které v ní zakořenily kvůli vesnickým legendám. Postupem času ale zjistí, že se z nich nic nezakládá na pravdě.

„Myslela jsem, že kouzelné bytosti neumějí lhát.“

„Kdo ti to řekl?“

„To ví každý,“ odpověděla jsem.

„Jistěže umíme lhát. Lhaní je pro nás svým způsobem umění. A lhali jsme, když v dávných dobách smrtelníkům namluvili, že nedokážeme vyslovit nepravdu. Jak jinak bychom je přiměli, aby nám důvěřovali a dělali, co jim přikážeme?“

„Co železo?“ vysoukala jsem ze sebe.

„To nám nezkriví ani vlásek, ublížit nám může jedině dřevo z jasanu, jak sama dobře víš“⁵²

Lidé si celá staletí předávají hrůzostrašná vyobrazení života za zdí, a v každé další generaci tak byla nenávist vůči magickému světu silnější a silnější. Není se tedy čemu divit, že nová zjištění jsou pro mladou smrtelnicu obrovským překvapením.

Má sice radost, že už se nemusí obávat o svůj život, ale zároveň jí její šestý smysl říká, že ani v tomto světě není vše bez chybičky. Na Jamím dvoře, kde žije, je poměrně málo lidí a oba její hostitelé jsou před ní velmi tajnůstkářští. A jelikož má velmi vyvinuté instinkty, její obavy se potvrdí.

„Naši zemi postihla...náказа. Zachvátila celý Prythian. Ničí nás už téměř padesát let. Proto jsou tento dům a toto území liduprázdné. Většina z nás ...odešla. Ta pohroma se šíří zvolna, ale naše magie se pod jejím vlivem chová...podivně. Má moc v důsledku toho zeslábla. Tyto masky,“ řekl a poklepal na svou, „jsou důsledkem rány, která nás postihla během maškarního bálu před čtyřiceti devíti lety. Dokonce ani teď je nedokážeme sundat.“⁵³

Více informací se od Tamlina nedozví. Tuší, že je ještě mnoho věcí, které jí nikdo neříká. Rozhodne se, že od někoho musí zjistit, co za náказu Prythian sužuje. A tak se dozvídá o Surielovi, stvoření, které ví co bylo, je i bude. Není lehké mu položit otázky, jelikož ho každý musí nejdříve chytit. Pro Feyri je to ale na jednu stranu vítané rozptýlení, jelikož už nelovila opravdu dlouho. S Lucienovou pomocí se dostává na místo, kde na věštecké stvoření nastraží past. Je pak velmi nadšená, jelikož se jí chystaný plán opravdu povede. Díky němu se dozvídá

⁵¹ MAAS, Sarah J. *Dvůr trnů a růží*. Praha: CoBoo, 2016. ISBN 978-80-7544-148-5. str. 59-60

⁵² MAAS, Sarah J. *Dvůr trnů a růží*. Praha: CoBoo, 2016. ISBN 978-80-7544-148-5. str. 151

⁵³ MAAS, Sarah J. *Dvůr trnů a růží*. Praha: CoBoo, 2016. ISBN 978-80-7544-148-5. str. 81

o všech dvorech, které v Prythianu jsou i o tom, že Tamlin je vladařem jednoho z nich. O samotné nákaze ale Surielovi nestihne položit všechny své dotazy, jelikož jsou vyrušeni temnými stvořeními, se kterými musí dívka nakonec bojovat. Od Suriela si nakonec do paláce v myslí odnáší stále opakovanou větu: „*Zůstaň s vladařem, lidská ženo, a všechno bude tak, jak má být.*“⁵⁴

Na panství Jarního dvora ubíhá mladé dívce čas velmi rychle a ona si postupně zvyká na nový život a na vílího vladaře a jeho pobočníka. Zažívá každým dnem mnohá dobrodružství – objevuje krásu zdejší přírody, vydává se na lov s Lucienem a účastní se pradávných vílích rituálů – a začíná mít k Tamlinovi čím dál vřelejší vztah.

Jejich soužití je velmi radostné, ačkoliv je stále opředené temnou nákazou, které Feyre stále nemůže přijít na kloub. A právě na vrcholu vzájemných sympatií vílího vladaře a lidské dívky se jejich rozvíjející se lásce postaví do cesty překážka, na kterou je krátká i samotná vílí magie.

„*Pošlu tě domů Feyre.*“

Cosí v mém srdci se roztříštilo na střepy. „Cože?“

„*Pošlu tě domů,*“ *zopakoval, a přesto že jeho slova zněla jistěji a hlasitě, hlas se trochu chvěl.*

„*Dokážu se o sebe postarat a...*“

„*Nedokážeš,*“ *namítl a hlas ho málem zradit. „Protože to nedokážu ani já.“ Uchopil mou tvář oběma rukama. „Nedokážu před nimi a před tím, co se děje v Prythianu, ochránit ani sám sebe. I kdybychom se postavili proti nákaze, oni tě uštvou. Ona najde způsob, jak tě zabít. Posílám tě pryč, protože mě děsí představa, že bys skončila v jejích spárech!“*⁵⁵

Proti vnitřnímu přesvědčení míří dívka zpět do svého rodného místa a nechává Tamlina na Jarním dvoře. Mísí se v ní protichůdné pocity, jelikož ho nechce opustit, ale zároveň se velmi těší na svou rodinu. Jakmile přijíždí do míst, kde by mělo stát jejich dřívější stavění, nestačí se divit. Místo zpusťované chatrče se před ní pyšní hezký čistý domek, kde spokojeně žije její otec se sestrami. K jejímu velkému překvapení si všichni myslí, že dívka byla po celou dobu na návštěvě u daleké tety Ripleigh.

Nikdo nemá žádnou vzpomínku na onen osudný večer, kdy si Zvíře přišlo vybrat daň za mrtvého vlka.

Feyre se několik dní raduje a užívá si své smrtelné rodiny, jak jen to jde. Neuběhne ale moc dlouho a ona uvažuje o tom, jak se asi má Tamlin.

„*Dny plynuly, jenže stín v mé duši nezmizel, a dokonce i pomyšlení na malování mě odpuzovalo.(...) Neměla jsem důvod věřit, že se s ním brzy uvidím, ale každou noc jsem*

⁵⁴ MAAS, Sarah J. *Dvůr trnů a růží*. Praha: CoBoo, 2016. ISBN 978-80-7544-148-5. str. 137-138

⁵⁵ MAAS, Sarah J. *Dvůr trnů a růží*. Praha: CoBoo, 2016. ISBN 978-80-7544-148-5. str. 254

uléhala s modlitbou, ať se probudím v jeho sídle nebo ať mi přijde vzkaz, že se k němu mám vrátit.“⁵⁶

Její srdce jí nedá spát a ona se rozhodne vrátit zpátky do Prythianu. Opět se tedy loučí se svým otcem a sestrami a hodlá se vydat na cestu. Těsně před svým odjezdem jí ale překvapí Nesta, která jí přizná, že navzdory magii, která poblouznila Elain a otce, si ona pamatuje všechno. Chce proto vědět, proč se její sestra vrací zpátky. Když se dozvídá o podivné nákaze, pouští Feyre zpět, ale radí ji, aby se již raději nevracela.

Zpátky v Prythianu míří dívka rovnou do paláce Jarního dvora. Ten by ale málem nepoznala, jelikož je pustý a opuštěný. Tamlina ani Luciena nemůže nikde najít, a všechen vílí lid se také vytratil. Jediná, na koho náhodou narazí, je její dřívější služebná. Od té se konečně dozvídá úplnou pravdu o Tamlinovi, Jarním dvoru a nákaze sužující vílí říši.

„Když uspořádali ples na její počest, nalila jim do vína nápoj, jehož tajemství našla v knize temných kouzel hyberského krále. Jakmile se vladaři napili, zmalátněli a Amarantha jim ponechala pouze zbytky jejich kouzel. To ona je tak choroba, která zachvátila naši zemi.

(...) Tamlin a Amarantha se znali z dřívějška. Amarantha začala po Tamlinovi toužit – prahla po něm celým svým zvráceným srdcem. On se však před ní měl na pozoru. Na jejím dvoře jí místo Tamlina navštívil jeho pobočník, Lucien. Za trest ho připravila o oko.

(...) Když jsme se všichni dostavili v maskách na slavnost, Amarantha prohlásila, že uzavrou mír – pokud se k ní Tamlin připojí jako její milenec a druh.

(...) Řekla mu, že má sedmkrát sedm roků, než si ho vezme. Než se k ní bude muset připojit pod Horou. Pokud se chce kletby zbavit, musí najít lidskou dívku, jež bude ochotná se za něj vdát. Ovšem ne ledajakou dívku, ale člověka s ledovým srdcem, který nenávidí náš rod. Lidskou dívku, která je připravena zabít vílu.“⁵⁷

Feyre neváhá ani minutu a vydává se své lásce na pomoc. Překonává v přestrojení jednotlivé dvory až se nakonec dostane do Kraje pod Horou, kde Amarantha drží Tamlina. Nebojácně se vydává přímo ke zlé královně a jejímu temnému dvoru. Potkává zde mnoho stvoření, která slouží královně, ale také uvězněné víly, které si pamatuje z dvoru, kde dřív žila. Jakmile se dostane do sálu před královnu, spatří po její pravici Tamlina. Ten ale dělá, že ji nezná. Dívka ví, že se snaží zabránit tomu, aby na ni královna přišla, ale její život pro ni bez lásky nemá smysl.

Chce svého milovaného vysvobodit a dostat jej ze spárů královny, ale zároveň ví, že proti magii nemá sebemenší šanci. Je ale chytrá, proto se rozhodne s královnou promluvit. A

⁵⁶ MAAS, Sarah J. *Dvůr trnů a růží*. Praha: CoBoo, 2016. ISBN 978-80-7544-148-5. str. 268-269

⁵⁷ MAAS, Sarah J. *Dvůr trnů a růží*. Praha: CoBoo, 2016. ISBN 978-80-7544-148-5. str. 293-294

jelikož ji vládce nepovažuje za žádnou hrozbu, uzavře s ní dohodu. Podle ní má dívka splnit tři úkoly, které jí zajistí přežití a svobodu vladaře i celého Jarního dvora.

„Musíš splnit tři úkoly, které pro tebe vyberu – tři úkoly, kterými prokážeš, jak hluboká je tvá lidská láska a věrnost – a Tamlin bude tvůj. Splň tři drobné výzvy, jež prokáží tvou oddanost a dokáží mně a drahému Jurianovi, že tvůj rod umí skutečně milovat, a budeš si svého vladaře moct odvést.

(...) *„Chci také abys zrušila svou kletbu,“ vyhrkla jsem. „Když splním všechny tvé tři úkoly, zrušíš kletbu a necháš nás a všechny jeho poddané – odejít. A navěky nám ponecháš svobodu,“ dodala jsem.*

„Zajisté,“ zavrtěla hlavou královna. „Pokud to nevádí, přidám ještě jednu drobnost, jen abych se ujistila, že jsi skutečně hodna muže z našeho rodu. Zda jsi dost chytrá na to, aby sis ho zasloužila. Dám ti možnost naši dohodu obejít, děvče,“ pokračovala. „Bud’ splníš všechny tři úkoly, nebo pokud už nebudeš moct dál, stačí zodpovědět jednu otázku.“ (...)

„Když splním tvé tři úkoly, nebo rozluštím hádanku, uděláš, co žádám?“

„Samozřejmě,“ odpověděla Amarantha. „Souhlasíš tedy?“

(...) *„Souhlasím.“*⁵⁸

Čas mimo plnění úkolů tráví v malé vlhké cele, kde má spoustu času na to, aby přemýšlela, co si na ni královna připraví. Během jejího pobytu ji tajně navštíví Lucien, který jí radí, aby si dávala na královnu pozor, a obzvlášť také na jejího temného pobočníka Rhysanda. Je jediným vládcem z říše, který zůstal po jejím boku a dělá vše, co mu řekne.

Úvodní zkouška čeká na Feyre v bahnitěm prostranství. Má za úkol přežít v souboji s obrovským červím stvořením. Jelikož je zvíře během boje zavrtané v bahně a jen při útoku se vynoří, má dívka jen malou představu o tom, kde se její protivník nachází. Opět ale zvítězí její chytrost a ona se celá obalí bahnem, aby ji zvíře nevyčítalo, čímž ho připraví o výhodu. Jelikož je navíc zdatnou lovkyní, netrvá jí dlouho a vymyslí taktickou past, do které červa přivede a skolí ho. Nad očekávání všech přítomných vyvázne živá. Celý dvůr uzavírá na tento souboj sázky a vyhraje pouze jediná víla, která si vsadila na to, že Feyre zvítězí, a to královnin pobočník, Rhysand.

První úkol má tedy dívka úspěšně za sebou, ale stojí před ní ještě dvě těžké zkoušky, na které se může jen stěží připravit. Když je zpátky ve své cele, zjišťuje, že se během boje vážně zranila na ruce. Stačí pár hodin a už bolesti nemůže ani stát a je jí jasné, že se nejspíš další zkoušky vůbec nedožije. V tom se ale zničehonic objeví v cele Rhysand, který dívce nabídne pomoc. Vyléčí její zranění, pokud ona na oplátku, až splní všechny úkoly, stráví týden na jeho

⁵⁸ MAAS, Sarah J. *Dvůr trnů a růží*. Praha: CoBoo, 2016. ISBN 978-80-7544-148-5. str. 313-314

Nočním dvoře. Ani velké zranění ji nepřiměje, aby mu věřila, ale nemá jinou možnost, a tak jeho nabídku přijímá. Magie jí ruku zcela vyléčí, ale jejich dohoda na ní zanechá černé tetování, které bude dohodu všem připomínat.

„Promnula jsem si levé předloktí a ruku, které nyní byly zcela pokryté křivkami a spirálami zakreslenými černým inkoustem. Nenechala na pokoji ani mé prsty a ve středu dlaně jsem měla vytetované velké oko. Oko kočky, které upíralo uzounkou zorničku přímo na mě.“⁵⁹

Pro druhý úkol nechá královna připravit obrovskou klec, do které zavře s dívkou i jejího přítele, Luciena. Uvnitř klece jsou tři páčky, kterými může zastavit padající mříže na stropě. Během vyměřeného času musí Feyre přiřadit k textu, který je napsaný na zdi odpověď označenou buď A, B nebo C – každému písmenu odpovídá jedna páčka - . Dívka ví, že nyní jí nepomůže chytrost ani lovecký um. To, že neumí číst, se musela Amarantha dozvědět a teď to proti ní vychytrale použila. Navíc nyní zodpovídá i za život svého přítele, který je v kleci s ní. Rozhodne se riskovat a natáhne se po páčce se značkou A. Jakmile se jí ale chce dotknout, její potetovaná ruka ji začne pálit. Stejně pálení cítí i nad páčkou označenou písmenem B. U poslední možnosti pálení přestane a ona může vzít páčku do ruky, zatáhnout, a zastavit tak blížící se konec jejího i Lucienova života. Z vítězství při této zkoušce nemá dívka moc velkou radost, neboť ví, že za něj vděčí temnému vladaři. Královna našťástí nemá žádné podezření a dívce už zbývá pouze poslední zkouška.

Ještě než se k ní ale dostane, vybere si vladař Nočního dvora svou pomoc a nařídí ji, aby ho každý večer doprovázela na hostinu u dvora. Nechá jí upravit, donést šaty a přichystat tak, aby byla co nejkrásnější. Vždy po setmění tak musí Feyre chodit s Rhysandem před dvůr, u kterého potkávají nejen královnu, ale také Tamlina sedícího po jejím boku. Je pro ni velmi těžké vidět ho nešťastného a nemoci mu jít na pomoc. O to větší má proto energii pro nadcházející úkol.

Jako poslední zkoušku si královna pro dívku připraví obzvlášť těžký úkol, který má otestovat její lásku nejvíce ze všech. Jsou totiž před ní postaveny tři víly, jejichž tváře jsou ukryty pod neprosvítavou pytlovinou. Neznámé víly má Feyre připravit o život.

Tato podmínka vysvobození je daleko těžší, než mohl kdokoli předpokládat. Mladá lovkyně je zvyklá lovit a zabíjet, ale vždy s respektem a výhradně jen proto, že musí přežít. Nejraději by dala všem třem vílám svobodu a královnu porazila jiným způsobem, ale ví, že její lidská síla jí není nic platná. Ještě než stihne cokoliv říct, víla před ní si sundá látku z obličeje, zavře

---

⁵⁹ MAAS, Sarah J. *Dvůr trnů a růží*. Praha: Cooboo, 2016. ISBN 978-80-7544-148-5. str. 347

oči a pokývnutím hlavy jí naznačí, že je se svým osudem smířená a že je ochotná za Prythian položit svůj život.

Přes všechny protichůdné pocity ji Feyre nakonec dýkou probodne. Stejně to probíhá i u druhé víly. Se slzami v očích se dostane až ke třetí skryté tváři, a jakmile odkryje pytlou, ví, že její snažení bylo celou dobu jednou velkou pastí. Před ní totiž stojí sám Tamlin. Ho má Feyre jako posledního obětovat. Královna se ze svého triumfálního nápadu velmi těší a dívka přemýšlí, co má dělat. Má pocit, že se v této zkoušce ukrývá ještě nějaké pointa, která jí uniká. A v tom jí to dojde. Vybaví si dialogy, které často v paláci zaslechla. Celou dobu jí díky nim Tamlin dával tu nejcennější informaci, kterou mohl.

„Na někoho, kdo má srdce z kamene, jsi poslední dobou hotový beránek.“

„Máš sice srdce z kamene, Tamline, ale chováš v něm hezkou dávku strachu.“⁶⁰

Jakmile dýkou protne vladařovu hrud', všichni přísedící v sále ztichnu a Rhysandovi se na tváři objeví obrovský temný úsměv. Její vítězoslavný pocit, ale nemá dlouhého trvání, jelikož Amarantha se nechce vzdát. Navzdory úmluvě na dívku použije magii a začne s ní bojovat. Zbytek sálu se bouří, ale síla všech v místnosti je královnou tlumena, takže Feyre nemůže nikdo na pomoc. Když už to vypadá, že dívka střet s královnou nepřežije, jde Feyre na pomoc samotný Rhysand, ale ani jeho síla nestačí.

A pak v nejneočekávanější chvíli lidská dívka jedním slovem ukončí veškerý řev a proud magie v místnosti. Na sklonku svého života uhádne hádanku, čímž zpečetí své vítězství a osvobodí celý Prythian.

*“Někdo mě celý život hledá, avšak nikdy nepozná můj žár,
jiného políbím, ten nevděčník však jen zahodá můj dar.*

*Občas se zdá, že mě pouze chytří a krásní smějí mít,
leč žehnám všem statečným, jimž stačí se odvážit*

*O mých dotecích se praví, že něžné a sladké bývají,
zavržená se však měním v běsy, již lítost neznají,*

*i když zasazují mocné, kruté rány, přesto vím,
že zmíráš pomalu, když zabíjím....“⁶¹*

⁶⁰ MAAS, Sarah J. *Dvůr trnů a růží*. Praha: CoBoo, 2016. ISBN 978-80-7544-148-5. str. 409

⁶¹ MAAS, Sarah J. *Dvůr trnů a růží*. Praha: CoBoo, 2016. ISBN 978-80-7544-148-5. str. 415

„Odpověď na tvou hádanku..“, vysoukala jsem ze sebe navzdory krvi, jíž jsem se zalykala, „je..láska.“⁶²

Smrt královny je pro všechny velkým osvobozením, ale na úkor toho teď vladař Jarního dvora oplakává lidskou osvoboditelku. Za její hrdinský čin se všech 13 vladařů rozhodne, že jí dají část své magie, a vrátí jí tak život.

Od tohoto momentu se z obyčejné smrtelnice stává víla. Všichni ji oslavují a Tamlin si dívku odvádí zpátky na Jarní dvůr jako svou družku a paní.

4.3 Krutá krása

„Vychovali mě, abych si vzala netvora.“⁶³

Těmito slovy začíná příběh zasazený do světa, kde lidé věří v bohy, magické síly a hermetické učení. Na ostrově Arkádie žijí obyvatelé ve velmi nepříznivých podmínkách. Mají sice hojnost jídla i pití a žijí v hezkých domech, ale každý den se probouzejí ve strachu. Nad jejich životy totiž drží pomyslnou napřaženou ruku kníže démonů, Laskavý pán. Ačkoliv jeho jméno zní velmi optimisticky a vesele, skutečnost je zcela jiná. Laskavý pán žije na rozbořeném hradě, kde před mnoha a mnoha lety přemohl dobrého krále a korunního prince, jehož linie Arkádii vládla po celá staletí. Od osudné noci, kdy získal Laskavý pán moc nad malebnou zemí, se z honosného sídla stalo pochmurné zbořeníště, a dokonce samo nebe potemnělo a schovalo slunce za neproniknutelná šedá mračna.

„Říká se, že kdysi ve zříceninách hradu na kopci nebyl žádný Laskavý pán. V těch dobách nebyly všechny stíny zamořeny démony. Neodváděli jsme mu tribun, abychom si je (většinou) udrželi od těla. A nepokoušel smrtelníky, aby s ním uzavírali smlouvy kvůli jeho magickým službám, které nakonec vždy způsobily jejich zkázu.“⁶⁴

Kníže celému obyvatelstvu Arkádie nahání hrůzu skrze prohnané dohody, a také kvůli oddanosti všech démonů a stínů v zemi.

„Nebyl jako ty zlé, tupé stíny, kterým vládl. Jako pravý kníže svou mocí daleko převyšoval své poddané – dokázal mluvit a vzít na sebe takovou podobu, že na něj oči smrtelníka mohly pohlédnout a nezešílet. Pořád to ale byl démon.“⁶⁵

Jediný, kdo k němu chová zcela něco jiného než strach, je Nyx Triskelionová. Mladá dívka, jejíž krása nedávno rozkvetla jako nejkrásnější květina, byla již od narození předurčena k tomu, aby se stala ženou prohnaneého hrůzovládce. Ona a její sestra Astraia se narodily ve stejný den, ale byla to právě Nyx, která byla vybrána jako ta, která položí život za rodinu. Tak

⁶² MAAS, Sarah J. *Dvůr trnů a růží*. Praha: CoBoo, 2016. ISBN 978-80-7544-148-5. str. 416

⁶³ HODGE, Rosamund. *Krutá krása*. Praha: CoBoo, 2018. ISBN 978-80-7544-529-2. str. 7

⁶⁴ HODGE, Rosamund. *Krutá krása*. Praha: CoBoo, 2018. ISBN 978-80-7544-529-2. str. 15

⁶⁵ HODGE, Rosamund. *Krutá krása*. Praha: CoBoo, 2018. ISBN 978-80-7544-529-2. str. 8

totiž zněla dohoda, kterou její otec Leonidas kdysi uzavřel s Laskavým pánem. Chtěl tehdy jen to, aby se jeho ženě narodilo zdravé dítě. Na oplátku si Laskavý pán vyžádal, aby mu po narození jedno dítě Leonidas zaslíbil jako ženu. To kterou vybere, nechal na něm. Už tak těžkou situaci navíc zhorší smrt jeho milované manželky Thisbe, která nepřežila porod dvojčat.

Místo strachu v sobě Nyx řadu let nosí vztek a jediné, po čem prahne, je pomsta. Ve svých 19 letech se nebojí nadcházejícího svatebního dne a místo toho spřádá plány, jak využít svého důvtipu, hermetických vědomostí a umění s nožem, aby svého nastávajícího co nejdříve zabila.

„Obracel se mi žaludek, ale já se o to víc usmívala a skrz zuby cedila veselé poznámky, jaké je moje manželství dobrodružství, jak jsem z toho nadšená, že budu bojovat s Laskavým pánem, a při duchu naší zesnulé matky jsem přísahala, že pomstím její smrt“⁶⁶.

Po svatebním obřadu, na kterém si místo Laskavého pána Nyx slíbí věrnost se sochou, tak jak to nařizuje tradice, se vydá do svého nového domova. V opuštěném hradě na ni nečeká služebnictvo ani sám kníže démonů. Na živo svého manžela uvidí až následujícího rána. Ačkoliv je velmi pohledný, jeho oči jsou nadpozemsky rudé jako dva plamínky a Nyx k němu žádné sympatie necítí. K jejímu zklamání ji okamžitě připraví o nůž, kterým ho plánovala zabít a ponechá ji pobývat v krásných komnatách. Hned při první společné večeři jí dá její manžel možnost úniku z tohoto sídla i manželství. Představí se jí pod jménem Ignifex, jež získal od svých stvořitelů, Vlídých pánů, a nabídne jí dohodu. Každý večer se jí zeptá, zda ví jeho pravé jméno. Pokud odpoví správně, bude volná. V opačném případě zemře.

Bylo by to vysvobození pro ně pro oba, jelikož Ignifex si ze svého stvoření nepamatuje vůbec nic, a to je jeho prokletím.

Tuto nabídku nechce Nyx vůbec využít. Hodlá si zachovat svůj život co nejdéle a navíc nechce knížeti pomáhat.

Mezitím co se dívka snaží vymyslet pomstu, narazí na Stín svého manžela. Ten se od něj v noci odpojí a zavede Nyx do zahrady, kde jí vypráví o předešlých manželkách knížete, jejichž ostatky jsou dodnes v kryptě na hradě. Toto zjištění ji vžene do žil novou energii a ona se rozhodne svého muže co nejdříve porazit. K tomu se jí hodí její vynikající znalosti v oblasti hermetiky.

„Všechno v hmotném světě povstává z tance těchto čtyř živlů, jejich páření a dělení. Tento princip je jedním z prvních hermetických učení. Aby tedy hermetické dílo mělo moc, musí jeho diagram vyvolávat všechny čtyři živly – zemi, vzduch, oheň a vodu – ve

---

⁶⁶ HODGE, Rosamund. *Krutá krása*. Praha: Cooboo, 2018. ISBN 978-80-7544-529-2. str. 8

všech čtyřech „srdcích“ živelné energie. A aby byla tato moc zlomena, musí být zbaveny účinku všechny čtyři srdce.“⁶⁷

V době, kdy je její manžel pryč, se Nyx vydá hledat v sídle čtyři živly, pomocí kterých by mohla zlomit energetickou moc hradu i knížete. S pomocí Stínu se jí podaří najít Srdce vody a země v zahradě. Aby ale mohla moc zlomit, musí vědět o všech čtyřech živlech. Během dnů plných hledání zbylých Srdcí, se sbližuje s Ignifexem a zjišťuje, že ačkoliv všem okolo nahání hrůzu, jeho chování je vždy milé a laskavé. Je ke své manželce ve všem, upřímný a začne ses s Nyx sbližovat.

Místo na něj začne mít Nyx vztek na svého otce, který rozhodl o jejím osudu a nepokusil se o ni bojovat. „Poslali tě sem, abys zemřela. Ty jsi ta, kterou nepotřebovali ani nechtěli, a tak tě sem poslali, protože věděli, že už se nikdy nevrátíš.“⁶⁸

„(...) Uvědomila jsem si, jak zoufale jsem si vždycky přála, aby dal najevo aspoň jediný náznak neochoty, aspoň jediný náznak, že mu působí bolest mě použít jako zbraň.

(...) Bohové jistě tak laskavému otci požehnají, jak si zaslouží.“⁶⁹

Jako manželka knížete může Nyx chodit v sídle kam se jí zachce. Jen od pár komnat má klíče pouze Ignifex, a tak jsou před ní místnosti pečlivě utajeny. Její zvědavost jí nedá spát a ona lstí dva klíče získá. Počká až bude opět sama a do místností se podívá. V první nalezne velmi zvláštní kupoli se zmenšeným modelem celé Arkádie a starodávnou skříňku.

„Strop představovala kupole natřená pergamenovou barvou stejně jako obloha. Dokonce tu byl i rám z tepaného železa ve tvaru Démonova oka, na němž visela lampa. Po obvodu spodní části kupole stálo zlatými písmeny „JAK NAHOŘE, TAK DOLE“ – velký princip hermetických děl. (...) Odvrátila jsem se od modelu. Na nejbližším stole stála truhlička z červenohnědého třešňového dřeva. Nebyla opatřena zámkem, nýbrž jen západkou. Víko neměla nijak zdobené, ale byl na něm drobnými písmenky vyrytý zlatý nápis. Vzala jsem ji do ruky a zamžourala na třpytící se psací písmo: „JAK UVNITŘ, TAK VENKU.“ Další hermetická poučka.“⁷⁰

Další místnost ji ale málem stojí život, jelikož objeví uzamčené hrůzné demony, Tyfónovy děti. Naštěstí ji Ignifex stihne zachránit. Po této nepříjemné události se uzamčeným místnostem vyhýbá. I tak ale nepřestává pátrat po dvou živelných srdcích. Jednoho večera ji Stín zavede do opuštěné spodní místnosti, kde u vyhaslého krbu objeví Srdce ohně. Než ale stihne cokoli udělat, upadá do bezvědomí a zdá se jí velmi živý sen o mladém princí Arkádie, dřevěné skříňce a jedné pradávné dohodě.

⁶⁷ HODGE, Rosamund. *Krutá krása*. Praha: CoBoo, 2018. ISBN 978-80-7544-529-2. str. 13

⁶⁸ HODGE, Rosamund. *Krutá krása*. Praha: CoBoo, 2018. ISBN 978-80-7544-529-2. str. 105

⁶⁹ HODGE, Rosamund. *Krutá krása*. Praha: CoBoo, 2018. ISBN 978-80-7544-529-2. str. 38

⁷⁰ HODGE, Rosamund. *Krutá krása*. Praha: CoBoo, 2018. ISBN 978-80-7544-529-2. str. 103-104

Probudí se u Ignifexe a ze snové vize si nic nepamatuje. Má ale pocit, že ve snu přišla na něco důležitého ohledně jejího manžela, Stínu i celé Arkádie.

Hledání Srdce větru, jí překazí zjištění, že tento živel má svou energii uschovanou vysoko v oblacích. Do těchto míst se bez pomoci manžela Nyx dostat nemůže, tak se raději začne soustředit na vymýšlení nového plánu záchrany.

Nyx si při plánování ale začne uvědomovat, že ačkoliv přišla na hrad s posláním zabít svého manžela, nyní jsou její city zcela opačné. Chce ale také zachránit svou zemi, takže se s Ignifexem rozhodou, že jeho jméno najdou společně. Najednou se objevují informace, které se týkají královské rodiny a Nyx začne uvažovat nad tím, že mladý princ možná před lety vůbec nezemřel. Při každodenním pátrání Nyx čím dál víc vzpomíná na svou rodinu a jednoho dne manžela požádá, aby ji na pár dní pustil zpátky. Ignifex nemá nic proti.

Nyx se tak po dlouhé době setká s tetou, otcem i jedinou sestrou. Místo aby se radovali, že je dívka stále naživu, jsou všichni zklamaní, že Laskavého pána stále nezabila. Nyx se bojí říct, že se do svého manžela doopravdy zamilovala a snaží se své selhání zamluvit. Astraia ale odhalí její city a donutí svou sestru, aby přísahala, že jejich rodinu nezradí a dokončí svůj úkol.

„Nyx, prosím, přísahej na to, při lásce, kterou chováš ke mně a naší matce, při bozích nad námi a řece Styx pod námi, že zničíš Laskavého pána, zachrániš posledního prince a všechny nás vysvobodíš.“⁷¹

Sestře takovou přísahu nemůže odmítnout a je rozhodnutá Arkádii zachránit za každou cenu. Během poslední noci ve starém domově se jí zdá zvláštní sen o korunním princovi a Vlídnyh. Dozví se v něm, že Vlídni uzavřeli před mnoha lety dohodu s předkem korunního prince.

„Jsou Páni lstí i spravedlnosti a říká se, že se jich obávají i bohové, ale on tak zoufale toužil ochránit svůj lid, že se s nimi rozhodl jednat. A oni mu řekli, že když jim přinese Pandořinu nádobu, splní mu jeho přání. Ta dohoda měla ale ještě pokračování. Když jim Claudius přinesl nádobu, slíbili mu Vlídni vítězství proti barbarům. (...) pokud ale bude souhlasit s další dohodou, podle níž se do té nádoby musí podívat každý král Arkádie. Pokud bude mít čisté srdce, které by pro Arkádii riskovalo cokoli, budou mu Tyfónovy děti sloužit a ochrání jeho zem před všemi vetřelci. Ale pokud jeho srdce nebude čisté – pokud bude více než svůj lid milovat sám sebe a pokud v jeho srdci budou vládnout nenávisť a vášeň -, stáhnou ho s sebou do té nádoby, kde s nimi bude navěky přebývat v temnotě, a Arkádie zůstane bez ochrany.

(...) A tak se i ty, můj princ, musíš připravit, abys v den své korunovace v téhle zkoušce obstál.“⁷² Nyx tak pochopí, že prince před usednutím na trůn čekala těžká zkouška, o které

⁷¹ HODGE, Rosamund. *Krutá krása*. Praha: CoBoo, 2018. ISBN 978-80-7544-529-2. str. 202

⁷² HODGE, Rosamund. *Krutá krása*. Praha: CoBoo, 2018. ISBN 978-80-7544-529-2. str. 212-213

neměl žádný smrtelník ponětí. Jen Vlídni vědí, co se tehdy v noci odehrálo a rozhodnou se to mladé dívce ve snu sdělit.

„Srdce plné nenávisti a strachu z jeho osudu, a přece zoufale toužící žít – jeho srdce nikdy nebylo čisté. A tak přišel za námi a přísahal, že zaplatí jakoukoli cenu, pokud budeme dál chránit Arkádii před vetřelci a zabráníme tomu, aby skončil osamělý ve tmě. A tak teď není nikdy sám, protože celá Arkádie je teď s ním ukrytá v temnotě, kde ji žádný vetřelec nikdy nenajde.

(...) A já pochopila, že proměnlivá, paradoxní nádhera domu je ničím v porovnání s paradoxem truhly. Celá Arkádie byla uzamčena uvnitř domu a celý dům byl uzavřený uvnitř té truhly, spolu s Tyfónovými dětmi a posledním princem, který byl kdysi tak vyděšený představou, že s nimi zůstane o samotě polapen v nádobě.“⁷³

Tento sen stačí k tomu, aby Nyx vše pochopila. Mladý princ nikdy nezemřel, jen je uvězněn na hradě spolu s Arkádií. Vydává se tedy zpátky za Ignifexem, aby zachránila vše, co bude moci. Musí se rozhodnout, komu má věřit. Stínu nebo manželovi? Na tuhle otázku dostává odpověď od Vlídnyh, kteří k ní opět promlouvají. *„Svolej Tyfónovy děti, aby roztrhaly tvého manžela a zlomily jeho moc. Jakmile princ získá zpět všechno, co ztratil, bude schopen truhlu otevřít. A až ji otevře, osvobodí celou Arkádii. (...) Tu cenu zaplatí tvůj manžel.“⁷⁴*

Nyx si vybaví, že něco podobného se jí muselo zdát tenkrát při objevení Srdce ohně. Ví, že každý čin má svou cenu, a tak se s těžkým srdcem rozhodne obětovat svého manžela pro záchranu celé země. Najednou jí všechno začne dávat smysl. Je si jistá, že ztraceným princem musí být manželův tajemný Stín. Nechá tedy demony zlomit moc Ignifexe a v ten moment Vlídni dostojí své lstivé a prohnané pověsti. Vyjeví dívce poslední a nejdůležitější vizi.

„Prosím, zbavte moje srdce té nenávisti. Zaplatím jakoukoli cenu, pokud Arkádie zůstane v bezpečí a já nebudu muset skončit o samotě v té truhle.“

Žena se usmála a vzala do dlaně jeho bradu. „Jistě,“ prohlásila. (...) „Pak mě polib,“ pravila, „a smlouva bude zpečetěna.“

Rychle a zuřivě ji políbil. Zasmála se a řekla: „Otevři truhlu, můj princí.“ Z truhly se vyvalily stíny. Deset tisíc Tyfónových dětí. A zpívaly:

Devět králů vládlo tvému domu,

Teď jsou všichni zrazení, ó.

(...) „A teď tvoje srdce zbavím vší nenávisti.“ Pak sevřela ruce v pěst a odtáhla je od sebe a s nimi i jeho. K zemi padla nejasná, měnící se postava. Tvář měla rozmazanou, ale její oči byly

⁷³ HODGE, Rosamund. *Krutá krása*. Praha: CoBoo, 2018. ISBN 978-80-7544-529-2. str. 214-215

⁷⁴ HODGE, Rosamund. *Krutá krása*. Praha: CoBoo, 2018. ISBN 978-80-7544-529-2. str. 215

zářivě modré. Byl to stín. A nad ním stál Ignifex, s rudýma očima a s úsměvem, který jsem si tak dobře vybavovala.“⁷⁵

Před mnoha lety Vlídni prince oklamali. Nyx už nyní ví, že odpověď, kterou celou dobu tak úmorně hledala, měla vždy přímo před nosem.

Stín a Ignifex jsou jedna osoba. To oni oba společně tvoří korunního prince. Jedinou záchranou pro Nyx i jejího manžela je nalezení jeho pravého jména. Tím by byla celá dohoda s Vlídny zrušena. Bohužel ještě než Nyx stihne mladému princovi říct, že si jeho jméno vybavuje ze snu, on se obětuje. Otevře dřevěnou skříňku, čímž se přetočí čas a Arkádie se zbaví kletby..

„Nebudu si na tebe pamatovat,“ zašeptala jsem. (...)

Pak nastala tma. Snažila jsem se. Zatímco mě pohlcovala tma, ze všech sil jsem se snažila vzpomenout si na jméno svého manžela. Ze všech sil jsem se snažila vzpomenout si na jméno někoho, koho jsem milovala. Ze všech sil jsem se snažila vzpomenout si...Na co? (...)

A pak jsem zapomněla, že jsem to ztratila. Čas se přetočil zpátky. Cena nebyla zaplácena. Svět se změnil.“⁷⁶

Vzniká tak nová přítomnost, ve které neexistuje Laskavý pán, strach z démonů ani Nyxina láska k Ignifexovi. Díky této paralele se mnoho věcí odvíjí zcela jiným směrem. Jelikož Leonidas s nikým neuzavřel dohodu, ani jedna z jeho dcer nemusí z domu. Stejně tak vesničané nežijí v této realitě ve strachu z knížete a jeho démonů. Naopak cesta některých událostí v Nyxině životě je předurčena z vyšších sfér a nic to nemůže změnit. *„Na matku, než ji schvátila nemoc, jsem si matně vzpomínala.“⁷⁷*

Od útlého dětství Nyx také pronásledují tajemné sny o rudých očích, zamčených komnatách a mladém korunním princovi. Jakmile dovrší 19 let, její sestra Astraia se chystá vdávat a Nyx si při jejím obřadu vzpomene na Ignifexa a jeho kletbu. Ihned se vydává do lesa k rozbořenému hradu.

„Já znám jeho jméno!“, zaječela jsem. „Neobtěžovali jste se tím, abyste ho vypálili z dějin, protože jste si mysleli, že nikdo v tomhle čase si na něj nebude pamatovat, ale já ano. Já si na něj vzpomínám a jeho jméno je Lux. Marcus Velarius Lux. Teď ho musíte nechat jít.“⁷⁸

Vlídni se sice ze začátku zdráhají a nechtějí Luxe zprostit jeho kletby, ale nakonec musí uznat porážku. Vidí, že Nyx je pro prince ochotna obětovat celý svůj život a tato láska jim oběma přináší šťastnou budoucnost.

⁷⁵ HODGE, Rosamund. *Krutá krása*. Praha: Cooboo, 2018. ISBN 978-80-7544-529-2. str. 224-225

⁷⁶ HODGE, Rosamund. *Krutá krása*. Praha: Cooboo, 2018. ISBN 978-80-7544-529-2. str. 227-229

⁷⁷ HODGE, Rosamund. *Krutá krása*. Praha: Cooboo, 2018. ISBN 978-80-7544-529-2. str. 231

⁷⁸ HODGE, Rosamund. *Krutá krása*. Praha: Cooboo, 2018. ISBN 978-80-7544-529-2. str. 248

4.4 Na lovu – Meagan Spooner

V zasněžené krajině žijí v panství bohatý kupec a jeho tři dcery. Jeva, Jasenka a Lena jsou pracovité, milé a krásné dívky, které ale v útlém věku přijdou o matku. Jelikož je ale jejich otec pracovitý, schopný a znalý kupec, žijí všichni šťastně a mají všechno, co si přejí.

Hlavní hrdinkou příběhu je nejmladší ze sester, Jeva, ale častěji jí doma říkají Kráska.

“Jeva byla Kráskou celé své dětství. Otec ji v den jejího narození pojmenoval po prastaré bohyni krásy, stejně jako její sestry po světle a eleganci.”⁷⁹

Jeva se pohybuje ve společnosti baronů a baronek, ale jí to daleko víc táhne do lesa mezi divou zvěř. Lásku k lovení zdělila jako jediná z děvčat po otci, který ji odmala učí všemu, co by měl správný lovec ovládat. Jako malé holčičce, jí otec vypráví tajuplné příběhy z lesa *“o věcech, které tam prý viděl. O kudlakovi sajícím krev, o obrovských severních medvědech, kteří dovedou proměnit srst tak, že vypadají jako kus ledu, o stuhačovi, který si ze šlach lidských nohou dělá onuce, aby mu chodidla klouzala ve sněhu. A nad všemi příběhy vyčníval příběh o ptáku Ohniváku.”⁸⁰* A od té chvíle chce Jeva chodit do lesa s otcem. Sní totiž o tom, že jednoho dne ptáka Ohniváká chytí.

Ve společnosti jsou ale tyto aktivity pro mladou slečnu zcela nevhodné, takže je dívka musí tajit. Když ale nešťasnou náhodou přijde otec o veškeré zboží a musí prodat panství, lovení je to jediné, co je dokáže uživit. Začnou žít v malém srubu v lese, který dříve sloužil jako přechodná lovecká chata. Otec každý den chodí do lesa ulovit zvěř a dívky bývají samy doma. Když se vrací, vypráví své nejmladší dceři, o stvoření, které tam, každý den potkává.

„Je to Zvíře,“ řekl. „Netvor, který se nepodobá ničemu z těch příběhů. Byl tam už před dvaceti lety. Když mě tvoje matka požádala, abych přestal lovit, byla to jediná věc, kterou jsem nedokázal chytit. A stále tam je.”⁸¹

Jednoho dne se z lesa vrátí pouze otcův lovecký pes. Jeva ví, že se mu muselo něco stát a rozhodne se ho jít hledat. Ještě než vyrazí, objeví se u jejich dvěří mladý baron z panství, Solmir.

Přestože je Jeva nejmladší, a vdát se tak má prvorozená Jasenka, přichází baron nečekaně požádat o její ruku. Dívka ví, že do Solmira je tajně zamilovaná její sestra, tak jeho nabídku zprvu odmítá. Když ale přijde podruhé a slíbí jí, že společně najdou jejího otce, zasnoubí se s ním. Netrvá ale dlouho a Jeva sestry i Solmira opouští, aby mohla cestovat do zasněženého lesa a hledat stopy po otci.

⁷⁹ SPOONER, Meagan. *Na lovu*. Praha: Cooboo, 2018. ISBN 978-80-7544-500-1. str. 15

⁸⁰ SPOONER, Meagan. *Na lovu*. Praha: Cooboo, 2018. ISBN 978-80-7544-500-1. str. 29

⁸¹ SPOONER, Meagan. *Na lovu*. Praha: Cooboo, 2018. ISBN 978-80-7544-500-1. str. 52

V tajemném lese narazí na tvora, o kterém jí otec ve srubu vyprávěl. Jakmile ho uvidí, myslí si, že to on otce zabil. Chce Zvíře zabít a pomstít otcovu smrt, ale místo toho se chytí do jeho pasti. Od té chvíle je uvězněna a společnost jí dělá jen stará lampa a cizí hlas, který si s ní každý večer povídá přes kamennou zeď. Ten hlas se pro Jevu stane na několik dní vítaným rozptýlením a ona si jej oblíbí. Navíc jí neznámý začne zajišťovat jídlo a obvaz, aby se mohla rychle uzdravit. Jakmile už jí je lépe, dostane od neznámého hlasu šátek, kterým si má zakrýt oči, aby neviděla podobu jejího zachránce. S šátkem přes oči se s ním poté dostane pryč z vezení. Pár dní takto vydrží, ale nakonec ji přemůže zvědavost a ona si šátek sundá.

Objeví se před ní obrovský vlk, kterého si pamatuje z lesa. Dívka pochopí, že to on k ní promlouval lidským hlasem a nemůže uvěřit, že Zvíře opravdu mluví. Místo aby ji zabil, chce po ní, aby se stala jeho lovcem. Jeva ví, že proti vlkovi nemá při boji šanci, tak s jeho návrhem souhlasí.

Každý den spolu chodí do zasněženého lesa trénovat lov a lukostřelbu a Jeva se den za dnem zlepšuje. Během toho se spolu začnou sblížovat a Jeva Zvířeti každý večer vypráví příběhy, které jí kdysy vyprávěl její otec. Zvíře nejvíce zaujme příběh o Careviči Ivanovi a šedém vlkovi, ve které se mladý hrdina snaží marně ulovit ptáka Ohniváka.

A tak Jeva začne Zvířeti říkat Ivan.

„A jak se jmenujete vy?“ zašeptala.

„Nevzpomínám si.“

„Jak je možné, že si nepamatujete své vlastní jméno?“

„Říkal jsem, že zde žiji sám už mnoho let. Když něco nepoužíváte, uvadne to a rozpadne se v prach.“

„Nějak vám přeci musím říkat. Mohu vám tedy říkat Ivane?“⁸²

Když už si Jeva myslí, že je na lov připravená, zavede jí Ivan do lesa a ukáže jí jeho pohádkovou podobu. Najednou před ní pouze obyčejný les, ale i bytosti, které nikdy předtím neviděla.

Stále ale neví, koho vlastně má lovit. A právě v této kouzelné části lesa, se dozví, že její lovnou zvěř má být Ivan. Ze začátku má strach, že je to další past, ale poté převládne její touha po pomstě a ona se ho vydá lovit. Nedovede si představit, jak by lidská dívka mohla ulovit stvoření, které žije mnoho let obklopeno magií a kouzly.

A její obavy se naplní. V lese se mu nedokáže za žádnou cenu vyrovnat a je zoufalá. Zvíře je vždy o krok před ní a ona nikdy nemá šanci na něj ani zamířit.

Po dalších dnech, kdy se ho snaží marně ulovit, vypozeruje, že její jediná šance je zaútočit v noci. Jednoho večera se tedy vydá s nožem do jeho ložnice, aby mu prořízla hrdlo.

⁸² SPOONER, Meagan. *Na lovu*. Praha: Cooboo, 2018. ISBN 978-80-7544-500-1. str. 102

*„Zvířecí instinkt ukrytý hluboko v jejím srdci věděl, co dělat. Bodla. Nuž se mu zaril hluboko do hrdla.“*⁸³

Vypadá to, že ho dokázala zabít, ale on najednou otevře oči a obživne. *„Povězte, kdybyste od počátku věděla, že mě nelze zabít, že se nemůžete pomstít...byla byste zůstala?“*⁸⁴

Jeva také zjistí, že její otec zemřel v lese bez Ivanova zavinění. Když ji nyní k Ivanovi neváže vidina pomsty, nemá Jeva důvod, aby u svého věznitele zůstávala, a tak se vrátí zpátky domů.

Tam na ni čeká Jaska, Lena a Solmir. Společně se radují, že se shledali, ale Jeva začne zjišťovat, co všechno se během její nepřítomnosti změnilo. Lena si našla manžela a Jaska se velmi sblížila se Solmirem. Z obou sester má velkou radost, ale sama je nešťastná.

Uvědomí si, že se jí stýská po večerech, které trávila v lese u svého věznitele. Ivan sice není člověkem, ale Jeva má pocit, že jeho povaha je dobrá a že je pouze zakletý nějakým prastarým kouzlem.

Netrvá tedy dlouho a dívku nakonec její stesk přemůže a ona se vydá zpátky do pohádkového lesa. Starý hrad, kde dříve Ivan bydlel, je ale prázdný. Najde v něm jen prázdné komnaty a staré knihy. A právě díky nim přijde konečně na to, kdo Ivan opravdu je.

„Její pozornost přitáhlo jméno nejmladšího careviče, ale dopadla na něj kapka krve Zvířete a bylo špatně čitelné. Naklonila se nad stánek a podržela ji v pruhu světla. Eoven, četla. Můžete mi říkat Ivane, řeklo jí tehdy Zvíře, když mu vyprávěla pohádku o Ohniváku.“

*Eoven. Ivan*⁸⁵

Ví, že jedinou možností, jak ho může zachránit, je chytit ptáka Ohniváka. Vydává se jej tedy hledat. Projde všechny kouty světa, a když už si myslí, že její snaha je zcela marná, Ohnivák se před ní zjeví. V jednu chvíli Jeva málem zapomene, že pohádkového ptáka hledá kvůli Eovenovi. Pták si je své moci vědom a snaží se, aby na něj dívka zapomněla. Tato zkouška je pro Jevu opravdu těžká. Sama celý život po bájném zvířeti prahne a nyní ho má ulovit pro někoho jiného. Jakmile si ale uvědomí, že láska k Eovenovi je novým smyslem jejího života, Ohnivák už pro ni přestane mít takovou cenu. *„Máš pravdu,“ zašeptala. „Jsi všechno, co chci. Protože ty jsi to, co zachrání mé Zvíře.“ (...)* Narovnála prsty a šíp vystřelil.⁸⁶

Najednou se ocitne v jeskyni, kde je také Eovan ve své vlčí podobě. Dívka vidí, že stačí málo a jeho lidská část by mohla nadobro zmizet. Rozhodne se mu tedy vyprávět příběh o Ivanovi. Jeho příběh.

Doufá, že si vzpomene, kdo doopravdy je a vysvobodí se. A to se také stane. Během vyprávění si totiž i Eoven uvědomí, že už dlouho netouží po ničem jiném, než po životě s Jevou. Láska je oba zbaví marnivé touhy a tím je osvobodí.

⁸³ SPOONER, Meagan. *Na lovů*. Praha: CoBoo, 2018. ISBN 978-80-7544-500-1. str. 205

⁸⁴ SPOONER, Meagan. *Na lovů*. Praha: CoBoo, 2018. ISBN 978-80-7544-500-1. str. 206

⁸⁵ SPOONER, Meagan. *Na lovů*. Praha: CoBoo, 2018. ISBN 978-80-7544-500-1. str. 284

⁸⁶ SPOONER, Meagan. *Na lovů*. Praha: CoBoo, 2018. ISBN 978-80-7544-500-1. str. 300

5 Analýza postav

Jsou to právě postavy, které zastávají v příběhu nejdůležitější roli. Autor je vytvoří zcela podle své fantazie a mnohdy do nich vloží také kus svého já. Je jen na něm, jestli jejich charakter udělá komplikovaný a proměnlivý, nebo naopak stálý a snadno čitelný. V rozebíraných titulech se čtenář mohl setkat s mnoha ztvárněními Krásky a sester, jejich otce a Zvířete. K těmto základním postavám mohly dále autorky přidat další hrdiny, kteří příběh v určité části doplňovali a rozvíjeli. Ačkoliv všechna díla vycházela z původní pohádky, každý příběh si zachoval svou jedinečnost i co se týče charakteru jednotlivých postav.

5.1 Kráska a Zvíře

Charakteristika postav byla v příběhu velmi jednoduchá a málo rozvětvená. Postavy byly vykresleny velmi černobíle, a čtenář se tak dozvěděl velmi málo informací o nich samotných. Autorka byla v tomto směru velmi úsporná. Profily hrdinů působily plitce, jelikož byly buď zcela záporné nebo dokonale dobré. S podobným popisem se čtenář mohl běžně setkat v příbězích, které jsou směřovány především malým čtenářům.

5.1.1 Kráska

Mladá dívka s čistým srdcem a vysokými morálními hodnotami.

Od první stránky čtenáře Kráska přesvědčila, že tento popis k ní dokonale pasuje. Ke všem se chovala pokorně a vlídně a jako jediná ze tří sester měla k otci upřímné city. Ten si byl výsad nejmladší dcery vědom, a dokonce „věděl, že Kráska zářila ve společnosti mnohem víc než její sestry. Obdivoval u ní její ctnost a zejména trpělivost. A napomínal starší dcery, které ji nechaly všechnu práci a ještě ji urážely.“⁸⁷

Své jméno dostala podle vnější i vnitřní krásy. V tomto směru se ukázala její bezchybná povaha, jelikož z toho nikdy nezpychla. Neustále myslela spíše na ostatní než sama na sebe, díky čemuž také nakonec vysvobodila zakletého prince. Autorka se tedy prostřednictvím Krásky snažila ukázat, že dobro plodí jen další dobro a že vše pozitivní, co člověk vykoná, se mu stejnou měrou nakonec vrátí na zpět.

---

⁸⁷ LEPRINCE DE BEAUMONT, Jeanne-Marie. *Kráska a zvíře*. Praha: AVENTIUM s.r.o., 2014. ISBN978-80-7442-046-7. str. 10

5.1.2 Otec

Postava otce měla v příběhu zásadní roli, neboť nebýt jeho, Kráska by nikdy Zvíře nepoznala. Autorka se nejvýrazněji zaměřila na popisování vztahu mezi jím a jeho nejmladší dcerou a další děti prostor nedostaly. Bylo zde pouze zmíněno, že svým třem synům nezajistil vzdělání, takže nejprve pracovali na statku, a poté odešli do války.

Krásku měl otec nejraději, což bylo vyjádřenou hlavní zápletkou s růží. Když kupec uviděl popínavé růže, vzpomněl si na svou milovanou dceru a jednu růži utrl.

Jelikož zůstal s dětmi bez manželky, dělal co mohl, aby se měli všichni dobře. Byl obětavý a ačkoliv se k němu starší sestry nechovaly pěkně, vždy jim vyhověl v tom, co chtěly. Jeho další výsadou byla upřímnost a dobré srdce. To se projevilo ve chvíli, kdy po něm Zvíře chtělo obět jedné z jeho dcer.

„Muž neměl v úmyslu obětovat jednu ze svých dcer tomuto strašnému monstru, ale chtěl své děti ještě jednou obejmout. Slíbil tedy Zvířeti, že sek němu do tří měsíců vrátí, a Zvíře mu milostivě dovolilo odejít.“⁸⁸

5.1.3 Sestry

V knize nebyla uvedena jména těchto dvou postav, takže je čtenář znal pouze jako sestry Krásky. Byla to škoda, jelikož mnohdy v pohádkách už jen samotné jméno napoví o charakteru postavy. Už v úvodu příběhu bylo patrné, že sestry byly pravým opakem otcovy oblíbenkyně.

Zatímco Kráska byla morálně ctnostná a všichni měšťané ji měli rádi, její starší sestry dobrými mravy opovrhovaly a nejvíce je v životě zajímal lesk a třpyt šperků. Po celou dobu odmítaly hodné nápadníky, až si nakonec vzaly své charakterové protějšky. Čtenář z toho mohl vyvodit, že špatní lidé k sobě přitáhnou vždy jen špatné lidi.

Jejich nejvýraznějším rysem byla závist. Kvůli ní také málem přišla Kráska pozdě na zámek za Zvířetem. Neměly svou sestru vůbec rády, což bylo velice dobře vyjádřeno v části příběhu, kdy se Kráska obětovala za otce a šla za Zvířetem do zámku. Už tady jí sestry tajně přály to nejhorší a celá jejich sesterská láska byla pouhý prelud. *„Obě zlé sestry si potřely oči cibulí, aby při loučení plakaly.“⁸⁹*

Jejich domýšlivost a pýcha jim nakonec přinesly krutý, ale spravedlivý osud. Proměna v kámen symbolizovala jejich chladná srdce.

⁸⁸ LEPRINCE DE BEAUMONT, Jeanne-Marie. *Kráska a zvíře*. Praha: AVENTIUM s.r.o., 2014. ISBN978-80-7442-046-7. str. 18

⁸⁹ LEPRINCE DE BEAUMONT, Jeanne-Marie. *Kráska a zvíře*. Praha: AVENTIUM s.r.o., 2014. ISBN978-80-7442-046-7. str. 24

5.1.4 Zvíře

Se Zvířetem se čtenář poprvé setkal v rámci negativní zápletky v zahradě s růžemi. V této části byl popsán jeho šeredný vzhled, který měl vyvolat pocit, že se jedná o zápornou postavu. Stal se tak protikladem Krásky. U nich obou bylo využito částečné charakteristiky skrze jejich zevnějšek. V případě Zvířete se ale autorka zaměřila na to, aby se čtenář přesvědčil, že vnější krása neurčuje charakter člověka. Vyhržoval sice kupci smrtí, ale v příběhu nikomu neublížil a ke Krásce se choval velmi pěkně. Z výchovného hlediska mělo Zvířecí chování k otci symbolizovat trest za krádež.

Nejvíce se jeho postava mohla projevit v části příběhu, kdy žil na zámku s Kráskou. Ta se u něj měla velmi dobře, navzdory tomu, že její pobyt měl být odplatou za jednání jejího otce. A ačkoliv byl pán domu větší a bohatší než Kráska, od prvního setkání ji vnímal jako svou paní. Předcházela si jí a snažil se, aby se u něj měla co nejlépe. Jeho dobré srdce bylo odměněno tím, že se ho Kráska nebála a začala k němu chovat vřelejší city, než k některým lidem, které dříve znala.

Když poté požádal dívku o ruku a ona ho odmítla, k ničemu jí nenutil a ani se jí nemstil. Snažil se získat její lásku čestně a bez nátlaku.

Jeho dobrá povaha byla nejvíce patrná v závěru pohádky, kdy Krásku pustil zpátky ke své rodině, ačkoliv se bál, že už ji neuvidí. Dal jí možnost volby a ukázal tím, jak je jeho láska k ní opravdu hluboká. A na úplném konci, když si myslel, že ho Kráska opustila, její volbu přijal. Chtěl sám zemřít a obětovat se, aby Kráska mohla být šťastná.

5.2 Dvůr trnů a růží

Sarah J. Maas v knize postavy rozebírala velmi bohatě. Popisovala jejich pocity, nálady a snažila se, abychom se do nich mohli co nejvíce vcítit. Velmi výrazně se také v knize objevovaly zvraty, kdy se postavy najednou jeví ve zcela jiném světle. Před námi se tak objevilo mnoho vedlejších informací, díky kterým jsme si mohli vytvořit ucelený profil všech hlavních i vedlejších hrdinů.

5.2.1 Feyre

Hlavní hrdinka byla již od první stránky popsána jako odvážná, bystrá a oddaná dívka. Musela se starat o celou rodinu a každý den bojovat o to, aby měli jídlo a peníze. Jelikož přišla v dětství o matku, a otec poté přišel o peníze a zhroutil se, zastávala roli hlavy rodiny.

„Otec a Nesta seděli u krbu a hráli si ruce. Má nejstarší sestra si otce jako obvykle nevšímala. Stáhla jsem vlčí kůži z těla laně, a když jsem si sundala boty a postavila je ke dveřím, otočila jsem se k Elain. „Bude ti trvat dlouho, než ji očistíš?“ Mně. Ne jí, ani ostatním. Nikdy jsem nezažila, že by měli ruce ulepené od směsi krve a srsti. Naučila jsem se stahovat a vyvrhovat kořist díky radám jiných lovců.“⁹⁰

Místo, aby se věnovala běžným činnostem pro děvčata, lovila zvěř a vymýšlela v lese pasti, kterými by si zajistila přísun masa pro ni, sestry a otce.

Vztahy mezi ní a zbytkem rodiny byly poměrně napjaté. Otce vnímala jako slabocha, který nechal celou rodinu napospas chudobě a hladu. Ze sester si rozuměla pouze s mladší Elain, která k ní vzhlížela a snažila se jí ve všem pomoci. Nesta se naproti tomu chovala k Feyre chladně a chvílemi až lhostejně.

Hlavní hrdinka byla na svůj věk mentálně velmi vyspělá a tělesně zdatná, ale nikoliv šťastná. Tento způsob života přijala, aby zachránila rodinu, kvůli čemuž se její postava octila v rozporu s tím, co chce a tím, co musí.

„Kdysi jsem měla sklony obdivovat kontrast čerstvé trávy na pozadí tmavé zorané půdy nebo ametystové brože ponořené do záhybu smaragdově zeleného hedvábí. Kdysi jsem snila, dýchala a přemýšlela v barvách, světle a roztodivných tvarech.“⁹¹ Její společenská stránka šla do pozadí a ona se stala emočně rezervovanou. Ačkoliv rozuměla lovu, vzdělání jí dělalo problém, takže neuměla číst ani psát.

Byl zde uveden důkaz toho, že i bez základního vzdělání může být člověk inteligentní a bystrý.

V Říši víl se poté projevila její odvaha a dobré srdce. Ačkoliv bydlela u kouzelných bytostí, nedala najevo strach a spíše se je snažila obelstít, aby se mohla dostat zpátky domů.

A když to nevyšlo, zkusila od svých vězňů získávat informace, které by jí pomohly pochopit vílí svět. Prostřednictvím Feyre autorka vyjádřila její zálibu v hrdinkách, které nepotřebují být zachráněny, ale ony samy jsou rozené záchránkyně.

5.2.2 Tamlin

Vládce Jarního dvora byl v příběhu ze začátku velmi uzavřený a tajemný. Ačkoliv se projevila jeho dobrá povaha, když Feyre nezabil, tak neustále něco skrýval. Kvůli tomu, že přinutil mladou lovkyni, aby s ním odešla do Prythianu, měl na čtenáře působit záporně. Ale v průběhu děje se jeho povaha projevila kladně. O mladou dívku se staral, učil ji číst i psát a spřátelil se s ní.

⁹⁰ MAAS, Sarah J. *Dvůr trnů a růží*. Praha: CoBoo, 2016. ISBN 978-80-7544-148-5. str. 18

⁹¹ MAAS, Sarah J. *Dvůr trnů a růží*. Praha: CoBoo, 2016. ISBN 978-80-7544-148-5. str. 11

Jako vladař se ke všem choval zdvořile a mile a víly na jeho dvoře ho měly rády. Tím, že měl v příběhu po celou dobu zlatou masku, se jeho popis z větší části zaměřoval na jeho chování a činy. Ty u něj byly nejdůležitější, jelikož poukazovaly na jeho charakter. Ve své zvířecí podobě býval jen zřídka kdy, takže jeho vzhled mohla Feyre z části posoudit sama.

„Byl mladý – nebo aspoň ta část jeho tváře, kterou jsem viděla, se zdála mladá. Jeho nos, tváře a čelo pokrývala nádherná zlatá maska posázená smaragdy, jež vytvářely spirály lístků. Nepochybně šlo o nějaký absurdní výstřelek vílí módy. Maska ponechávala odhalené pouze jeho oči, které byly stejné jako v jeho zvířecí podobě, silnou čelist a přísně sevřená ústa.“⁹²

Tamlin měl ze začátku k dívce spíše nepřátelský postoj, protože nevědomě zabila jeho přítele, Vlka. Nakonec se do ní ale hluboce zamiloval. Jeho láska byla čistá a ryzí a on byl ochotný se pro dívčino štěstí obětovat. Kontrast u této postavy autorka vytvořila v porovnání jeho laskavého srdce a následného srdce z kamene. „Srdce z kamene“ nevyznačovalo povahovou vlastnost, ale opravdový fyziologický rys postavy.

V neposlední řadě byl u této postavy důležitý osud. To, že se setkal s mladou lovkyní, která zabila jeho přítele, nebylo náhodou. A ačkoliv se snažil vyhnout tomu, aby za něj dívka musela bojovat, svůj předurčený osud ovlivnit nemohl.

„Pokud se chce zbavit kletby, musí najít lidskou dívku, jež bude ochotná se za něj vdát. Ovšem ne ledajakou dívku, ale člověka s ledovým srdcem, který nenávidí náš rod. Lidskou dívku, která je připravená zabít vílu.“⁹³

5.2.3 Otec

Jeho charakter nepatřil v knize k těm nejlepším, jelikož byl po celou dobu značně zbabělý a utápěl se v sebelítosti. Vůbec mu nevadilo, že všechny starosti nechal na jediné dceři, a ani se za to nestyděl. Žil ze dne na den a jeho duše byla zcela vyhaslá. Jeho nezodpovědný přístup k domácnosti a k celé rodině vyvrcholil, když si pro Feyre přišlo Zvíře a on proti tomu nic neudělal. „Zvíře odpovědělo pomalu, jako bych opravdu byla hloupá jako podsvinče: „Bud dnes v noci zemřeš, nebo obětuješ život Prythianu, kde zůstaneš do smrti a opustíš říši lidí.“ „Udělej to, Feyre,“ zašeptal mi za zády otec. „Jdi“.⁹⁴

Z jeho chování nebylo poznat, jestli ke svým dcerám má vůbec nějaký vztah. Od veškerého dění se zcela oprostil a nic ho nedonutilo jeho postoj změnit.

Jediný okamžik, kdy se projevil, bylo, když Feyre odcházela do Prythianu.

„Hlavně se sem nevracej,“ naléhal otec, když pustil mé ruce.“⁹⁵

⁹² MAAS, Sarah J. *Dvůr trnů a růží*. Praha: CoBoo, 2016. ISBN 978-80-7544-148-5. str. 58

⁹³ MAAS, Sarah J. *Dvůr trnů a růží*. Praha: CoBoo, 2016. ISBN 978-80-7544-148-5. str. 294

⁹⁴ MAAS, Sarah J. *Dvůr trnů a růží*. Praha: CoBoo, 2016. ISBN 978-80-7544-148-5. str. 45

⁹⁵ MAAS, Sarah J. *Dvůr trnů a růží*. Praha: CoBoo, 2016. ISBN 978-80-7544-148-5. str. 49

Na jedné straně to mohlo působit jako gesto, kterým dával najevo, že s dívkou už nechce mít kvůli Zvířeti nic společného. V opačném případě také mohl v hloubky duše chtít, aby se domů nevracela kvůli nalezení lepší budoucnosti. Autorka nechává na čtenáři, aby se rozhodl, ke kterému výkladu jeho chování se sám přikloní.

5.2.4 Sestry

Nesta a Elain v příběhu moc nefigurovaly, ale už na začátku byly jejich povahy velmi dobře popsány. Nejmladší sestra, Elain, byla křehká, přátelská a dobrosrdečná. Měla s Feyre vřelý sesterský vztah a byla prostředníkem mezi Feyre a Nestou.

Její lehká naivita a jemnost vyjadřovaly její nízký věk. Sice čtenář přesně nevěděl, jak je Elain stará, ale podle jejího vyjadřování a neschopnosti pomoci Feyre lovit, bylo jasné, že je dívka ze sester nejmladší.

Nesta byla sice nejstarší, ale skoro žádnou práci v rodině nedělala. Všechno jen stále pozorovala a kritizovala. Její povaha se na začátku knihy jevila velmi negativně. Byla popsána jako tvrdohlavá, sobecká a chladná dívka, která byla svým dvěma sestrám citově velmi vzdálená. Ačkoliv byla nejstarší, o nic se nestarala a peníze, které Feyre těžce vydělala, utratila za oblečení a boty.

„Nesta si čistila dlouhé hezké nehty. „Nesnáším sekání dřeva. Pokaždé si zadřu třísky. Kromě toho ti to jde daleko lépe! Trvá ti to polovinu času co mně. Tvé ruce se k tomu víc hodí – už je máš dost drsné.“⁹⁶

Její věk neodpovídal její lehkovážnosti a ani chování. Zlomový okamžik nastal, když se Feyre vrátila od Tamlina domů. Ukázalo se totiž, že Nesta měla svou mysl tak pod kontrolou, že kouzlo její paměť neovlivnilo. Vyšlo také najevo, že svou sestru chtěla zachránit.

Ukázalo se tak, že byla ve skrytu duše hodná, jen své emoce nerada dávala najevo.

Sarah J. Maas přiznala, že postava Nesty pro ni byla při tvorbě příběhu asi nejkomplikovanější. *„Původně jsem chtěla, aby Nesta byla stereotypní pohádkovou zlou sestrou. K tomu také směřoval začátek, kdy Nesta nic nedělala a zcela očividně neměla k Feyre skoro žádné city. Jakmile se Feyre vrátila na chvíli z Jarního dvora zpátky domů, dostala jsem nový nápad. Chtěla jsem, aby čtenář pochopil, že Nesta v sobě ukrývá i dobrou stránku. A aby se zamyslel nad tím, jak pro ni muselo být těžké, vidět svého otce padnout na dno. Původně jsem ji chtěla dát dohromady s Lucienem, ale nakonec jsem usoudila, že jsou si někdy až moc podobní.“⁹⁷*

⁹⁶ MAAS, Sarah J. *Dvůr trnů a růží*. Praha: CoBoo, 2016. ISBN 978-80-7544-148-5. str. 22

⁹⁷ Informace z rozhovoru se spisovatelkou Sarah J. Maas vedeného autorkou diplomové práce korespondenční formou.

5.2.5 Lucien

Nejlepší přítel Tamlina měl v příběhu významnou roli zejména v rámci porážení Amaranthy. Byl vladařův rádce a snažil se, aby se Feyre a Tamlin co nejdříve spřátelili. Jeho hlavním záměrem bylo zrušit kletbu. On sám Feyre ze začátku rád neměl a spíše se jí stranil. Nevěřil jí a nedokázal jí odpustit smrt dobrého přítele, kterého dívka zabila v jeho vlčí podobě.

„Líbilo se ti, když jsi mi zabila přítele, lidská dívka? Zaváhala jsi, nebo tě nenávidí v tvém srdci poháněla tak šíleně, že tě ani nenapadlo, že bys ho ušetřila? Pro takovou maličkou smrtelnici muselo být nesmírně uspokojivé zabít ho.“⁹⁸

Aby zjistil, jakou má lidská dívka povahu, nechal ji podstoupit zkoušku v lese.

„Přece mi nemůžeš tak snadno odpustit, že jsem tě zavedl do nebezpečí.“

„Ne. A mám silné nutkání ti dát jednu do zubů za to, že jsi mě před Surielům pořádně nevaroval. Na druhou stranu to chápu: Jsem člověk, který zabil tvého přítele a teď žiju ve tvém domě. Chápu to.“ (...)

„Tam mi pověděl, že jsi prvním šípem zachránila Surielův život místo svého.“

„Připadalo mi to, jako správná věc.“

„Znám příliš mnoho vznešených i nižších vil, které by to tak nevnímaly nebo by se s tím neobtěžovaly.“⁹⁹

Výrazný Lucienův rys byla chytrost a diplomacie. V mnoha směrech usměrňoval Tamlinovu zvířecí povahu a temperament. Každou situaci se snažil vyřešit smírnou cestou, což vycházelo z jeho role velvyslance Jarního dvora. A také dopomohl k tomu, aby byla Amarantha poražena, když Feyre pomohl při plnění prvního úkolu.

„V tom ohlušujícím ticho protnul hlas Luciena, který na celou jeskyni zařval. „JE NALEVO.“¹⁰⁰

Dokázal tedy, že měl čisté srdce a že by byl ochotný za Feyre riskovat svůj vlastní život.

5.2.6 Amarantha

Zlá královna v příběhu ztělesňovala čiré zlo. Žila v prostředí, kde nepronikl ani jeden paprsek světla a vyhledávala děsivé a hrůzné věci. Jejími poddanými byla ta nejhorší stvoření, která v Prythianu žila. *„Nágové vystoupili z nějaké noční můry. Jejich těla pokrytá pouze tmavými šupinami byla příšerným spojením hadích těl a podoby lidských mužů a jejich mocné paže zakončovaly spáry stvořené ke rvání masa.“¹⁰¹*

⁹⁸ MAAS, Sarah J. *Dvůr trnů a růží*. Praha: CoBoo, 2016. ISBN 978-80-7544-148-5. str. 61

⁹⁹ MAAS, Sarah J. *Dvůr trnů a růží*. Praha: CoBoo, 2016. ISBN 978-80-7544-148-5. str. 174

¹⁰⁰ MAAS, Sarah J. *Dvůr trnů a růží*. Praha: CoBoo, 2016. ISBN 978-80-7544-148-5. str. 337

¹⁰¹ MAAS, Sarah J. *Dvůr trnů a růží*. Praha: CoBoo, 2016. ISBN 978-80-7544-148-5. str. 141

Kvůli své pýše a pomstichtivosti seslala na Tamlina a jeho dvůr kletbu, která v zemi trvala skoro padesát let. Nevěřila v pravou lásku a vše v životě řešila násilím a kouzli. Všem vílám naháněla strach její zlomislná a krutá povaha. Ačkoliv byla uvnitř zkažená, její zevnějšek se od její povahy zcela lišil. „Černé vlasy měla spletené do uhlazeného copu a několik pramenů proplétalo zlatou korunu. Výrazná barva zvýrazňovala její sněhově bílou pleť, která pro změnu podtrhávala rubínovou červeň jejích rtů. Amaranthiny ebenově černé oči zářily, ale něco jako by její krásu pohlcovalo.”¹⁰²

Od jejího nezákonného usednutí na trůn se víly v říši dělily na dvě skupiny. Ty, které se jí nepodvolily a staly se jejími otroky, a poté ty, které se postavily na její stranu. I mezi vílami poddanými, ale byli tací, kteří čekali na svou příležitost, aby dopomohli ke zlomení kletby a k zabítí Amaranthy.

Po celou dobu se projevovala velmi krutě a negativně a na konci příběhu vyšla najevo i její lstivost a prohnalost, když nechtěla Feyre uznat její vítězství.

„Propustím je, až uznám za vhodné. Feyre neupřesnila, kdy bych to měla udělat – řekla jen, že to musím udělat. Někdy. Třeba až zemře.”¹⁰³

Nikdy nevěřila, že by lidská dívka mohla porazit někoho tak mocného a prohanného, jako byla právě ona. To se jí také stalo nakonec osudným. Nedokázala si připustit, že by mohla pravá láska opravdu zvátěžit.

5.2.7 Rhysand

Vládce celého Prythianu byl vytvořen jako jedna ze záporných postav. Byl odborníkem na manipulaci, podvody a lži a dokázal bezchybně skrývat své emoce.

Autorka se snažila, aby působil temně a negativně, ale zároveň také elegantně. Docílila toho prostřednictvím jeho vzhledu i činů, které vykonal.

„Krátké černé vlasy se mu leskly jako havraní peří a zdůrazňovaly bledost jeho kůže a modř očí tak hlubokou, že se dokonce i ve světle ohňů zdály téměř fialové.”¹⁰⁴

„Zapomněl jsem, že lidská mysl je křehká jako skořápka vajíčka,” pronesl Rhysand a přejel mi prstem dolů po krku. Otrásla jsem se a oči mě pálily.

„Podívej se, jak je rozkošná. Podívej se, jak se snaží nevykřiknout hrůzou. Bylo by to rychlé, slibuji.”¹⁰⁵

¹⁰² MAAS, Sarah J. *Dvůr trnů a růží*. Praha: Cooboo, 2016. ISBN 978-80-7544-148-5. str. 307

¹⁰³ MAAS, Sarah J. *Dvůr trnů a růží*. Praha: Cooboo, 2016. ISBN 978-80-7544-148-5. str. 412

¹⁰⁴ MAAS, Sarah J. *Dvůr trnů a růží*. Praha: Cooboo, 2016. ISBN 978-80-7544-148-5. str. 198

¹⁰⁵ MAAS, Sarah J. *Dvůr trnů a růží*. Praha: Cooboo, 2016. ISBN 978-80-7544-148-5. str. 249

U této postavy se objevilo výrazně velké množství kontrastů v jeho povaze. Choval se k Tamlinovi i Lucienovi povýšeně a arogantně a jeho vystupování mělo symbolizovat chladného a zákeřného vladaře.

V prostředí pod Horou se ale jeho postava zásadně změnila. K Lucieonovi i Tamlinovi se choval stále stejně, ale k Feyre začal být chvílemi přátelský. Při prvním úkolu si na její vítězství dokonce vsadil, čímž ukázal, že z Amaranthy nemá strach. Stal se také tím jediným, kdo s dívkou v soukromí mluvil, jelikož za ní chodil do vezení, kde pobývala během plnění úkolů.

Svůj největší dobrý čin udělal, když uzdravil Feyre a tím ji umožnil porazit Amaranthu.

Po celou dobu jeho postava do příběhu vnášela humor, ale také hluboké myšlenky, což vyjadřovalo další protipól této postavy. „*Bud' vděčná za své lidské srdce Feyre. Lituj ty, kdo necítí vůbec nic.*”¹⁰⁶

Přestože se někdy choval nedbale a krutě, na konci příběhu se ukázalo, že je ochoten udělat a obětovat vše, aby se zbavil Amaranthy a zachránil Feyre.

Sama autorka přiznala, že Rhysand byl už při vytváření její nejoblíbenější postavou. „*Rhysandovu povahu jsem chtěla vytvořit tak, aby čtenáře neustále překvapovala. Jeho chování nebylo vždy jen dobré, ale ani jenom zlé, protože tak to v realitě funguje. Každý máme v životě něco, co nás donutí, chovat se určitým způsobem. Rhysand měl také svůj vlastní příběh, který zatím nikdo neznal a já jsem chtěla, aby čtenáři toužili dozvědět se o jeho životě víc.*“¹⁰⁷

5.3 Krutá krása

Hlavní postavy prošly v tomto příběhu mnoha povahovými proměnami. Všechny byly ze začátku vytvořeny tak, aby působily temněji než klasičtí pohádkoví hrdinové. Místo běžných dobrých vlastností vytvořila autorka záměrně hrdiny, kteří si byli vědomi své zbabělosti, krutosti a svého sobectví. Bylo to proto, že jak sama autorka uvedla: „*U svých hrdinů jsem při psaní použila hodně inspirace z mých dospívajících let. Nebyla jsem zlé dítě, ale často jsem měla svou hlavu a a mnohokrát mě popadl obrovský záchvat zuřivosti. Část sebe jsem proto vložila do Nyx i Ignifexe.*”¹⁰⁸

Snažila se také, aby čtenář při čtení nemohl dlouho rozeznat, která postava je kladná, a která naopak patří mezi záporné.

¹⁰⁶ MAAS, Sarah J. *Dvůr trnů a růží*. Praha: CoBoo, 2016. ISBN 978-80-7544-148-5. str. 429

¹⁰⁷ Informace z rozhovoru se spisovatelkou Sarah J. Maas vedeného autorkou diplomové práce korespondenční formou.

¹⁰⁸ Informace z rozhovoru se spisovatelkou Rosamund Hodge vedeného autorkou diplomové práce korespondenční formou.

5.3.1 Nyx Triskelionová

Od první stránky byla Nyx popisovaná jako chytrá a tvrdohlavá obyvatelka Arkádie, která se musí obětovat a vzít si za manžela Laskavého pána. Proti svému úkolu nijak veřejně neprotestovala, ale v mysli s tím nesouhlasila. Ačkoliv měla svou sestru ráda, z části jí celou situaci dávala za vinu. „*Pravdou je, že matka zemřela kvůli tobě a teď kvůli tobě musím zemřít i já. A ani jedna z nás ti to nikdy neodpustí.*“¹⁰⁹

Jedna její stránka chtěla pomstít smrt jejich matky, ale ta druhá toužila po normálním životě. Nikdy nezažila běžné dětství, jelikož ji už od útlého věku připravovali na to, že jednoho dne naplní otcův slib a odejde z domu. Měla velký vztek, který ale po celou dobu držela v tajnosti. A největší vinu dávala otci, který se o ni nikdy nepokusil bojovat.

„*Podívala jsem se z okna, protože jsem pohled na jeho klidnou tvář už nedokázala snést. Celý svůj život jsem předstírala, že jsem dcera, která s radostí zemře kvůli svojí rodině. Nemohl by on aspoň projednou předstírat, že je otcem, kterého rmoutí, že ztratí dceru?*“¹¹⁰

Byla také velmi vzdělaná, bystrá a odhodlaná porazit vše, co bude chtít.

Díky svému temperamentu nakonec dokázala zachránit sebe, svého manžela i celou Arkádii.

5.3.2 Astraia Triskelionová

Od své sestry se Astraia lišila skoro ve všech ohledech. Nezajímala se o učení hermetiky, byla křehká a naivní a všechny pocity dávala otevřeně najevo. Nikdy jí ani nenapadlo, že by se Nyx mohla cítit ukřivděně, kvůli dohodě s Laskavým pánem. Měla svou sestru ráda, ale nedokázala si opravdu uvědomit, jakou oběť podstupuje.

Ke konci příběhu se ale její postava radikálně změnila. Když zjistila, že Nyx Ignifexe má opravdu ráda, bylo jí to jedno a soustředila se pouze na pomstu matčiny smrti. Místo, aby Nyx přála, že našla štěstí, donutila ji svého muže zradit.

„*Slyšela jsem o něm vyprávět. Nevychítám ti, že tě okouzlit. Ale jestli mi nepomůžeš, nikdy ti to neodpustím. Úsměv se jí skroutil do radostného, zlomyslného úsměvu.*

A vím, že ani matka ti to nikdy neodpustí.“¹¹¹

¹⁰⁹ HODGE, Rosemunde. *Krutá krása*. Praha: Cooboo, 2018. ISBN 978-80-7544-529-2. str. 28

¹¹⁰ HODGE, Rosemunde. *Krutá krása*. Praha: Cooboo, 2018. ISBN 978-80-7544-529-2. str. 32

¹¹¹ HODGE, Rosemunde. *Krutá krása*. Praha: Cooboo, 2018. ISBN 978-80-7544-529-2. str. 201

5.3.3 Leonidas Triskelion

„Povinnost je hořká na chuť, ale sladká k pití.“¹¹²

Otec Nyx a Astraie se v příběhu moc neprojevoval. Veškeré jednání nechával na sestře jeho bývalé ženy, Telomache. Nebylo u něj zřejmé, jestli ke svým dcerám vůbec nějaký vztah měl. Před mnoha lety kvůli nim sice uzavřel dohodu s Laskavým pánem, ale nyní s nimi moc v kontaktu nebyl.

Jeho přání se pro něj po letech změnilo v břímě, které mu každý den připomínalo jeho mladickou nerozvážnost a naivitu.

Nyx se věnoval jen proto, aby ji naučil pravidla hermetiky a připravil ji na zabití Laskavého pána. A Astraie chtěl všech informací o dohodě a oběti její sestry ušetřit, takže ji neustále držel mimo dění.

Leonidas byl vyobrazen jako slaboch a stoik, kterého nevyvedlo z míry ani obětování své vlastní dcery.

5.3.4 Telomache

Teta sester a zároveň jejich budoucí macecha byla chladná, neempatická a záleželo jí jen na ní a na jejím nenarozeném dítěti.

V knize nebylo popsáno, jaký vztah měla k děvčatům nebo ke své zesnulé sestře. O její povaze vypověděly až situace, kdy dávala Nyx rady do jejího budoucího manželství. Místo, aby se jí snažila utěšit nebo podpořit, strašila ji právem první noci. Nebyla vyloženě zlá, ale neměla k nikomu kromě sebe žádné city. Netrápily ji výčitky svědomí, že zaujala místo po své mrtvé sestře, ani že se Leonidas posledních několik let věnoval nejvíce jí. Svým jednáním zvětšovala už tak velkou propast mezi otcem a jeho dvěma dcerami.

Nyxino obětování bylo podle ní pocta, a ona tak dívka neustále vštěpovala, že by za to měla být vděčná. *„Věřím, že ti nemusím připomínat, jak významný je dnešní den. Ale pro mladé je snadné na takové věci zapomenout.“¹¹³*

V příběhu zastupovala roli postavy chovající se nadřazeně a pragmaticky.

5.3.5 Laskavý pán/Ignifex/Marcus Velarius Lux

O Laskavém pánovi všichni obvatelé Arkádie slychali a vyprávěli si o něm hrůzné historky. Bylo ale jen pár lidí, kteří ho doopravdy viděli. Navzdory jeho démonické pověsti, jeho

¹¹² HODGE, Rosemunde. *Krutá krása*. Praha: CoBoo, 2018. ISBN 978-80-7544-529-2. str. 8

¹¹³ HODGE, Rosemunde. *Krutá krása*. Praha: CoBoo, 2018. ISBN 978-80-7544-529-2. str. 24

vzhled hrůzu nenaháněl. „Pravdivé byly příběhy, které ho nazývaly „líbeznou pohromou“, protože měl jednu z nejkrásnějších tváří, jaké jsem kdy viděla. Měl špičatý nos a vysoké lícní kosti, orámované rozčuchanými inkoustově černými vlasy, a celý jeho obličej se vyznačoval arogantní jemností právě dospěšího muže, jemuž se nikdy nikdo nepostavil na odpor.“¹¹⁴

Jeho kletbou tedy nebylo to, že by nějakým způsobem byla zasažena jeho vnější krása. Místo toho nevěděl, kdo vlastně je. Nevzpomínal si na to, jak byl stvořen a ani na své pravé jméno. Věděl jen, že ho stvořili Vlídni a dali mu jméno, pod kterým ho znala celá Arkádie.

Jeho označení Laskavý pán nebylo vybráno jen tak, ale záměrně. V Ignifexově chování totiž po celou dobu nebylo nic zlého ani negativního. A navíc mu tím Vlídni dali indicii k tomu, aby přišel na to, že to on je pravý princ Arkádie, Marcus Velarius Lux. Když po nich totiž žádal, aby zemi zachránili, přál si také, aby zbavili jeho srdce nenávisti. Vznikl tak Laskavý pán a Stín. Dvě části jedné osoby. Jeden všechno věděl, ale nemohl jednat. Druhý mohl jednat, ale nic si nepamatoval.

5.3.6 Stín

„On a tvůj manžel jsou spolu svázáni jako protiklady. Dokud má jeden z nich moc, je ten druhý bezmocný. Ale cokoli jeden z nich ztratí, to ten druhý získá.“¹¹⁵ Održená část prince Arkádie věděla vše o tom, co Vlídni udělali i to, jak se kletby zbavit. Jeho nevýhodou bylo, že sám nic dělat nemohl. Nyx musela na vše přijít sama a on mohl jen čekat. Hned v úvodu děje se spolu spřátelili a mladá hrdinka mu začala důvěřovat. Stín se k ní choval velmi pěkně a jeho postava se jevila jako čistě kladná. Snažil se jí pomoci zlomit kletbu a zachránit sebe i celou zemi. Nemohl ale radit přímo, tak k ní čato promlouval srze hádanky.

I u něj ale došlo k velkému zvratu, když kvůli němu dívka málem zemřela.

„Pusť mě,“ vydechla jsem a marně jsem se mu snažila vyškubnout.

„Ptala ses, jak jsem vznikl. Ukážu ti to. Ukážu ti všechno.“ Ohnivý kruh kolem nás se změnil a horko mi teď bubnovalo na kůži.

„Chceš mě zabít!“

„Tahle místnost je jediný způsob, jak ti to ukázat,“ prohlásil. „Možná tě to zabije. Ale řekla jsi přece, že bys pro mě zemřela, a bez poznání pravdy nemůžeš nikoho zachránit“¹¹⁶

Čtenář si tak až do konce knihy nemohl být jistý, jestli byl Stín dobrý nebo špatný hrdina.

¹¹⁴ HODGE, Rosamund. *Krutá krása*. Praha: CoBoo, 2018. ISBN 978-80-7544-529-2. str. 42

¹¹⁵ HODGE, Rosamund. *Krutá krása*. Praha: CoBoo, 2018. ISBN 978-80-7544-529-2. str. 259

¹¹⁶ HODGE, Rosamund. *Krutá krása*. Praha: CoBoo, 2018. ISBN 978-80-7544-529-2. str. 163

5.4. Na lovu

V knize *Na lovu* byly skoro všechny postavy popisovány kladně. Chovaly se k sobě s úctou a měly se rády. Všichni hlavní hrdinové ale měli společnou věc, která pozměňovala jejich charakter. Touhu.

Každý po něčem toužil a neužíval si toho, co měl. O to víc se ale podobali lidem, kteří, stejně jako oni, celý život po něčem toužili, což je vedlo kupředu.

5.4.1 Jeva/Kráska

„Všechny kupcovy dcery byly považovány za krásné. Jeva by ale byla raději, kdyby si jí lidé vážili pro to, co umí, ale měla tu smůlu, že se narodila jako žena.”¹¹⁷

Nejmladší z kupcových dcer pocházela z bohaté rodiny, ale nejraději chodila ve staré kožešinové vestě a hnědých loveckých botech. Otec, kterého nade vše milovala, ji vychovával jako syna. V dospělosti tak nenašla zalíbení v sešlostech s baronkami ani v žádných aktivitách vhodných pro mladé slečny. Důležitější než krása pro ni byla v životě radost a volnost. Vztah se sestrami měla laskavý. Všechny se měly moc rády a navzájem se podporovaly.

Protikladem k její drsné lovecké povaze v sobě stále ukrývala také dětskou část. Díky té měla v oblíbě staré pohádky o Ivanovi, Vasilise Překrásné a o ptáku Ohniváku. Právě pták Ohnivák pro nic byl nečím nedosažitelným a dokonalým a ona celý život ve skrytu duše toužila toto magické zvíře chytit. Celou dobu tak jakoby žila s „hlavou v oblacích” a stále nebyla spokojená s ničím, co měla.

„Zůstaň, Jevo,” zašeptala a naléhavě na ni pohlédla.

„Zůstaň. Nemusíš chodit ven každý den. Máme dost jídla. Zůstaň dnes s námi.”

Jevě se zamřžily oči a rychle zamrkala. „Nemůžu,” zašeptala.

„Co tam venku hledáš?”

Jak je možné, že ji sestry tak dobře znají? Dokonce lépe než ona zná sama sebe.

„Nevím,” vydechla. „Něco víc.”¹¹⁸

Víra v pohádkový svět jí nakonec pomohla vysvobodit Eovena i samu sebe.

5.4.2 Otec

„Sníh je jako plátno, na které zvíře namaluje svoji minulost, svůj domov, svůj cíl a svoji budoucnost. Nauč se vidět ten obraz, a budeš ho znát stejně jako sama sebe.”¹¹

¹¹⁷ SPOONER, Meagan. *Na lovu*. Přeložil Zdeněk UHERČÍK. V Praze: Coobook, 2018. ISBN 978-80-7544-500-1. str. 14

¹¹⁸ SPOONER, Meagan. *Na lovu*. Praha: Coobook, 2018. ISBN 978-80-7544-500-1. str. 51-52

Bohatý kupec měl všechny vlastnosti, které by dobrý rodič měl mít. Byl spravedlivý, laskavý, rozvážný a vychoval své dcery tak, aby i ony měly morální hodnoty a netoužily pouze po slávě a bohatství. Jeho jediným selháním byla riskantní investice, kvůli které přišel o veškerý majetek. I přesto se ale dokázal o své dcery postarat. Vrátil se zpět ke svému dřívějšímu řemeslu a chodil do lesa na lov.

V jeho povaze ale dřímalo něco, o čem ani jedna z jeho dcer nevěděla. Do lesa ho celé roky netáhla jen vidina volnosti a dobrého úlovku. Kdysi tam potkal zvíře, které se nepodobalo ničemu živému, co kdy viděl. A od té doby po něm lovec nepřestal toužit. Chtěl ho ulovit, získat a porazit.

Poté už pro něj žádný úlovek nebyl uspokojující jako dřív. Zvíře zcela pohltilo jeho mysl. Když o dvacet let později při lovu na stvoření opět narazil, jeho touha se vrátila v plné síle.

„Tati, prosím,“ zašeptala.

„Ustup,“ nařídil jí. Jeho příkrý výraz se vůbec nepodobal tomu úsměvu, který znávala.

„Ne.“

Otec ji nečekaně a bez námahy odstrčil. Jeho bývalá síla se mu víc než vrátila, ale jeho divoký pohled děsil Jevu víc než to, s jakou lehkostí ji srazil k zemi.“¹¹⁹

5.4.3 Sestry

Jasenska a Lena byly hodné a laskavé. Oproti své sestře lov neměly rády a místo toho raději chodily do společnosti. I přesto si ale všechny tři velmi dobře rozuměly. Lena se v příběhu moc neprojevovala. Byla prostřední dcerou a většinu času se svými sestrami nechala vést.

Jasenska byla nejstarší a často se snažila své dvě sestry usměrňovat a radit jim. Její výsadou byla rozvážnost a klidná povaha, což se porojevilo například v situaci, kdy přišel Solmir žádat o ruku její mladší sestry. Jasenska do něj byla tajně zamilována a doufala, že si bude chtít vzít ji. Jeho rozhodnutí ale respektovala, a ačkoliv měla zlomené srdce, své setře přála jen to nejlepší. *„Jsem za tebe moc šťastná, Krásko,“ řekla Jasenska a rozevřela náruč.“¹²⁰*

5.4.4 Solmir

Nápadník Jevy měl laskavou povahu a dobré a odvážné srdce. Nejmladší dcera kupce se mu líbila proto, jelikož byla stejná jako on. Oba rádi lovili a nalézali útočiště v temném lese. V podstatě ale Jevu jinak skoro neznal. Zamiloval se do ní kvůli tomu, že se lišila od ostatních

¹¹⁹ SPOONER, Meagan. *Na lovu*. Praha: Cooboo, 2018. ISBN 978-80-7544-500-1. str. 54

¹²⁰ SPOONER, Meagan. *Na lovu*. Praha: Cooboo, 2018. ISBN 978-80-7544-500-1. str. 45

dívek, které do té doby potkal. Později zjistil, že to, co k ní cítili nebyla úplně láska. Když totiž Jeva odešla hledat otce, staral se o Jasenku a Lenu a do Jasenky se zamiloval opravdově.

5.4.5 Zvíře/Ivan/Eoven

Eoven měl podobu strašlivého vlka, po kterém mnoho let pátral kupec. Byl tvořen ze dvou podstat - vlkem a člověkem -. Proto také v kapitolách, kde Jeva se Zvířetem mluvila, byl použit plurál. Jeho dvě stránky mezi sebou nesutále soupeřily a vlčí část se snažila pohltit tu lidskou. Bez ní by se z Eovena stal nadobro tvor bez svědomí a lidského srdce.

Pomalé ztrácení jeho lidství bylo trestem za chamtivost a neustálý chtíč. Stejně jako Jeva, i on toužil po ptáku Ohniváku. *„A pamatujeme si i jiné časy, časy stesku a touhy, kdy jsme nebyli nic než touha sama...ta krásna nedostížná věc. Nebylo radosti v tom, co jsme měli, jen v tom, co snad mohlo přijít.”*¹²¹

Když Ohnivák nemohl mít, život mu připadal neúplný a promarněný a on chtěl raději zemřít, než aby žil bez smyslu života. Jeho prokletím byla také nesmrtelnost, a on se tak den za den stával čím dál vzdálenější pohádkového Eovenovi.

Nebýt Jevy, do které se zamiloval a zjistil, že jediné co v životě chce, je ona, zůstal by vlkem navždy. Díky jejímu vysvobození také konečně zjistil, že Ivan z Jeviných pohádek, byl on sám.

5.4.6 Pták Ohnivák

Pták Ohnivák v příběhu ztělesňoval chtíč a nedosažitelný cíl. Pro Jevu i Eovena znamenal prokletí, neboť ho nesutále hledali a toužili po něm. Smysl života viděli v tom, že o něm neustále snili a snažili se ho najít. Skutečný život pro ně ztratil zcela smysl.

Na konci příběhu byl také Ohnivák zkouškou, která měla posoudit, jestli je Jevina láska k Eovenovi opravdová.

„Já jsem co hledáš,” řekl Ohnivák.

„Já jsem konec tvého putování. Vše, cos kdy chtěla. Magie. Hudba lesa. Navždy. Jsi doma, Krásko.”

*„Nejsi skutečný,” vyhrkla zadýchaně. „Nic se neskládá jen z jedné podstaty. Nemůžeš být vším, co jsem kdy chtěla, protože jsem nikdy nechtěla jen jedinou věc.”*¹²²

V Ohnivákovi mohl čtenář vidět své nedosažené sny, své představy, kterých by chtěl dosáhnout. Každý s ní o něčem, co by chtěl. Ať už je to úspěch, peníze nebo sláva. Do této

¹²¹ SPOONER, Meagan. *Na lovu*. Praha: CoBoo, 2018. ISBN 978-80-7544-500-1. str. 167

¹²² SPOONER, Meagan. *Na lovu*. Praha: CoBoo, 2018. ISBN 978-80-7544-500-1. str. 299

postavy autorka vložila touhu, která toho, kdo ji pociťuje, táhne stále vpřed. A on mnohdy nakonec zjistí, že touha v podstatě nebyla opravdová a on se hnal za pouhým přeludem něčeho dokonalého, jedinečného a nedosažitelného.

„Každý mě hledá,” řekl Ohnivák. „Ale většina hledat přestane. Řeknou si, že mě našli ve svých partnerech, dětech, ve svých polích nebo bozích.”¹²³

---

¹²³ SPOONER, Meagan. *Na lovu*. Praha: Cooboo, 2018. ISBN 978-80-7544-500-1. str. 298

6 Analýza motivů

Každý příběh v sobě ukrýval důležité motivy, které tvořily jeho podstatu. Jelikož všechny autorky při tvorbě vycházely ze stejné pohádky, velká část motivů se stále opakovala.

Při komparaci vybraných titulů byly právě tyto společné motivy stěžejní. Důležité byly proto, aby čtenář poznal, že se jedná o moderní verzi klasické staré pohádky. Jak již bylo zmíněno výše, příběhy byly vytvořeny tak, aby byly co možná nejvíce ojedinělé. V každém příběhu tak mohly mít jednotlivé motivy jiný význam.

6.1 Kráska

Motiv Krásky se nacházel ve všech titulech, ale jeho symbolika se zásadně lišila. Ačkoliv v pohádce od *de Beaumont* byla dívka křehká, krásná a dobrosrdečná v dalších titulech to bylo zcela jinak. *Maas* v knize dívku pojmenovala jiným jménem a vložila do ní svou představu toho, že by ženy měly být odvážné, nebojácné a měly by být schopné zachránit samy sebe. Podobně svou hrdinku vytvořily i zbylé autorky.

Hodge ještě navíc při charakteristice vycházela ze své vlastní povahy, a dívka tak v mnoha případech ke své rodině cítila dokonce nenávisť. *Spooner* se naproti tomu držela spíše křehčí verze Krásky. Udělala z ní sice lovkyni, ale ta měla víru v magii a pohádkové bytosti.

Všechny hrdinky měly jedno společné. V každém příběhu symbolizovaly dobré srdce, morální hodnoty a pravou lásku. Vyrovnávaly hřích a kletbu *Zvířete* a jen díky Kráskám mohl příběh skončit šťastně.

6.2 Sestry

Sestry byly jedinou rodinou, kterou Kráska měla, a také vytvářely její povahu. Původně měla Kráska dvě sestry, které ji neměly rády. V pohádce tak symbolizovaly závist a překážku, která stála mezi Kráskou a šťastným koncem. Kdyby bylo na nich, *Zvíře* by umřelo a dívka by byla už navždy nešťastná. V případě dalších zpracování už nebyly vztahy v rodině tak napjaté a sestry hlavní hrdince nebránily v jejím štěstí.

V příběhu *Feyre* sestry svou mladou hrdinku pouze posuzovaly. Sice nesouhlasily s jejím nalezením lásky ve vílí říši, ale nesnažili se jí lstí nic překazit. Jejich postoj byl také důsledkem toho, že *Nesta* byla k sestře chladná a *Elain* byla moc mladá a vystrašená, než aby vyjádřila svůj názor.

A u Jevy byly sestry nejvíce tolerantní. Jejich vztah byl natolik pevný a opravdový, že svoji sestru podporovaly zcela ve všem.

Respektovaly její rozhodnutí a byly z její lásky šťastné.

6.3 Zvíře

Motiv Zvířete znázorňoval ve všech titulech protipól Krásky. Čtenář v něm měl nalézt poučení o vnější a vnitřní kráse. Měl sice tvář, které se lidé báli, ale jeho srdce bylo čisté. Kdyby Kráska dala na první dojem, nikdy by nezjistila, jaký hodný a objetavý uvnitř opravdu je. Všechny autorky vytvořily stejný motiv, který poukázal na to, jak pomíjivý je vzhled. A jak důležitá je povaha a dobré srdce. Jen díky tomu, že se Zvíře chovalo laskavě, se do něj Kráska zamilovala a poznala jeho skutečné já.

6.4 Růže

Symbolika růže ke *Krásce a zvířeti* neodmyslitelně patří. Vždyt právě kvůli ní se v originálním příběhu Kráska ke Zvířeti dostala. Utrhnutím jednoho květu se její otec dopustil krádeže, kterou ona musela splatit. Autorka vybrala tuto květinu ke *Krásce* také proto, že růže je považována za královnu květin a ona s ní Krásku ztotožnila. *De Beaumont* v ní viděla krásu, ctnost a skromnost. Tím, že si Kráska přála od otce růži, vyjádřila svou skromnou povahu a lásku k přírodním věcem.

Zatímco v tomto příběhu bylo pohlíženo na kladné stránky růže, *Maas* se spíše zaměřila na její trny. Už samotný název díla, *Dvůr trnů a růží*, nese symboliku této květiny. Každá věc podle ní měla své světlé i stinné stránky, což se také snažila vyjádřit. I ona tak přirovnala hlavní hrdinku a její povahu k popínavým růžím.

„Kdo by chtěl mít nablízku někoho, kdo je pokrytý trny? Někoho, kdo je pichlavý, kousavý, zatrpklý a zvaržený?“¹²⁴

V dalších dvou rozebíráních titulech tento motiv autorky nevyužily.

6.5 Kletba

Kletba byla zakomponována do všech probíraných titulů. Znázorňovala trest za něco, co mělo Zvíře odčinit. *De Beaumont* sice v knize nenaznačila, proč byl princ zakletý, ale láska Krásky ho nakonec proměnila opět v člověka. Kletba byla tedy určena pouze jemu samotnému.

---

¹²⁴ MAAS, Sarah J. *Dvůr trnů a růží*. Praha: CoBoo, 2016. ISBN 978-80-7544-148-5. str. 255

Oproti dalším titulům *de Beaumont* použila motiv kletby na úplném konci také na dvě zatrpklé a nepřejícné Krásčiny sestry. Trestem za jejich sobecké a zlé chování je víla zaklela do podoby kamenných soch.

V dalších titulech se autorky zaměřily na prokletí komplexněji. Už se netýkalo pouze Zvířete, ale také jeho okolí. Ve *Dvoru trnů a růží* byl společně s Tamlinem sužován kletbou také celý Jarní dvůr. Nyx z *Kruté krásy* chtěla zlomením kletby zachránit Luxe i celou Arkádii. A Jeva svou láskou zachránila nejen Eovena, ale také sebe. Každý hrdina ztělesňující Zvíře byl prokletý ze zcela odlišného důvodu. Tamlin si nechtěl vzít královnu Amaranthu. Lux nebyl hoden trůnu, jelikož nechtěl nést odpovědnost za celou zemi a nenáviděl, že je princem. A Eoven byl carevič, kterého pohltila chamtivost, chtíč a marnivost. Každá kletba mohla být ale zlomena stejně. Pomocí pravé a čisté lásky.

6.6 Láska

Stěžejním motivem u všech autorek byla právě láska. V úvodu to byla láska mezi otcem a dcerou nebo mezi sestrami. Ne vždy byla tato láska oboustraná, jelikož v původní pohádce měla sice Kráska obě své sestry velmi ráda, ale ony její sesterskou lásku neopětovaly. Podobně to bylo také ve *Dvoru trnů a růží*, kde měla Feyre se sestrami značně nesrdečný vztah. A výjimkou nebyl ani vztah Nyx a Astraie. Na první pohled to sice vypadalo, že jsou si dívky velmi blízké, ale upřímná láska byla zcela v pozadí. Nyx v duchu sestru obviňovala ze smrt jejich matky a taky z toho, že se musí objetovat a vzít si Laskavého pána. Záviděla sestře, že může mít normální život, a ačkoliv se snažila toto negativní smýšlení omezit, zcela se ho zbavit nemohla.

O hluboké sestreské lásce jsme se mohli dočíst pouze v díle *od Maegan Spooner*, kde se všechny tři sestry měly velmi rády, přály si jen to dobré a jedna pro druhou by udělala všechno na světě. Klíčovou láskou byla ale ta mezi Kráskou a Zvířetem.

Tento cit dokázal postavy posílit a přimět je dělat věci, které by se dříve neodvážili udělat. Láska se pro ně stala smyslem života a novou nadějí. Našli díky ní místo v životě a napravili své hříchy. Ať už byla kletba sebesložitější, vždy mohla být pravou láskou poražena.

6.7 Kouzla

Jelikož se jednalo o různá zpracování pohádky, nacházela se v příbězích také kouzla. Byl to jeden z motivů, který zastupoval pohádkovou stránku a navazovaly na něj další motivy.

Kdyby nebylo kouzel, nemohla by vzniknout kletba, proti které Kráska bojovala.

I kouzla byla ale využita v různých podobách. Ke klasickým kořenům se autorka navracela v titulu *Na lovu*. Prostřednictvím ruských pohádek se vrátila ke starým kouzelným bytostem a hrdinům. Kouzelné postavy si tedy nevymýšlela, ale čerpala inspiraci z již vzniklých pohádkových postav. *De Beaumont* ve francouzské pohádce popsala zejména kouzelné předměty, které pocházely z hradu Zvířete. *Maas* a *Hodge* do svých příběhů vložily zcela nové a originální pojetí magie. Feyre se dostala do originálního kouzelného vílího světa a Nyx žila v přítomnosti stínů a démonů. Kouzla byla tedy jedním ze zásadních motivů, které tvořily všechny rozebírané příběhy.

6.8 Smrt/Obětování

Smrt byla důležitým motivem ve všech příbězích. Kvůli ní přišla Kráska se sestrami o matku, a ony všechny musely rychleji dospět a socializovat se. V tomto případě byla smrt popisována jako něco negativního a neovlivnitelného. Jejím druhým pojetím bylo ale také obětování.

Nad tím již měla daná postava kontrolu a mohla rozhodnout, kdy a jak se obětuje. V *Krásce a zvířeti* a *Kruté kráse* se z vlastní vůle obětovalo Zvíře a Lux. Naproti tomu *Dvůr trnů a ruží* a *Na lovu* bylo zakončeno obětí Feyre a Jevy. Tato forma smrti vycházela z jejich bezmezná lásky, díky které jim záleželo více na existenci jejich drahé polovičky než na vlastním životě. Jelikož byla oběť zapříčiněná jejich láskou, v každém příběhu se objevilo kouzlo nebo štěstí, díky kterému nakonec láska zvítězila a oba hrdinové se spolu šťastně setkali.

7. Komparace literárních děl

7.1 Prostředí

Popis prostředí byl v příběhu velmi důležitý. Každý z příběhů byl zasazen do odlišné doby, země i společenské vrstvy. Podle toho, jak detailně se autorka zaměřila na popis prostředí v knize, byl příběh obsáhlejší a reálnější.

V původní verzi *Krásky a zvířete* bylo prostředí vykresleno pouze minimálně.

Bylo to zapříčiněno stylem autorky, který byl velmi prostý, ale také hloubkou hlavního smyslu příběhu. Ten neměl být zastíněn ničím jiným, a důraz byl tak kladen zejména na morální hodnotu díla. Zároveň tím také byla vyřešena délka příběhu. Oproti původní verzi byl tento příběh o hodně kratší, ale o to lépe pochopitelný pro čtenáře. Nebylo potřeba číst „mezi řádky“ ani číst knihu několik dní. U pohádky jako takové je důležité, aby její význam pochopili i ti nejmenší, což tady bylo dodrženo.

„Les se změnil v labyrint sněhu a ledu. Hodinu jsem obhlížela mlázi a ze svého posedu v ohbí větve jsem nic nezahlédla. Poryvy větru přinášely chomáče vloček, které zakrývaly mé stopy. Spolu s nimi však pohřbívaly i možnost vysledovat kořist.“

Sarah J. Maas se na popis prostředí zaměřila velmi detailně. Jelikož děj zasadila do vymyšleného světa Prythianu, bylo důležité, aby si ho čtenář mohl reálně představit. Nevycházela z krajin, prostranství ani obydlí, která by reálně existovala. Lidský svět popsala pouze okrajově. Zvolila u něj hlavně popis přírody, jelikož to bylo místo, kde Feyre trávila nejvíce času. Mnohem více v příběhu převládal popis vilí říše.

Během sblížení Feyre a Tamlina se čtenář dostal na plno kouzelných míst, jejichž popisy byly v díle velmi rozsáhlé.

Podle toho měla také kniha daleko větší obsah než původní francouzská pohádka. To také mělo zásadní vliv na čtenářovu fantazii a představivost.

Stejně detailní popis prostředí využila také *Rosamund Hodge* při tvorbě Arkádie a hradu Laskavého pána. Jelikož mezi autorčiny koníčky vždy patřilo cestování, inspirovala se jím a v příběhu využila reálné místo z Peloponéskeho ostrova. Velmi výrazně se zaměřila na vesnické rituály a zvyky a zejména na popis hermetického učení. Nyx navštěvovala Lyceum, a tak do prostředí částečně patřilo i toto místo. Nejvíce se ale věnovala sídlu Laskavého pána. V určitých momentech působil hrad strašidelně a nebezpečně.

„Zatřpytil se stříbrný klíč a odemkl jedny z dveří. Pak jsme jimi prošli na úzké schodiště z kamene. Ovanul mě studený vzduch, trochu zkyslý, jako by tu místnost někdy kdysi používal jako akvárium. Pohlédla jsem vzhůru – a výš a ještě výš. Protože nad námi se schody ztrácely ve tmě a končily někde v nedohlednu.“¹²⁵

Jindy byl vyobrazen jako ten nejkrásnější a nejútulnější domov. „Narazila jsem i na skleník plný pomerančovníků a květníků s kapradím. Ve vzduchu byla cítit hřejivá, vlhká vůně země, bzučely tu včely a na skleněných stěnách se srážely kapky rosy. Objevila jsem také kulatý pokoj, jehože stěny byly pokryté mozaikami zobrazujícími najády a zmítající se vlny.“¹²⁶

Stejně jako v povaze hlavních hrdinů, vytvořila autorka kontrast i v prostředí.

A *Spooner* děj zadasila do zasněženého magického lesa, ve kterém hlavní hrdinka mohla narazit na kouzelnou lišku Borovoje, ženu, která se měnila v saň, a nebo samotného ptáka Ohniváka. Inspirovala se oblíbenými ruskými pohádkami, takže v celém příběhu byla krutá zima. „Ve vánici úplně ztratila pojem o čase. Kvůli husté chumelenici a těžkým mrakům neměla představu, kde se nachází slunce. Stromy v těchto místech rostly mnohem hustěji, proto pod korunami méně sněžilo, ale zároveň to znamenalo, že tu také leželo méně sněhu, který by uchoval stopy.“¹²⁷

Nepříznivé podmínky v knize vytvářeli temnou atmosféru. Jeva kvůli zimě a sněhu špatně hledala cestu k otci a její šance na přežití se během pátrání zmenšovaly. Tyto překážky ovšem ještě více dokázaly její odvahu a dobré srdce.

7.2 Autorský styl

Jelikož mezi vydáním díla od *Madame de Beaumont* a ostatními porovnávanými tituly uplynulo skoro 200 let, velmi se lišil styl, kterým byla díla napsána.

Jak již bylo zmíněno, zcela původní verze pohádky byla v 17. století napsána ještě jako rozsáhlá novela, a až v polovině 18. století vyšlo zkrácené dílo od *Madame de Beaumont*. A právě doba, ve které pohádka vznikla, se na ní značně podepsala. Už na prvních řádcích se jasně ukazuje, že de *Beaumont* vytvořila zcela odlišnou pohádku od těch, které například v Česku známe od *Karla Jaromíra Erbena* či *Boženy Němcové*.

To, že *Kráska a zvíře* není klasická pohádka, jsme během četby mohli velmi výrazně poznat na autorčině stylu. Zatímco autoři běžných pohádek často užívají výrazy jako: *Bylo nebylo, žili šťastně až navěky, za devatero horami a řekami..apod.*, v tomto díle jsme se s podobným

¹²⁵ HODGE, Rosemunde. *Krutá krása*. Praha: CoBoo, 2018. ISBN 978-80-7544-529-2. str. 138

¹²⁶ HODGE, Rosemunde. *Krutá krása*. Praha: CoBoo, 2018. ISBN 978-80-7544-529-2. str. 197

¹²⁷ SPOONER, Meagan. *Na lovu*. Praha: CoBoo, 2018. ISBN 978-80-7544-500-1. str. 69

vyjádřením místa a času nesetkali. Namísto toho nám ale byly předloženy informace, které bychom naopak v pohádkovém příběhu stěžejně nehledali. *Jeanne-Marie* se velmi výrazně zaměřila na vyjádření časových úseků, což ve smyšlených příbězích bývá spíše záměrně nahrazováno neurčitostí.

„*Kráska vstala ráno už ve čtyři hodiny. Sestry se naopak nudily k smrti. Vstávaly v deset hodin.*“¹²⁸

„*(...)za dva měsíce si zvykla.*“¹²⁹

„*Dávám ti čtvrt hodiny času, můžeš prosit Pána Boha o odpuštění!!*“¹³⁰

„*Kráska byla na zámku již tři měsíce.*“¹³¹

„*Dívala se netrpělivě na hodiny, jestli je už devět, protože Zvíře přicházelo vždy v tuto dobu.*“¹³²

„*Domů mu zbývalo už jen 30 mil a moc se těšil na svoje děti.*“¹³³

„*Čekal drahou chvíli; ale když hodiny na věži odbily již jedenáctou a pořád nikdo nepřicházel, nemohl odolat hladu.*“¹³⁴

„*Mohl tomu být asi rok, co rodina bydlela na vesnici(...)*“¹³⁵

S pojetím času se čtenář setkal v příběhu opravdu často a na těchto ukázkách můžeme jasně vidět, že šlo vždy o přesně dané informace. Mohli bychom to považovat za symboliku čísel, ovšem v tom případě by se jednalo o stejná čísla, která by se v příběhu často opakovala. Tady můžeme vidět, že autorka užila různých čísel, a více než na symboliku se tak zaměřila na fakta. Zřejmě tím chtěla vyvážit magické prvky reálnými údaji, aby si čtenář mohl lépe příběh představit.

Kromě tohoto detailnějšího popisu času ale *Madame de Beaumont* nedávala ve svém díle důraz na popis prostředí. Proto také její dílo mělo pouze 48 stran. Květnatými popisy okolí, postav či emocí se moc nezaobírala a spíše jsme její důraz mohli vidět ve sféře výchovné.

Skrze své dílo chtěla čtenářům předat hluboké myšlenky, týkající se lidského charakteru, což zřejmě také vyplývalo z jejího kladného vztahu k filozofii.

Hlavní myšlenky díla spočívaly v porovnávání vnější a vnitřní krásy. Na názorných příkladech v chování jednotlivých postav se měli čtenáři přesvědčit, že nemají vždy dát pouze na krásu viditelnou okem.

¹²⁸ LEPRINCE DE BEAUMONT, Jeanne-Marie. *Kráska a zvíře*. Praha: AVENTIUM s.r.o., 2014. ISBN978-80-7442-046-7. str. 6

¹²⁹ LEPRINCE DE BEAUMONT, Jeanne-Marie. *Kráska a zvíře*. Praha: AVENTIUM s.r.o., 2014. ISBN978-80-7442-046-7. str. 6

¹³⁰ LEPRINCE DE BEAUMONT, Jeanne-Marie. *Kráska a zvíře*. Praha: AVENTIUM s.r.o., 2014. ISBN978-80-7442-046-7. str. 11

¹³¹ LEPRINCE DE BEAUMONT, Jeanne-Marie. *Kráska a zvíře*. Praha: AVENTIUM s.r.o., 2014. ISBN978-80-7442-046-7. str. 16

¹³² LEPRINCE DE BEAUMONT, Jeanne-Marie. *Kráska a zvíře*. Praha: AVENTIUM s.r.o., 2014. ISBN978-80-7442-046-7. str. 18

¹³³ LEPRINCE DE BEAUMONT, Jeanne-Marie. *Kráska a zvíře*. Praha: AVENTIUM s.r.o., 2014. ISBN978-80-7442-046-7. str. 12

¹³⁴ LEPRINCE DE BEAUMONT, Jeanne-Marie. *Kráska a zvíře*. Praha: AVENTIUM s.r.o., 2014. ISBN978-80-7442-046-7. str. 9

¹³⁵ LEPRINCE DE BEAUMONT, Jeanne-Marie. *Kráska a zvíře*. Praha: AVENTIUM s.r.o., 2014. ISBN978-80-7442-046-7. str. 7

„Je mnoho lidí, kteří jsou více zvířetem než vy,“ odpověděla mu Kráska. „Mám vás s vaší zvířecí podobou raději než ty, kteří pod lidskou maskou schovávají zkažená, zlá, špatná a nevděčná srdce.“¹³⁶

Kráska zde zdůrazňovala, že ačkoliv bylo Zvíře na první pohled ošklivé, jeho srdce bylo lepší a čistší než srdce mnohých měšťanů, což z něj dělalo oproti lidem samotným daleko lepší stvoření. Zároveň poukazovala na to, že to, jací jsme, nedefinuje nikdo okolo nás ani náš vzhled, ale to, jaké jsou naše činy. Už jen samotná myšlenka měla v její filozofii velkou váhu, a podle ní bylo tedy podstatné, abychom na naší mysli nikdy nepoklesli a abychom o sobě smýšleli vždy co nejlépe. Jen my sami totiž rozhodujeme o tom, co se z nás v životě stane.

„Nejste zvíře,“ odpověděla Kráska. „Když si budete myslet, že nejste duchaplný, tak se v tom utvrdíte a tak to také bude.“¹³⁷

Jak již bylo zmíněno výše, *de Beaumont* příběh stylizovala spíše výchovnou formou a svou pozornost věnovala jen určitým směrem. Kromě morální stránky díla, které se věnovala velmi detailně, nechala před čtenářem mnoho nezodpovězených informací. Hned na začátku se sice dozvídáme, z jakých poměrů Kráska pochází i to, kolik má sourozenců. Ovšem o tom, co se stalo s její matkou, se autorka ani v nejmenším nezmiňovala. Nevěděli jsme, v kolika letech o ni dívka přišla a ani to, zda umřela nebo pouze odešla.

Stejně tak z žádných indicií v příběhu nešlo vyčíst, jak staré hlavní postavy byly. Kráska byla označena za nejmladší ze tří sester a několikrát bylo v příběhu zmíněno to, že se obě sestry chtěly mermomocí vdát, ale z toho jsme jejich věk mohli usoudit poměrně těžko. A to stejné platilo i u jejich bratrů, u kterých jsme věděli snad nejméně informací z celé rodiny. Další nezvyklostí byl fakt, že žádná postava neměla klasické jméno. Autorka označila dívku za Krásku, ale toto bylo pouze označení, které dostala díky svému vzhledu a povaze.

„Všechny jeho dcery byly velmi krásné, ale ta nejmladší byla nejkrásnější, a tak jí nikdo odmalička neřekl jinak nežli Kráska.“¹³⁸

Její sestry byly označovány pouze jako sestry, otec jako kupec a o zbylých sourozencích se mluvilo jako o bratrech.

A v neposlední řadě tu bylo Zvíře. Stejně jako Kráska dostalo i ono označení podle svého vzhledu, ale ani po jeho vysvobození jsme se nedozvěděli, jaké jméno princ měl. Bylo zřejmé, že hlavní bylo pro celý příběh poučení, jež si z něj měl čtenář odnést. Právě proto také byly autorkou záměrně vyčleněny informace, které byly v tomto směru nepodstatné. Podle mého názoru byla ovšem velká škoda, že se autorka více nezaměřila na samotnou kletbu. Nebylo

¹³⁶ LEPRINCE DE BEAUMONT, Jeanne-Marie. *Kráska a zvíře*. Praha: AVENTIUM s.r.o., 2014. ISBN978-80-7442-046-7. str. 32

¹³⁷ LEPRINCE DE BEAUMONT, Jeanne-Marie. *Kráska a zvíře*. Praha: AVENTIUM s.r.o., 2014. ISBN978-80-7442-046-7. str. 31

¹³⁸ LEPRINCE DE BEAUMONT, Jeanne-Marie. *Kráska a zvíře*. Praha: AVENTIUM s.r.o., 2014. ISBN978-80-7442-046-7. str. 6

objasněno, proč byl princ zakletý – jestli byl dříve pyšný nebo se na něm jen čarodějka pomstila jeho rodičům - . Myslím, že by pro čtenáře bylo přínosné, kdyby věděli, proč byl princ proměněn v hrozné zvíře a čekal na vysvobození.

Jelikož bylo dílo velmi krátké, odpovídalo tomu i celkové uspořádání vět. Vše bylo vyjádřeno velmi stroze a jasně, takže byly využity hlavně jednoduché a holé věty. Se souvětími jsme se v knize setkali jen výjimečně. Díky tomu také děj velmi rychle plynul a měl dobrý spád. Jelikož je pohádkový příběh směřován hlavně čtenářům nižšího věku, byl tento styl, podle mého názoru, na místě. U dětí je velice těžké udržet jejich pozornost a příliš dlouhá souvětí by pro ně byla hůře pochopitelná.

Moderní verze, ve které Sarah J. Maas skloubila hned tři příběhy dohromady, byla oproti klasické původní pohádce o dost rozsáhlejší. Kromě hlavní záplatky se autorka velmi výrazně zaměřila na popis prostředí, postav a velmi barvitě vyjádřila jejich vnitřní charakteristiku. Její styl byl patrný již od první stránky.

„Uvelebila jsem se v pohodlnější poloze, zklidnila dech a špicovala jsem uši, zda přes vítr v lese něco nezaslechnu. Sníh nepřestával padat, tančil a kroužil jako třpytivá vodní tříšť a jeho čistá běl zářila proti hnědi a šedi světa kolem. Navzdory zdravému rozumu, navzdory necitlivým rukám a nohám jsem utišila nepokojnou, krutou část své mysli a nechala jsem se okouzlit zasněženým lesem.“¹³⁹

Mohli jsme vidět, že využívala dlouhá souvětí a snažila se čtenáře vtáhnout do příběhu co nejhlouběji to jen jde. Rozsáhlými popisy vytvořila kolem hlavní zápletky další menší zápletky, které rozvětvila, a vznikl tak komplexní příběh, kde měl každý hrdina svou určitou roli. Jelikož byl děj zasazen do fiktivního světa, Prythianu, mohli jsme se setkat také s mnoha cizími výrazy, které si autorka také vymyslela. Vzniklo tak mnoho magických postav, míst a rituálů. Navzdory tomu, že se kniha svou tematikou váže k pohádce, příběh jako takový by asi malé čtenáře moc nepotěšil. Maas jednak vytvořila hlavní hrdinku, která přežívá jen díky lovení zvěře, a také každý její lov či boj velmi detailně popsala.

„Šíp se mu zabodl do boku a já bych přísahala, že se zachvěla samotná země. Vlk zaskučel bolestí, když pustil lančino hrdlo a jeho krev vystříkla na sníh – zářivá jako rubín.“¹⁴⁰

„Popadla jsem další kost a bleskurychle jsem se otočila, když se netvor vrhl do jámy. Narazil na zem a mrskl obřím tělem do strany s tím, že mě úder zabije, ale místo toho se okolo rozlehl vlhký křupavý zvuk a červ zůstal nehybně ležet.“¹⁴¹

¹³⁹ MAAS, Sarah J. *Dvůr trnů a růží*. Praha: Cooboo, 2016. ISBN 978-80-7544-148-5. str. 9

¹⁴⁰ MAAS, Sarah J. *Dvůr trnů a růží*. Praha: Cooboo, 2016. ISBN 978-80-7544-148-5. str. 14

¹⁴¹ MAAS, Sarah J. *Dvůr trnů a růží*. Praha: Cooboo, 2016. ISBN 978-80-7544-148-5. str. 338

Snažila se navodit reálnou atmosféru a mnohdy situace popsala velmi brutálně a surově. Zajímavé je, že v protikladu k této skutečnosti, se v knize nacházela velká část velmi krásných, jemných až skoro poetických popisů prostředí či emocí. Autorka velmi často přecházela z extrému do extrému, což bylo také zapříčiněno tím, že tento styl užila také u své prvotiny, kde skloubila dohromady pohádku *O popelce* s mladou válečnicí. Jejím hlavním rysem tedy byla drsnost smíchaná s ženskostí a nevinností.

Jak již bylo zmíněné výše, právě schopná hlavní hrdinka bylo něco, k čemu *Maas* vždy inklinovala, a proto ji také můžeme vidět v každém jejím díle.

Zároveň jsme také v příběhu mohli částečně rozpoznat všechna tři díla, kterými se *Maas* inspirovala. Hlavním motivem byla *Kráska a zvíře* – dívka odešla z domu na panství Zvířete, zamilovala se do něj a svou láskou jej vysvobodila -, v něm byla dále zakomponována *Legenda o Tam Linovi* při obřadu hojnosti a plodnosti na Jarním dvoře, kdy se vladař vydal hledat pannu. A *Východ slunce a Západ měsíce* autorka ukryla do části, kdy se Feyre vydala za Amaranthou pod Horu a chtěla zachránit svého milého.

Mnoho informací před námi *Maas* zatajila – příjmení postav, věk hrdinů, časové údaje -, což ale nijak zásadně děj nepoznamenalo.

Stejně jako v původní verzi pohádky, i tady autorka zachovala profil neúplné rodiny, avšak další maličkosti pozměnila. Feyre sice měla se sestrami zvláštní vztah, ale ve skrytu duše se všechny tři měly velmi rády. To byla od původní verze zásadní změna. Dále zde byli zcela vypuštěni tři bratři a ani otec tří sester neměl podobné rysy jako jeho dřívější předchůdce.

V kontrastu s původní pohádkou se ale daleko víc zaměřila na okolní svět, vedlejší postavy i životní příběh hlavní hrdinky. Již jsme se dozvěděli, že matka Feyre zemřela, když byla dívka malá a že Tamlin byl zakletý Amaranthou kvůli jeho odmítnutí nabízeného sňatku.

Velmi výrazně v příběhu využila motiv tajemství. Skoro po celou dobu jsme se nemohli dozvědět, co za kletbu sužuje Jarní dvůr a vílí říši.

Dále celá záležitost se třemi úkoly byla také o logickém myšlení. Sama autorka se vyjádřila, že: „*Při tvorbě scény s červem jsem neměla žádnou představu, jak bude labyrint, ve kterém spolu bojují, vypadat. Chtěla jsem si při psaní připadat jako Feyre. Bezradná a s mírnou klaustrofobií. Díky tomu jsem mohla slovy věrně vyjádřit její strach, beznaděj a úzkost. A jakmile jsem se společně s ní dostala do slepé uličky, bylo to tam. Nápad, jak se ze všeho dostane se mi najednou objevil před očima a já jsem jen psala a psala.*“¹⁴²

---

¹⁴² Informace z rozhovoru se spisovatelkou Sarah J. Maas vedeného autorkou diplomové práce korespondenční formou.

Jen díky zdravému rozumu se dokázala Feyre vypořádat s červem, a následně také rozpoznat indicie, které ji měly po celou dobu navést k tomu, že vladař Jarního dvora má srdce z kamene.

„Na někoho, kdo má srdce z kamene, jsi poslední dobou hotový beránek.“

„Máš sice srdce z kamene, Tamline, ale chováš v něm hezkou dávku strachu.“¹⁴³

A v neposlední řadě tu byla tajemná hádanka, díky které byla celá kletba zlomena.

*“Někdo mě celý život hledá, avšak nikdy nepozná můj žár,
jiného políbím, ten nevděčník však jen zahodá můj dar.*

*Občas se zdá, že mě pouze chytrí a krásní smějí mít,
leč žehnám všem statečným, jimž stačí se odvážit*

*O mých dotecích se praví, že něžné a sladké bývají,
zavržená se však měním v běsy, již lítost neznají,*

*i když zasazují mocné, kruté rány, přesto vím,
že zmíráš pomalu, když zabíjím....“¹⁴⁴*

I v této verzi byl patrný výchovný charakter, ale již ne hlubokými myšlenkami, ale spíše činy, které hrdinové dělali. Navzájem se pro sebe byli schopni obětovat a byli odhodlaní se za svou lásku postavit komukoliv.

Také *Rosamund Hodge* dokázala svým stylem vytvořit zcela originální dílo. V tomto zpracování totiž zpestřila původní francouzskou pohádku starověkými mýty a legendami. Celkový děj byl proto uzpůsoben tak, aby jeho velká část mohla být věnována právě této stránce. Mytologie byla asi nejvýraznějším rysem, který v tom díle mohl čtenář nalézt.

Příběh tak na čtenáře působil zcela odlišným dojmem než jako klasické pohádkové dílo pro děti. *Hodge* zde sice nevynechala magické prvky, jako byla splněná přání, nadpozemská stvoření či kletba korunního prince, ale daleko více se zaměřovala na reálný svět a jeho hodnoty. Spojila fantaskní prvky se starověkými zvyklostmi a filozofií, k níž ona sama velmi inklinovala. Bylo pak jen na čtenáři, aby on sám rozhodl, u jakých informací autorka čerpala z historie, a u kterých naopak využila pouze svou fantazii. Vše bylo v knize zastoupeno v úměrné míře, tedy tak, aby byl příběh obsahově vyvážený, napínavý, zábavný a dobře se

¹⁴³ MAAS, Sarah J. *Dvůr trnů a růží*. Praha: CoBoo, 2016. ISBN 978-80-7544-148-5. str. 409

¹⁴⁴ MAAS, Sarah J. *Dvůr trnů a růží*. Praha: CoBoo, 2016. ISBN 978-80-7544-148-5. str. 415

četl. To bylo také zapříčiněno tím, že autorka nevytvářela dlouhá souvětí ani nevymýšlela nové názvy či slova. Opravdu se snažila vycházet co nejvíce z reálných skutečností, které byly nebo jsou aktuální. To také mohlo ve čtenáři podnítit chuť k bádání a ke zjišťování informací o historických věcech, o kterých dříve neměl ponětí. Byla to tedy jedna z hlavních předností tohoto díla.

Jak již bylo zmíněno výše, *Hodge*, stejně jako *Maas*, při sepisování příběhu využila oblíbenou dětskou pohádku *Východ Slunce a Západ Měsíce*. Ačkoliv se inspirovala stejnou pohádkou jako autorka *Dvoru trnů a růží*, vytvořila zcela odlišné dílo. A pak také do své knihy zakomponovala mýtus o princezně, do které se zamiluje samotný bůh lásky, Eros.

Před čtenářem se tak objevilo dílo složené z prvků tří různých děl, která byla ještě okrajově doplněna o dva úzce spjaté příběhy – *Modrovouse* a *Pandoru* -.

„Přidala jsem prvky Modrovouse, protože to je zrcadlovým obrazem Krásky a zvířete.

V „Krásce“ jde dívka do cizího domu, aby žila s děsivým monstrem. Když ale souhlasí, že si ho vezme, zjistí, že je to hezký a laskavý muž. Na druhé straně u Modrovouse se dívka provdá za laskavého a hezkého muže, ale když odejde do jeho podivného domu, zjistí, že se pod touto pomíjivou maskou ukrývá opravdové monstrum.

Prvky Pandory jsem poté přidala hlavně proto, že jsem chtěla více řeckého mýtu. A také byly tyto prvky užitečné pro spiknutí. Ze začátku jsem si nebyla stoprocentně jistá, jestli se bude k Nyx a Luxovi Pandora zcela hodit. Ale při pohledu zpět vidím, že její příběh tam krásně zapadá, protože stejně jako u Eróse a Psyché je to příběh ženy, která se odváží podívat na to, co je zakázané, za což následně trpí.“¹⁴⁵

Motiv Modrovouse byl ukryt do části, kdy Nyx našla podzemní hrobku s předešlými manželkami Laskavého pána. Autorka se snažila o to, aby ve čtenáři vyvolala děsivý pocit z Nyxina manžela. Chtěla je tím udržet v co největší nevědomosti o tom, zda byl Ignifex opravdovým „zvířetem“, které ale mělo dobré srdce a čekalo na vysvobození, nebo zda se za jeho laskavým zevnějškem skrývala zkažená povaha. Pandora v příběhu vystupovala v několika případech. Jednak při vyprávění legendy o Pandořině skříňce, kdy se Nyx dozvěděla o Pandoře od svého manžela poprvé. Poté při autorčině přirovnání Pandořiny skříňky k dřevěné skříňce, která byla ukryta na hradě. A následně srovnala postavu Nyx se samotnou osobou Pandory. *„Ale musíš uznat, že jsi skoro jako Pandora, i když tvoje pohnutky jsou mnohem méně sobecké. Zrovna včera v noci jsi otevřela svou vlastní nádobu.“¹⁴⁶*

Základový příběh navíc obohatila dalšími vedlejšími mýty a legendami, díky čemuž mohl čtenář z části nahlédnout do psané starověké mytologie. Dalším výrazným motivem byly

¹⁴⁵ Informace z rozhovoru se spisovatelkou Rosamund Hodge vedeného autorkou diplomové práce korespondenční formou.

¹⁴⁶ HODGE, Rosemunde. *Krutá krása*. Praha: CoBoo, 2018. ISBN 978-80-7544-529-2. str. 138

dohody uzavírající smrtelníci s Ignifexem. Těmi byl totiž v příběhu vyjádřen rozpor v Ignifexově postavě a zároveň lidský chtíč. Autorka se snažila poukázat na to, že ne vždy je „démon opravdu dělem“. Ignifex sice s lidmi uzavíral dohody, za které vždy zaplatili vysokou cenu, ale do jejich situace je dostal pouze jejich vlastní hříšný chtíč. Vždy přesně věděli, co budou muset dát nebo udělat na oplátku a přesto souhlasili.

„Jmenuje se Damokles a přišel z Corcye. Dívka, kterou miluje je vdaná, a tak potřebuje, aby její manžel zemřel.“

(...) Prošel kolem mě a zastavil se těsně u Damokla. „Jak vidíš, jsem démon a mám proto moc splnit tvoje přání.“ Jeho hlas ztichl a zněl jakoby z dálky. „Jsi ochoten za něj zaplatit?“ (...) „Zaplatím čímkoli, co neublíží Philippě.“

„Potom ti nabízím tuhle dohodu,“ prohlásil Ignifex. „Manžel tvój Philippy dnes zemře a zítra ji budeš mít doma. Ale po třech dnech přijdeš o zrak.“

Damokles trhavě přitakal. „Nepotřebuji oči, abych viděl, jak moc je krásná.“

„Navíc za tebou přijde s darem od svého manžela. Musíš slíbit, že ho přijmeš jako svůj vlastní. Dokážeš to?“

„Za koho mě máte? Kterékoli z jejich dětí by bylo jako moje vlastní.“

„Řekni, že ho přijmeš.“

„Slibuji.“

(...)

„Ale, buď bez obav. Manžel Philippy je surovec a bije ji. Ohavné na tom je, že tím darem, který přinese svému milovanému, je syfilis. I když předpokládám, že je to zároveň romantické. Nepřejí si snad všichni básníci zemřít spolu se svojí milovanou?“¹⁴⁷

A v neposlední řadě byl stěžejní osud. Od začátku bylo Nyx předurčeno, aby se stala manželkou Laskavého pána a osud si svou cestu našel i v paralelní realitě, kde dívku nikdo do svatby nenutil. Vlídni kouzly zařídili, aby si na svého manžela dívka nevzpomněla, ale přesto byla jejich láska nakonec silnější, a tak se navzdory jiné realitě opět dokázali najít.

V příběhu ze zasněženého Ruska autorka nevytvořila klasické Zvíře, které známe z původní pohádky, ale dala mu podobu vlka. Bylo to proto, že právě vlk patřil mezi její nejoblíbenější pohádkové postavy z dětství.

„Jako malá jsem milovala postavu vlka. Když mi rodiče vyprávěli pohádky, vždy jsem čekala na tu část, kdy se konečně ukáže vlk.“¹⁴⁸

Vlk měl navíc symbolizovat postavu z pohádky o Careviči Ivanovi a šedém vlkovi. Postava vlka mladému careviči po celou dobu pomáhala, aby mohla pohádka nakonec skončit šťastně.

¹⁴⁷ HODGE, Rosemunde. *Krutá krása*. Praha: CooBoo, 2018. ISBN 978-80-7544-529-2. str. 89-90

¹⁴⁸ Informace z rozhovoru se spisovatelkou Maegan Spooner vedeného autorkou diplomové práce korespondenční formou.

Spooner ale do tohoto příběhu vložila myšlenku, že Ivan byl pouze chamtivý člověk, který měl být potrestán za to, že chtěl až příliš věcí a že vlka využíval.

Inspiraci z ruského folkoru mohl čtenář nalézt ukrytou ve zvířecích postavách, které Jeva potkala v kouzelném lese.

„V pohádkách se často setkáváme s motivem zvířat jako pomocníků. Chovají se lidsky, mluví lidskou řečí a vyznačují se moudrostí a věděním, které jsou lidské moudrosti a vědění dokonce nadřazeny.”¹⁴⁹

Liška Borovoj, saň Lamija i pták Ohnivák tvořili zkoušky, které měla Jeva podtoupit. Všechny tři bytosti prokázaly svou chytrou a prostřednictvím hádanek Jevě nakonec pomohly zjistit, jak zlomit Eovenovu kletbu.

„Zvíře bylo mužem a vlkem,” řekla Lamija. „Jako já jsem žena a saň. Ale toho dne, kdy jsem vás spolu viděla v lese, už nebylo obojí. Byl už jenom člověk. Jeho tvář stále patřila vlkovi, ale jeho přirozenost – jeho podstata – byla Eoven, nikoliv Zvíře. To jsi s ním udělala ty.”¹⁵⁰

Jak již bylo zmíněno, děj se odehrával v prostředí Ruska. Všechny postavy proto také měly jména, které jsou typické právě pro tento kout světa.

Jelikož byl příběh sestaven z mnoha popisů krajiny, postav a prostředí, využívala autorka zejména složitější souvětí.

7.3 Kompozice

Nejjednodušší kompozice byla využita v *Krásce a zvířeti*. Hlavní dějová linie se odvíjela chronologicky a nevstupovaly do ní žádné vedlejší příběhy. Kniha nebyla rozdělena na kapitoly a vše bylo psáno velmi jednoduše za sebou. Zároveň jsme nevěděli čas ani místo, kde se příběh odehrával.

Vybrané tituly z 21. století měly kompozici odlišnou. *Dvůr trnů a růží* se odehrával v Prythianu a zároveň ve světě lidí. Vypravěčem byla pouze Feyre a čtenář se na všechno díval pouze z její perspektivy. V promluvách jednotlivých postav převládly dialogy.

Ačkoliv se děj vyvíjel chronologicky, byl zde také zřetelný postup retrospektivní a rámcový. Během pobytu na vílím dvoře se Feyre dozvíдалa informace o historii Tamlina, jeho lidu i přátel. Vyprávěl jí příběhy o otci i matce a o tom, jak vypadal svět víl před kletbou. *Maas* se navíc postupně vracela k událostem, které předcházely úpadku rodiny, ve které Feyre žila. Čtenář se tak dozvíдал zásadní události z dívčiny minulosti až v průběhu děje. Setkávala se zde tedy přítomnost i minulost.

¹⁴⁹ JUNG, Carl Gustav a Helmut BARZ. *Výbor z díla II*. Brno: Nakladatelství Tomáše Janečka, 1997. ISBN 80-85880-16-4. str. 210

¹⁵⁰ SPOONER, Meagan. *Na lov*. Praha: Cooboo, 2018. ISBN 978-80-7544-500-1. str. 290

Do ústředního příběhu vložila také pár vedlejších dobrodružství, které dívka v Prythianu zažila. Setkala se s mnoha tajemnými bytostmi. Poznala, jaké víly doopravdy jsou. A svým jednáním při Lucienově zkoušce prokázala, že má dobré srdce. Rámcová kompozice byla v díle užita asi nejvíce. Jelikož autorka vytvořila Feyre velmi odvážnou a samostatnou, chtěla, aby v příběhu zažila co nejvíce dobrodružství. Vymyslela pro ni velké množství zkoušek, lovů a potyček, prostřednictvím kterých měla ukázat své silné stránky.

Jednotlivé kapitoly byly označeny číslicemi.

Stejným stylem byl vytvořen také titul *Krutá krása*. Příběh hlavní hrdinky se odvíjel od zasnoubení s Laskavým pánem. Na vše bylo pohlíženo z pohledu Nyx. Často autorka v kapitolách vytvářela její vnitřní monology, které z části charakterizovaly její povahu. Vedle těchto vnitřních myšlenek byly v příběhu stěžejní dialogy postav.

Jelikož se autorka zaměřila i na charakteristiku dalších hrdinů, bylo v knize popsáno více příběhu.

Čtenář se tak mohl dozvědět například o tom, jak Leonidas uzavřel smlouvu s Laskavým pánem nebo jak Vlídni zakleli prince Luxe. Prostřednictvím vnitřních monologů, které měla hlavní hrdinka, bylo také objasněno, jak Arkádie vypadala před Laskavým pánem.

„Kdysi dávno byl ostrov Arkádie pouze nevýznamnou provincií řecko-římské říše. Byla to polodivoká země obývaná jen římskými posádkami. (...) Nyní je nad námi a pod námi jen prázdnota.”¹⁵¹ Díky tomu byly doplněny informace o minulosti, které byly zapotřebí k úplnému pochopení významu díla. Těmito doplňujícími poznatky byla v díle vyjádřena také retrospekce.

Jelikož měla také autorka velkou zálibu v mytologii, vložila do příběhu mnoho bájí a pověstí. Nyx si je navzájem vyprávěla s Ignifexem a to vždy kvůli ponaučení. Čtenáři tak byly předloženy příběhy o Pandoře a její skřínce nebo Tantalovi a jeho touze po dorovnání se bohům.

Děj měl ale nesutále choronologický spád, takže jednotlivé příběhy Nyx napomáhaly k tomu, aby se mohla dočkat šťastného konce.

Jednotlivé kapitoly byly značeny číslicemi.

Meagan Spooner využila v příběhu chornologický, rámcový i retrospektivní postup.

Nejprve se věnovala ústřední linii, která se rozvíjela okolo Jevy a Zvířete. Popisovala jejich sbližování a přípravu na lov. Vypravěčem nebyla ani jedna z postav, ale jednalo se o řeč autora v er-formě. I v tomto díle převládaly u hrdinů dialogy.

---

¹⁵¹ HODGE, Rosemunde. *Krutá krása*. Praha: Cooboo, 2018. ISBN 978-80-7544-529-2. str. 17

Autorka začala během posloupné výstavby do děje vkládat jednotlivé pohádky. Vždy bylo důležité, aby byla pohádka ucelená, a čtenář tak přesně pochopil její význam. Pohádku o Careviči Ivanovi a šedém vlkovi navíc využila dvakrát. Poprvé ve verzi, která je známa s pohádkových sbírek. A při další příležitosti ji zakončila tak, aby korespondovala s osudem Eovena. Tím ho ztotožnila s postavou Ivana a vysvětlila, že Eoven je opravdovým hrdinou z bájných pohádky.

Skrze toto zjištění, tak navíc přešla do Eovenovi minulosti. Čtenář se dozvěděl, proč se hrdina proměnil ve vlka a jaká byla jeho pravá identita.

Oproti předešlým titulům autorka vytvořila také kapitoly, kde bylo vypravěčem zvíře.

„Jen ona nás osvobodí. Kráčí jako krása sama, šeptá nám o větru a lese. A vypráví nám příběhy, příběhy, které nás v noci budí, když sníme o životě dávno minulém. Připomíná nám, čím jsme bývali.

Šeptá nám, čím můžeme být.”¹⁵²

Množným číslem vyjádřila jeho dvě povahy a části. Čím více se Eoven stával pouze vlkem, tím méně textu jeho kapitoly obsahovaly. Kniha byla členěna na delší části, ve kterých byla vypravěčkou Jeva, a na kratší části, ve kterých se objevovaly vnitřní monology Eovena a Zvířete.

---

¹⁵² SPOONER, Meagan. *Na lovu*. Praha: CoBoo, 2018. ISBN 978-80-7544-500-1. str. 168

8. Závěr

Cílem diplomové práce *Interpretace a komparace vybraných děl na motivy pohádky Kráska a zvíře* byla komparace tří verzí velmi známého a oblíbeného příběhu o *Krásce a zvířeti*. Původní zpracování tohoto příběhu pochází již z 18. století a my jsme se prostřednictvím této práce snažili poukázat na nesmrtelnost a oblíbenost této staré pohádky. Porovnávali jsme díla od *Jeanne-Marie LePrince de Beaumont (Kráska a zvíře)*, *Sarah. J. Maas (Dvůr trnů a růží)*, *Rosamund Hodge (Krutá krása)* a *Maegan Spooner (Na lovu)*. Pro komparaci bylo záměrně vybráno dílo z 18. století, a poté novodobá díla, která byla vydána v průběhu 21. století.

V úvodní kapitole jsme se věnovali literární tvorbě autorek. Nastínili jsme také historický kontext, který z filozofického hlediska velmi zásadně ovlivnil *Madam de Beaumont*.

Dále jsme se zaměřili na všechna čtyři díla samotná. Analyzovali jsme jednotlivé příběhy a snažili jsme se poukázat na to, co měly společné, a co naopak odlišné. Prostřednictvím analýzy jsme došli k tomu, že obsahově byly daleko rozsáhlejší novodobá díla vytvořena ve 21. století.

Tím jsme se také zabývali v nadcházející kapitole. Snažili jsme se nalézt znaky stylu autorek a jejich inspiraci při tvorbě literárních děl. V této části pro nás byly velmi přínosné informace, získané z korespondenčních rozhovorů se *Sarah J. Maas*, *Rosamund Hodge* a *Maegan Spooner*, které byly vedené autorkou diplomové práce. Všechny autorky při tvorbě děl vycházely z pohádek, které měly rády ve svém dětství. *Maas* do své knihy vložila kromě *Krásky a zvířete* také části z *Legendy o Tamlinovi a Východu Slunce a Západu Měsíce*. *Hodge* se inspirovala řeckými bájemi a pověstmi a pohádkovým *Modrovousem*. A jelikož *Spooner* v dětství měla v oblibě ruský folklor, využila ve svém díle prvky z pohádky o *Vasilise Překrásné*, *Careviči Ivanovi* a *šedém vlkovi* a *O ptáku Ohniváku*.

V páté kapitole jsme se zaměřili stěžejně na postavy a jejich bližší charakteristiku. Ačkoliv se profily *Krásky*, *Zvířete*, sester a otce opakovaly ve všech titulech, postavy byly zcela odlišné. *De Beaumont* se charakteristice postav nijak zvlášť nevěnovala. Naproti tomu novodobé autorky ve svých příbězích hrdiny vykreslily velmi hojně. Zaměřily se hlavně na častý kontrast jejich povah a činů, a také na nečekané zvraty a proměny jejich charakteru. Nejvíce si byli podobní hlavní hrdinové u *Maas* a *Hodge*. Jejich *Kráska* nebyla křehkou dívkou, ale odvážnou a bojovnou hrdinkou. A u *Zvířete* se obě odklonily od původní verze a vytvořily mužské hrdiny, kteří nebyli nijak oškliví. Naproti tomu *Spooner* se postavou *Krásky* a *Zvířete* nejvíce přiblížila původnímu zpracování z 18. století.

Následující kapitola byla zaměřena na důležité stěžejní motivy. Ty byly využity ve všech rozebíraných titulech a díky nim si byla díla v určitých pasážích podobná.

Mezi tyto motivy patřily například *láska, smrt* nebo *kletba*.

A v poslední části jsme se věnovali komparaci všech analyzovaných titulů. Zabývali jsme se především prostředím, autorským stylem a kompozicí. Každá autorka vytvořila pro svůj příběh zcela odlišné prostředí, čímž byly také příběhy originální. Oproti *de Beaumont* měly *Maas, Hodge* a *Spooner* společné to, že ve svých dílech věnovaly velkou část kapitol právě popisování přírody a prostředí, ve kterém se hlavní hrdinové nacházeli.

Cíl této diplomové práce byl naplněn. Prostřednictvím analýzy a komparace všech vybraných titulů jsme našli motivy a rysy postav, které jsou pro čtenáře po staletí velmi atraktivní. Propojením pohádkového námětu, fantaskních prvků a hlubších myšlenek autorky vytvořily díla, která přináší oblíbenou *Krásku a zvíře* do povědomí čtenářů v moderní podobě. Dílo *Madam de Beaumont* je tak stále aktuální a právě autorky, které se jím při tvorbě inspirovaly, z něj vytvářejí nesmrtelné literární dílo.

Tištěné a elektronické zdroje

- DE BEAUMONT, Jeanne-Marie. *Kráska a zvíře*. Praha: AVENTIUM s.r.o., 2014. ISBN 978-80-7442-046-7.
- MAAS, Sarah J. *Dvůr trnů a růží*. Praha: Coobook, 2016. ISBN 978-80-7544-148-5.
- HODGE, Rosamund. *Krutá krása*. Praha: Coobook, 2018. ISBN 978-80-7544-529-2.
- SPOONER, Meagan. *Na lovu*. Praha: Coobook, 2018. ISBN 978-80-7544-500-1.
- BETTELHEIM, Bruno. *Za tajemstvím pohádek: proč a jak je číst v dnešní době*. Přel. Lucie Lucká. Praha: Lidové noviny, 2000.
- JUNG, Carl Gustav a Helmut BARZ. *Výbor z díla II*. Brno: Nakladatelství Tomáše Janečka, 1997. ISBN 80-85880-16-4.
- LANG, Andrew. *The blue fairy book*. New York: Barnes and Noble, 2017. ISBN: 978-1-4351-6217-4.
- LAWRENCE, Rachel Louise. *Madame de Villeneuve's The Story of the Beauty and the Beast: The Original Classic French Fairytale*. Scotts Valley: Createspace Independent Publishing Platform, 2014. ISBN: 978-1-5029-9297-0.
- BARBOT DE VILLENEVUE, Gabrielle-Suzanne. *The Beauty and the Beast*. New York: HarperCollins Publishers Inc, 2017. ISBN: 978-0-0624-5621-2
- NEŠKUDLA, Bořek. *Encyklopedie řeckých bohů a mýtů*. 1. vyd. Praha: Libri, 2003
- FOSTER, Thomas C. *Jak číst literaturu jako profesor: zábavný průvodce ke čtení mezi řádky*. Přeložil Marek SEČKAŘ. Brno: Host, 2016. ISBN 978-80-7491-564-2.
- DUROZOI, Gérard a André ROUSSEL. *Filozofický slovník*. Přel. Jan Binder et al. 1. vyd. Praha: EWA Edition, 1994
- NÜNNING, Ansgar, Jiří TRÁVNÍČEK a Jiří HOLÝ, ed. *Lexikon teorie literatury a kultury: koncepce - osobnosti - základní pojmy*. Brno: Host, 2006. ISBN 80-7294-170-4.
- LEDERBUCHOVÁ, L. *Průvodce literárním dílem: Výkladový slovník základních pojmů literární teorie*. 1. vydání. Jinočany: Nakladatelství H & H, 2001
- NEWTON, Kenneth M.: *Jak interpretovat text*. Olomouc, Periplum 2008, 263 s.
- BARTHES, Roland. *Kritika a pravda*. Přeložil Julie ŠTĚPÁNKOVÁ, přeložil Josef ČERMÁK, přeložil Josef DUBSKÝ. Liberec: Dauphin, 1997. Studie (Dauphin). ISBN 80-86019-53-5.
- BENJAMIN, Walter, RITTER, Martin, ed. *Výbor z díla*. Praha: OIKOYMENH, 2009. Knihovna novověké tradice a současnosti. ISBN 978-80-7298-278-3.
- WELLEK, René. *Koncepty literární vědy*. Jinočany: H & H, 2005. ISBN 80-7319-037-0.

Jeanne-Marie Leprince de Beaumont (FranceArchives). *accueil (FranceArchives)* [online]. Copyright © FILMS ANDRE PAULVE [cit. 02.03.2020]. Dostupné z: <https://francearchives.fr/commemo/recueil-2011/39840>

Chawton House: home to early women's writing [online]. Copyright © [cit. 02.03.2020]. Dostupné z: <https://chawtonhouse.org/wp-content/uploads/2012/06/Leprince-de-Beaumont2.pdf>

Leprince de Beaumont | BNF ESSENTIELS. [online]. Copyright © [cit. 13.04.2020]. Dostupné z: <https://gallica.bnf.fr/essentiels/leprince-beaumont>

Chawton House: home to early women's writing [online]. Copyright © [cit. 13.04.2020]. Dostupné z: <https://chawtonhouse.org/wp-content/uploads/2012/06/Leprince-de-Beaumont2.pdf>

Sarah J. Maas | #1 New York Times Bestselling Author. *Sarah J. Maas | #1 New York Times Bestselling Author* [online]. Dostupné z: <https://sarahjmaas.com/>

Rosamund Hodge – Young Adult Fantasy Author. *Rosamund Hodge – Young Adult Fantasy Author* [online]. Copyright ©2019 Rosamund Hodge [cit. 12.04.2020]. Dostupné z: <https://www.rosamundhodge.net/>

The Value of Young Adult Literature | Young Adult Library Services Association (YALSA). American Library Association | [online]. Copyright © 1996 [cit. 05. 04. 2020].

ANOTACE

Jméno a příjmení:	Bc. Táňa Brňáková
Katedra:	UČJL – USV
Vedoucí práce:	Mgr. Jana Sladová, Ph.D.
Rok obhajoby:	2020
Název práce:	Interpretace a komparace vybraných děl na motivy pohádky Kráska a Zvíře
Název v angličtině:	Interpretation and comparison of selected works based on the fairytale Beauty and the Beast
Anotace práce:	Obsahem diplomové práce je komplexní rozbor a komparace románů Kráska a Zvíře, Dvůr trnů a růží, Krutá krása a Na lovu. V jednotlivých kapitolách se seznámíme s životopisnými údaji autorek a se základními informacemi o stěžejních dílech. Zaměříme se také na základní charakteristiku hrdinů a na rozebrání jazykové části díla. Kráska a Zvíře, Dvůr trnů a růží, Krutá krása, Na lovu, pohádka, Meagan Spooner, Sarah J. Maas, Rosamund Hodge, Jeanne - Marie LePrince de Beumont
Klíčová slova:	The Themis of the Master's thesis are complex analysis and comparison of novels Beauty and the Beast, A Court of Thorns and Roses and Hunted.
Anotace v angličtině:	The individual chapters deal with author's biographies and basic information about their key works. We also focus on the protagonist's characteristic and linguistic analysis of the work above.
Klíčová slova v angličtině:	Beauty and the Beast, A Court of Thorns and Roses, Cruel Beauty, Hunted, fairytale, Meagan Spooner, Sarah J. Maas, Rosamund Hodge, Jeanne - Marie LePrince de Beumont
Přílohy vázané v práci:	Žádné
Rozsah práce:	76 stran
Jazyk práce:	Český